

# ဒွန်းစတုန်းမင်းသို့

ကြေးပုံ

BURMESE  
CLASSIC  
COM



ယုလေးလုံးပုံပြင်စာတမ်း

ပဏာမနိဒါန်း။



နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတော်မြတ်တို့အား ရှိခိုး ပူဇော်  
ပါ၏။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြီးမားသော၊ အမိ-အဖတို့ကို၊ ရှိခိုး  
ပူဇော်ပါ၏။ တ-န-ပဲ့ပြင်၊ သွန်သင်ဆုံးမသော၊ ကြားဆရာ  
မြင်ဆရာကိုလည်း ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။



ကျွန်ုပ်ရှိခိုးပြီး၍၊ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတို့၊ ဖတ်ရှု  
မှတ်သားရန်ဖြစ်သော (ခွန်းစဉ်အားနှင့် မင်းသမီး၊ ငြားသော  
ဗျာဠာလေးလုံး ပုံပြင်စာတမ်းကို) စိစဉ်ရေးသားပေးအံ့။  
ခင်မင်နှစ်သက်စွာ၊ ဖတ်ရှုမှတ်သားကြစေကုန်သတည်း။

ဆရာထိန်းကြီး။

မော်ပီမြို့။

# ဒုတိယနိဒါန်း



ဤနိဒါန်းစာအုပ်နှင့် မင်းတို့ငြားပုံ-ယဉ်လေးထုံး ပုံပြင် စာအုပ်ကို ကောဇေသက္ကရာဇ် ၁၂၀၅-ခု နှစ်က ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေရောင်းချရာ၊ ခပ်ထိမ်းသောဆောင်ရွက်မှု၊ နှစ်သက် ဝယ်ယူကြည့်ရှုကြသဖြင့်၊ တစ်စတစ်ပျောက်ကွယ်သွားသိ သကဲ့သို့ရှိနေရာ၊ ၁၄ နှစ်ခန့်တိုင်ရောက်ပြီဖြစ်ပေကြောင်း၊ ၎င်းစာတမ်းကို ဘာတို့ရှာဖွေသောသူတို့နှင့်၊ မကြည့်မရှုရ သေးသော နှောင်းလူတို့က၊ ထိုစာအုပ်၏ အနှစ်အရသာကို ပြောပြချက်အရ၊ ကြည့်ရှုလိုသော အာသာဆန္ဒလွန်မင်းစွာ ဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ ထပ်မံပုံနှိပ်ရန် တိုက်တွန်း တောင်း ပန်ချက်အရ၊ ပညာဗဟုသုတ လိုလားသောသူတို့၏ အ ကျိုးငှါ ရည်သန်၍၊ မေဒီဆေးသိန်းကြီး ကိုယ်တိုင် ကြည့်ရှုမြင်သင့် သွင်းသင့်သော အရာများကို ထည့်စွက် ငြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ “ချစ်စရာ စာပုံနှိပ်တိုက်” က၊ ထပ်မံ၍ ဒုတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဆောင်ရွက်ပါသတည်း။

၂-ချိုး ။ တောင်းတလျှက်ဟိုသူ၊ ကြည်ဖြူထို နှစ် ဝမ်း ။ ယဉ်လေးပုံပြင်ခေါ်ထဲ၊ နိုင်ငံကျော် နိဗ္ဗာန်ကို နည်းယူဖို့လမ်း။



All Right Reserved.



www.burmeseclassic.com



ခွန်းစဉ်းနှင့်မင်းသိမ်းခြားပုံ

ပဗ္ဗလေးလုံးပုံပြင်စာတမ်း။

### အခန်း (၁)

နာထကမြို့ကိုအစိုးရသော၊ မိတိမန္တ၊ အမည်ယှိသော  
မင်းကြီးမှာ။ သုသမာမဟာဒေဝီ မိဖုရားကြီးက ဖွားမြင်  
သော၊ ပသာဒစန္ဒီအမည်ယှိသော၊ သိုးတော် တပါးထွန်း  
ကားထွက်ယှိလေ၏။

မင်းကြီးသည်လည်း။ နိုင်ငံတော်အတွင်းနှိုက် မှီတင်း  
ဆုထိုင်ကြသော၊ ဆင်းရဲသား ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့  
ကို၊ အေးချမ်းသာယာအောင်၊ မျှားတော်မတ်တော်။ မင်း  
တိုင်ပင်အမတ်ကြီးတို့နှင့်၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက်  
စိမံတော်မူပြီးလျှင်၊ အုပ်ချုပ်စီမံတော်မူလေ၏။

အခါတပါးသော်၊ မိတိမန္တ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဆင်တော်  
ကိုစီး၍။ နန်းမြို့ရိုးပြင်ဘက်လေးမျက်နှာကို၊ ထုည့်ပတ်  
ဩည့်ရှုတော်မူရာ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်လမ်းပါး၌။ ထန်း  
ယက်တဲးပုတ်နှင့် နေသော၊ ရုပ်ရေ ထူပ ယဉ်ကျေးသော  
ထင်ပျိုတယောက်ကိုတွေ့၍။ ဆင်တော်ကို ရပ်တန့်တော်  
မူပြီးလျှင်၊ အမောင်လုပ်။ အဘယ်အမျိုးအရိုးဖြစ်သနည်း။

မတရားသောအမှုကို၊ မပြုမကျင့်ကြပါနှင့်  
အထူးကြင်ရှောင်ကြပါကုန်။



ဘယ်အလုပ် အကိုင်နှင့် အသက်မွေးပါသနည်းဟု။ မင်းကြီးကမေးတော်မူရာ။ လုပ်ပျိုတကွအကွန်ပျံသည့်ခွန်းစဏ္ဍားအမျိုးဖြစ်ပါသည်။ သူတပါးတို့စားကြွင်းနှင့် ဆန်ကွဲ ဆန်ညှာများကိုသာ။ တောင်းရမ်းစားသောက်။ အသက်မွေးရပါသည်ဟုလျှောက်ထားလေ၏။

မင်းကြီးသည်လည်း။ ထိုသူသည် ခွန်းစဏ္ဍား အမျိုးဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်တင်လေသည်။ တောင်းရမ်း အသက်မွေးရခြင်းသည်။ သူ၏ ရုပ်ရေရူပနှင့်။ မသင့်မချော့ဖြစ်ချေသည်။ သနားတော်မူသဖြင့် မောင်မင်းသည်။ လာနေကစ၍ တောင်းရမ်းမစားလေနှင့်။ ငါ၏ ခွန်းတော်ယစ်ပြင်ပေါ်သို့။ နံက်တချက်တီးအချိန်မှန်မှန် ဝဋ်ရော်တမျက်စည်းထွန်းလေမောင်မင်း။ စားသောက်ရန် အတွက်။ တနေ့လျှင် အသပြာ (တမတ်) ကျ။ ငါဆုပေးသနားတော်မူမည်။ ၎င်းအလုပ်နှင့်အသက်မွေးလေတော့ဟု။ အမိန့်မှတ်တော်မူပြီးလျှင်။ ခွန်းတော်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

ခွန်းတော်သို့ ရောက်လျှင်။ ဆိုင်ရာ များမတ်များကို။ တောင်မျက်နှာ အရပ်မှာ။ ထန်းလက်တံးနှင့် နေသော။ ခွန်းစဏ္ဍားလုပ်ပျိုတယောက်ကို။ ယနေ့ကစ၍။ ခွန်းတော်ယစ်ပြင်ရှိက။ နံက်တချက်တီး အချိန်ဝင်၍။ တမျက်စည်းထွန်း၏။ အမိန့်ပေးခဲ့သည်။ ၎င်းလုပ်ကို။ နေ့စဉ်အသပြာ (တမတ်) ကျ။ ငွေတိုက်တော်က ထုတ်ပေးရန်မိန့်တော်မူလေ၏။

တရံသောနေ့ရှိက။ မင်းကြီးသည်။ များတော်မတ်တော်အစုံညီလာခံတွင်။ များတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့။ ငါ့ရှိကထူးကားသော။ ဆွီးတော်တပါးယှိတော်မူသည်။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလုပ်တော်မူရန်။ ဥပဒေစည်းကမ်းမည့်ကဲ့သို့ထားယှိတော်မူသည်ကို။ လျှောက်တင်ရမည်ဟု။ မိန့်တော်မူ၏။

ဗညာတ-အမတ်က။ တင်လျှောက်သည်မှာ။ မှန်ပါအရှင်မင်းကြီး၏။ ဆွီးတော်သည်။ အယွယ်တော် (၂၀) ပြည့်ပါက။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏။ အမြင်ဦးသောသူနှင့်။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ပြုရခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို။ ရှေးဘေးလောင်းတော်-သိုးလောင်းတော်တို့ထားခဲ့သော။ ခွန်းစဉ်ဥပဒေထုံးတမ်းယှိပါကြောင်းပါထုရား။

ကောင်းပြီမျှ။ မတ်အပေါင် တို့။ ငါ၏။ ဆွီးတော်ပသာဒစန္ဒီသည်။ ယခုအသက် (၂၀) ပြည့်သောကြောင့်။ ခွန်းစဉ်ဥပဒေထုံးတမ်းရှိသည်အ ထိုင်း။ လိုက်နာဆောင်ရွက်တော်မူမည်။ နက်ဖြန်နံက်ဝန်ရမျှ။ စုသားတော်။ သူဌေး-သူကြွယ်သားတော်များတို့သည်။ ဝတ်ခန့် ဝတ်ကောင်း များကို။ ဆင်ယင်ပြီးသော်။ ခွန်းတော်ယစ်ပြင်တော်သို့။ ထာရောက်စရာ ကြံရမည်။ ငါအမြင်ဦးသောသူတို့သားနှင့်။ သိုးတော်ကို ပေးခြားတော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ညီလာခံစံးမြို့လျှင်။ အတွင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

၀

ခွန်းစဏ္ဍားနှင့်မင်းသိမ်းပြားပုံ။

မျှားတော်-မတ်တော်တို့လည်း၊ အမိန့်တော်ခြတ် မှတ်  
တော်မူသည့်အတိုင်း။ တိုင်ပင်ကြပြန်သည်မှာ။ ဝန်မင်းတို့  
နက်ဖြန် အကြည့်တော်မင်္ဂလာပွဲ တျင်းပမည်မှာ။ နံနက်  
တချက်တီးအချိန် ဝင်ရလိမ့်မည်။ ဤအချိန်ကား တမျက်  
ထည်းသူ။ ခွန်းစဏ္ဍား ဝင်ခြင်းအချိန်ဖြစ်သည်။ ခွန်းစဏ္ဍား  
နန်းတော်သို့အရောက်ဦး၍၊ မင်းကြီးမြင်မိသော်။ ခက်ချိန်  
မည်။ သို့အတွက်ခွန်းစဏ္ဍားကို။ နံနက်တချက်တီးအချိန်ကို  
မဝင်စေဘဲ။ တချက်တီးကျော်မှဝင်ရန် အမိန့်ပေးထားမှ  
တော်မည်ဟု။ တိုင်ပင်ညီညွတ်ကြပြီးလျှင်။ ခွန်းစဏ္ဍားထံ  
သင့်ရာ ယွတ်တော်လှလင်တယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ပိတ်  
ပင်ထားလေ၏။

ခွန်းစဏ္ဍားလည်း။ ယွတ်တော်လှလင်လာရောက်အမိန့်  
ပေးသည့်အတိုင်းနာခံလျက်နေလေ၏။

နက်ဖြန်နံနက်တချက်တီးအချိန်တွင်။ မျှားတော်မတ်တော်  
သူဌေး-သူကြွယ်တို့သည်။ မိမိတို့သားတူ စသည်တို့ကို။  
ဝတ်သန့်။ ဝတ်ကောင်းဆင်ယင်စေပြီးခေတ်။ နန်းတော်  
မင်းယင်ပြင်တော်သို့သွား၍၊ ဝင်ရောက်။ မင်းကြီးထွက်  
တော်မူလျှင်ရှေးဦးစွာမြင်တော်မူစေရန်။ မိမိတို့ အကြံအ  
စည်နှင့်ပြန်ဝင်စွာနေကြလေ၏။

မင်းကြီးလည်းယနေ့သားမက်ဖမ်းမင်္ဂလာ။ အကြည့်  
မင်္ဂလာထွက်တော်မူရသည်မှာ။ နံနက်တချက်တီး ထွက်  
တော်မူလျှင်။ တမျက်စည်းထည်းသူ။ ခွန်းစဏ္ဍားကို မြင်ရ

ထိမ့်မည်ကားမချွတ်ဖြစ်သည်။ သို့အတွက်ခွန်းစဏ္ဍား ပြန်  
ချိန် တချက်တီးကျော် လောကီမှ ထွက်တော် မူရလျှင်။  
မင်္ဂလာမြောက်ရန် ရှိချေမည်ဟု။ ထွက်တော်မူဘဲ။ အ  
တွင်းတော်၌ ဆိုင်းငံ့လျက်စံတော်မူလေ၏။

အကြည့်ခံ မင်္ဂလာပွဲသို့ လာရောက် စုဝေးကြသော။  
မျှားတော် မတ်တော် တို့သည်လည်း။ နံနက် တချက်တီး  
ကျော်တိုင်အောင်။ မင်းယင်ပြင်၌ က စားနေကြရာ မင်း  
ကြီးထွက်တော်မူသည်ကား အကြောင်းယိုလိမ့်မည်။ အ  
ကယ်၍ အကြောင်းယိုပါမူကား။ အတွင်းတော်က မည်  
ကဲ့သို့အကြောင်းယိုသည်ကို။ အမိန့်တော်ပြန်ကြားရန်သင့်  
ပါလျက်။ မပြန်မကြား နေခြင်းသည်ကား။ ထူးသော အ  
ကြောင်းယိုဟန်လက္ခဏာ။ တူချေသည်။ သို့အတွက်စောင့်  
ဆိုင်း နေကြသော်လည်း။ နာရီအချိန် လွန်ပြီ ဖြစ်သော  
ကြောင့်။ စားကြသောအစုအဝေးကိုရပ်ဆိုင်း၍။ မိမိတို့  
အိမ်သို့ပြန်ကြရန်သာ ယိုချေတော့သည်ဟု။ တိုင်ပင် ညီ  
ညွတ်ကြပြီးလျှင်။ မိမိတို့သား-တူ စသည်တို့ကိုခေါ် ပြီး။  
နန်းတော်မှသက်၍ ပြန်ကြလေကုန်၏။

နံနက်တချက်တီးအချိန် လွန်သည့်အခါ။ ခွန်းစဏ္ဍား  
လည်း။ ယနေ့ မျှားမတ်တို့ အမိန့်ပေးထားသည့်အတိုင်း  
နန်းတော်သို့ဝင်၍။ မင်းယင်ပြင်တော်၌ က တမျက်ခတ်။  
သုတ်သင်ရှင်းလင်းချက်ယိုလေ၏။



မင်းကြီးသည်လည်း။ ဤအချိန်သည်။ တမုက်ထွန်း-  
ခွန်းစဉ်စားပြန်ချိန်ဖြစ်သည်။ ငါ့ထွက်တော်မူမှစ၍မည်  
ဟု။ ထွက်တော်မူရာ။ ခွန်းစဉ်စားတံချက်ထွန်း သည်ကို  
မြင်ရလေသည်။

ထိုအခါမင်းကြီးက။ ယဲ-ခွန်းစဉ်စားနှင့်ကိုနံနက် တ  
ချက်တီးအချိန်လာ၍ တမုက်ထွန်းရန်။ ငါ့အမိန့်ပေးထား  
သည်ကို။ မောင်မင်းသည် ဤအချိန်ကလွန်မှလစ၍။ တ  
မုက်ထွန်းခြင်းသည်ကား။ မည်သည့်အထွက် ငါ့အမိန့်  
တော်ကို မတည်သနည်း။ မှန်မှန်ပျောက်ထား ရမည်ဟု။  
မိန့်တော်မူလေ၏။

ခွန်းစဉ်စား လည်း။ ရှိသို့ သံတော်ဦး တင်ပံ့ပါသည်  
ဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုးသည်။ အရှင်မင်းကြီး အမိန့်တော်  
မြတ်အတိုင်း တည်ကြည်ချက်။ နေ့စဉ်နံနက်တချက်တီး  
အချိန်အတိုင်း။ ပျက်ကွက်သည်မဟုတ်ပါ။ ရွှေတိုက်ဝန်မင်း  
အထိဖြစ်ပါကြောင်း။ မနေ့က များတော် မတ်တော် တို့က။  
နင်-ယနေ့နံနက် တချက်တီးအချိန် ကျော်မှ။ နန်းတော်တို့  
ဝင်ရမည်ဟု။ အမိန့်ချမှတ်ပါ၍။ ယင်းသည့်အမိန့်အတိုင်း  
နာခံဆင်ရွက်ရပါကြောင်းပါအုရား။

ကျောင်းပြီ မောင်မင်း တင်ပျောက်ချက် အရ။ ငါ  
များတော် မတ်တော်များကို စစ်ဆေးတော်မူမည်။ မောင်  
မင်း။ ဤနေရာက မသွားလေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်။

များတော်-မတ်တော်တို့ကို။ ညီလာခံဝင်ကြံ့ရန်။ သံတော်  
ဆင့်တပေောက်စေလေ၏။

ခွန်းစဉ်စားလည်း။ ငါ့သည်များမတ်တို့၏ အမိန့်အရ။  
နာရီအချိန်လွန်မှ နန်းတော်သို့ဝင်၍။ တမုက်ထွန်းခတ်  
သည်ကို။ မင်းကြီးအလိုမကျဟုချေသည်။ များတော်-မတ်  
တော်တို့ကိုခေါ်၍ စစ်မေးသော်။ များတော် မတ်တော်တို့  
က။ သူတို့အမိန့်မပေးပါဟုပျောက်တင်ချေက။ ငါ့နှိတ်မင်း  
ပြစ်-မင်းဒါဏ်ခံရချေတော့မည်ဟု။ နှလုံးတိုလျက်။ အလွန်  
ကြောက်သောစိတ်ကိုဖြစ်ချက်နေရလေ၏။

ဝန်စု၊ များစု၊ များတော် မတ်တော် အပေါင်းတို့သည်  
လည်း။ အမိန့်တော်မြတ်နှင့်။ နန်းတော်မင်းယင်ပြင်တော်  
သို့။ ဝင်ရောက်ခစားချက်နေကြလေ၏။

မင်းကြီးစဉ်း။ များတော်-မတ်တော်တို့ စစားလျက်  
ဟိုကြွကြောင်း သိတော်မူ၍။ ထွက်တော်မူလာပြီးလျှင်။  
ဘယ့်နှယ်လဲ။ များတော်မတ်တော်တို့။ အကြည့်ခံမက်သာ  
အခမ်းအနားကိုမည်သို့ စီမံကြပါသနည်းဟု။ မေးတော်မူ  
လေ၏။

များမတ်တို့ကလည်း။ မှန်ပါအကြည့်မက်လော။ အခမ်းအ  
နားကို။ ယုရားကျွန်တော်ဝန်တို့က။ ယနေ့နံနက် တချက်တီး  
အချိန်တွင်အကြည့်ခံမက်လာစွဲတို့ကျင်းပမည်။ ဤအချိန်၌။  
တမုက်ထွန်းခွန်းစဉ်စားနှင့်နန်းတော်သို့မဝင်ရ။ တချက်တီး



ကျော်မှ၊ နန်းတော်သို့ဝင်ရမည်ဟု၊ အမိန့်ပေးထားပြီးသော်၊  
ကျွန်တော်မျိုးတို့ မှူးသားမတ်သား သူဌေးသူကြွယ်သား  
များကိုဝတ်သန့်ဝတ်ကောင်းဆင်ယင်စေပြီးလျှင်၊ နံနက်တ  
ချက်တီးက ၂ ချက်တီးခန့်တိုင်သာရောက်စေစေ၊ ခင်းထွက်  
ယှိနေကြပါကြောင်း၊ အရှင်မင်းကေရုဇိထွက်လာတော်မ  
မူခြင်းကြောင့်၊ အချိန်လွန်၍ ကျွန်တော်မျိုးများ ပြန်ကြရပါ  
ကြောင်းပါတုရား။

အင်း- မောင်မင်းတို့ကလည်း၊ ခွန်းစဉ်းကို၍ အချိန်မ  
ဝင်ရန် ထားမြစ်ထား ကြောင်း ကိုလည်း။ ငါ့ကို သတိ  
ပေး လျှောက်ထားခြင်း မပြုကြချေ၊ ငါကလည်း ဤအချိန်  
သည် ခွန်းစဉ်းလာချိန်ဖြစ်သည်။ သင်းပြန်ချိန်ကျရောက်  
မှ၊ ငါထွက်တော်မူသော် သင့်လျော်ချေမည်ဟု အကြံနှင့်၊  
အချိန်လွန်မှထွက်တော်မူရား၊ ဟောမိခွန်းစဉ်းကိုတွေ့မြင်  
ရချေပြီ။ မှူးမတ်အပေါင်းတို့က၊ တောင်းရာကိုကြံစီပြုလုပ်  
ကြပေသည်။ ငါကလည်းကောင်းရာကိုကြံစည်ပြုလုပ်ခြင်း  
ဖြစ်ပေသည်။ အကြံအစည်ကောင်းကြသော်လည်း၊ တိုင်  
ပင်ကြံစည်ရသည် မဟုတ်သောကြောင့်၊ အကြံကောင်း  
လျက်လွှဲချေပြီ။ သို့ကြောင့် မင်းတို့စကားမီးကြီးသွား ဆို  
ဘိသကဲ့သို့၊ ဥပဒေ ထုံးတမ်း ရှိသည် အတိုင်း လိုက်နာ  
ဆောင်ရွက်ကြရမည်။ အမျိုးယုတ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မ  
လွှဲမလှယ်သာ ယှိသဖြင့်၊ ခွန်းစဉ်းသို့ သွင်းတော်ကိုနှင်း  
အပ်ရန်သာ၊ ပြီးစီးအောင် စီမံကြရမည်။ မှူးတော် မတ်

တော်တို့ဟု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အတွင်း တော်သို့ ဝင်တော်  
မူလေ၏။

မှူးမတ်တို့လည်း၊ အမတ်မင်းတို့ အကြံကောင်းသော်  
လည်း၊ အကြောင်းက မည်ညွှတ်ယှိကြပေတယ်။ မင်းမှာ  
သစ္စာ၊ လူမှာဂတိဆိုအိ၏သို့၊ ဘုရင် ကေရုဇိ မင်းမြတ်  
လည်းရှေးအစဉ်အလာဥပဒေစည်းကမ်းထုံးတမ်းရှိသည်  
အတိုင်း၊ မလွှဲမလှယ်သာချေ လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရမည်  
ဟု၊ မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ အတွင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူရှာပြီ။  
ရွှေစိတ်တော်ကြည်သာတော်မူသည့်လက္ခဏာမထုတ်ထု  
ဘူးဗျ၊ မျက်နှာတော်ညိုလျက်ဖြစ်ချေသည်။ အမတ်မင်းတို့။

မျက်နှာတော်ညိုစရာပအမတ်မင်း၊ အကြံတော်လျက်  
ကနှင့် အလွှဲချော်နေတော့၊ နှလုံးမသာစရာ ဖြစ်တတ်မှု  
မှာပ၊ တမုက်ထွန်းခွန်းစဉ်းက တယ်ဟန်ကြပေတယ်။  
ပသာဒစန္ဒီမင်းသွားကလည်း၊ ခွန်းစဉ်းနှင့်ကံဆုံဘို့ဖြစ်လာ  
ထုံးနဖူးစာဟာ၊ တယ်ထိုအံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းပါပေဗျား။

အံ့ ဩဘွယ်အောင်းတယ်သားဆိုကြတယ်၊ မင်းသွီးက  
ခွန်းစဉ်းကို နှစ်သက်နိုင်မည် မဟုတ်ဖူးဗျ။ ဥပဒေထုံး  
တမ်းအတိုင်းလိုက်နာအောင်ဟာ၊ တယ်လိုကြံ၍ လျှောက်  
ထားရမည်ကိုကြံကြပါအုံးအမတ်မင်းတို့။

ဟုတ်ပါပေတယ်။ မင်းသွီးကိုတော့၊ ရှေးကနန်းစဉ်း  
တမ်းစာလာဥပဒေစည်းကမ်းကို၊ မလွန်ဆန်ဘို့အကြောင်း  
ကိုပြောရမှာပ၊ ခွန်းစဉ်းကမခဲယဉ်းပါ။ မင်းသွီးကိုရ



၁၄

ခွန်းစဉ်းနှင့်မင်းဆွီးငြားဝံ။

မည်ပြောလိုက်ရင်၊ ဝမ်းသာလုံးကြီးဆိုပြီးတော့ မေ့သွား  
မလား။ အားရဝမ်းသာနှင့်၊ ထ ပြီးတော့- လက်ခမောင်း  
ခတ်ပြီးလျှင်၊ ငါလိုလူ-ဇမ္ဗူယိုသေးလားတဲ့ဆိုကြိမ်၊ ဝါး  
ပြီးကများကထိမ့်မလား၊ မပြောတတ်မှူးအမတ်မင်းတို့။

ထိုအခါမင်းဆွီးက၊ လက်ပါးစေအဖျိုတော်တယောက်  
ကိုစေထွတ်၍၊ ခွန်းစဉ်း၏၊ ရူပလက္ခဏာ၊ ၎င်း၏ပြော  
ပုံ ဆိုပုံများကို၊ ကွယ်ရာမှ ကြည့်ရှု နားထောင်၍၊ တင်  
သျှောက်ရမည်။ စေထွတ်လိုက်သည့်အတိုင်း၊ အဖျိုတော်  
သည်၊ အမိန့်အတိုင်းသွားရောက် ကြည့်ရှုနားထောင်လျက်  
သိလေ၏။

မျှားမတ်တို့က၊ ဟေ့ခွန်းစဉ်း၊ ဖိကိုသာခဲအုံးကွဲ့။

ခွန်းစဉ်းက၊ ရှေးမင်းကြီးသည်၊ ဘယ်လိုများအ  
မိန့် မှတ်သွားပါထိမ့်မှလဲ။ ငါကြောက်လိုက်ပါတိတော့  
တယ်ဟု၊ ထိတ်ထိတ်ပြာပြာနှင့်၊ ဝန်ကြီးများယိုရာသို့သွား  
လေ၏။

ဝန်မင်းများက၊ အမောင်ခွန်းစဉ်း။ ဤခံပေါ်တွင်၊  
ထိုင်တော့လောဟု နေရာပေးလေ၏။

ခွန်းစဉ်းက၊ အကျွန်ုပ်မထိုင်ဝန်ပါ၊ မိန့်တော်မူသည်  
ကိုနာခံရမည်ဖြစ်ပါသည်ဟု သျှောက်လေ၏။

ငါတို့ကအခွင့်ပေးသောကြောင့်၊ အမောင်သည်ခံပေါ်  
နိုင်အပြစ်မဟုတ်၊ ထိုင်သာထိုင်ပါဟု မိန့်ကုန်၏။

အပြစ်မဟုတ်သော်လည်း၊ မထိုင်ဝန်ပါအမိန့်တော်ကိုသာ  
နာခံရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

အမောင်ရှိဒေခံခြင်းသည်ကား၊ ဂုဏ်ခြင်းမဟု၊ သူခြင်း  
မမျှသောကြောင့်၊ ထရားနှင့်အညီ စည်းကမ်း စောင့်၍၊  
ရှိသေခြင်းသည်၊ တော်ပါပေသည်။ အမောင်ပါမျှကြောက်  
ရန်မဟုတ်ဘူး၊ အမောင်ကံကောင်းသည်ဟူ၍ မှတ်ပါလေ။

သည်လိုကွဲ့၊ ငါတို့တိုင်းပြည် ဥပဒေစည်းကမ်း ယှ  
သည်မှာ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ဆွီးတော်သည်၊ အချိန်အရွယ် အ  
သက် ၂၀-ပြည့်သောကြောင့်၊ ဘုရင်မင်းမြတ် ဦးစွာမြင်  
သောသူနှင့်အာ၊ ထိမ်းမြားခြင်းယှသည်အတိုင်း၊ အကြည့်  
တော်မင်္ဂလာပွဲခင်းကျင်းသည့်အခါ ဘုရင်မင်းမြတ်ထွက်  
တော်မမူ၍၊ မင်္ဂလာအခမ်းအနား ရှစ်ထိမ်းပြီး နောက်မှ၊  
ဘုရင်မင်းမြတ် အတွင်းတော်မှထွက်တော်မူရာ၊ အမောင့်  
ကိုတွေ့မြင်ရသဖြင့်၊ အမိန့်တော်မြတ်အရ၊ အမောင်သည်။  
ဘုရင်မင်းမြတ်ဆွီးတော်ကို၊ ထိမ်းပိုက်ခေါ်ဆောင်သွားရ  
ထိမ့်မည်များ။

အော် မင်းဘုရားကြီးတို့ထိုင်းပြည်မှာ၊ ရှေးအစဉ် အ  
လာမပျက်၊ ဥပဒေစည်းကမ်းယှသောကြောင့်၊ ဘုရင်မင်း  
မြတ်ကြီး အမြင်ဦးသူနှင့်၊ ဆွီးတော်ကို ပေးမြားရမည်။  
အကျွန်ုပ်တို့ အမြင်ဦးသောသူဖြစ်၍၊ စည်းကမ်း မပျက်  
ဘုရင့် ရင်သွေးတော်မြတ် ဖြစ်သော၊ ဆွီးတော်ကို ထိမ်း  
ပိုက်ဆောင်ယူသွားရမည်ဆိုပါတော့။

ဟုတ်တယ်မောင်၊ဟုတ်ပေတယ်။အမောင်သိမ်းမိုက်  
ဆောင်ယူရလိမ့်မယ်။

ဥပဒေယှိပေမဲ့၊ဘုရင့်သိမ်းကို အကျွန်ုပ် မသိမ်းပိုက်လို  
ပါ။ သိမ်းပိုက်သော်လည်း အကျွန်ုပ်နှိုက်၊ အကျိုးယှိမည်  
မဟုတ်ပါ။သို့အတွက် မယူလို၊ မသိမ်းပိုက်လိုပါတု ငြင်း  
ပယ်သေ၏။

ဘုရင့်သိမ်းကိုရော၊ အားရဝမ်းမြောက်စရာသာ ယှိရ  
မည်မဟုတ်လားမောင်ရဲ့။

ဘာအားရ ဝမ်းမြောက်စရာ ယှိမှာလဲ။ အကျွန်ုပ်က  
ခွန်းစဉ်း။ သူတပါးသဒ္ဓါသမ္ပုဒ်သည်ကိုသာ တောင်း  
ရမ်း စားသောက်သူဖြစ်၍၊ မင်းသိမ်းမှာသာ ဂုဏ်နိဗ္ဗံ၍  
အကျိုးယုတ်စရာယှိမှာပေါ့မင်းဘုရားတို့။

အမောင်တာကြောင့်၊အထင်လွဲနေပါလား။မင်းကြီး  
သိမ်းကိုရသည်အတွက်၊အမောင်ဂုဏ်ယှိမှာပေါ့ဟု၊ ဝန်တို့  
ကပြောပြလေ၏။

မင်းဘုရားတို့ပြောပြသော ဂုဏ်သည်၊ဥပမာအားဖြင့်၊  
ရွှေရောင်ညှိသောပြသန်ကြီးနှိုက်၊ ဂျိုးကန်းနားသကဲ့သို့  
ကျိုးရောင်တခြား၊ ရွှေရောင် တခြား ဖြစ်မှာပေါ့၊ မင်းသိမ်း  
သည်၊ ခွန်းစဉ်းကိုယူရသည်ကိုလဲ၊ အများကကဲ့ရဲ့ကြ  
မည်။ ခွန်းစဉ်းသည် မတူမတန်သည်ကို ရသည်ဟု၊  
အများကအပြစ်ဆိုကြမိမ့်မည်။ သို့ကြောင့်အကျွန်ုပ်မယူ  
လိုပါ။

မဟုတ်ပါဘူးမောင်ရဲ့။ မင်းသိမ်းကိုရသည် အတွက်။  
သူတပါးက၊ အပြင်ပြောကြလေမဟုတ်၊ အင်မတန် ကံ  
ကောင်းပေတယ်ဟု-အံ့ဩကြမှာပေါ့။ ငါတို့မျိုးမတ်သား  
များနှင့်မထိုက်စာနဲ့၊မောင်နှင့်သာထိုက်စာနဲ့သောကြောင့်။  
မင်းသိမ်းကိုရပေသည်။အမောင်ပါညှိးငယ်စရာရှိမလဲ။

မင်းဘုရားတို့ကသာ၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ်ဖြစ်၍၊ဝမ်းသာ  
သင့်သည်ဟု။ မိန့်ဆို သည်ကား မှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် က  
ခွန်းစဉ်းဖြစ်၍၊ဝမ်းသာခြင်းမိတ်သည်၊အလွန်ဝေးထွာပါ  
တယ်၊ မင်းသိမ်းကို ရသည်အတွက်-ဥပမာ။ ဘာနှင့်တူပါ  
သလဲ ဆိုတော့၊ ဆင်ဖြူတော် ဦးစီးနှင့် တူတူ ပါတယ်။  
မင်းဘုရားတို့။

ဆင်ဖြူတော်ဦးစီးနှင့်တူဒါကိုပြောပြစမ်းပါအုံးမောင်  
ရဲ့။ ဆင်ဖြူတော်ဦးစီးသည် ဂုဏ်တော့ရှိပါရဲ့။ ဆင်ဖြူပေါ်  
ထိုစီးသည့်အခါ၊ ရှိခိုး၍ အပေါ်က လိုက်ရသည့်အတွက်။  
ထူးသည်မဟုတ်တော့ပါ။ သို့ကြောင့်၊ မင်းသိမ်းကို ရသည်အ  
တွက်၊ ရှေးသို့ညှိးငယ်စရာအပုံကြီးများထိမ့်မယ်ထင်ပါ  
တယ်မင်းဘုရားတို့။

ထိုအခါ မင်းသိမ်းက စေလွှတ်လိုက်သော၊ အပျိုတော်  
သည်၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိရသည်အတိုင်း၊ မင်းသိမ်း  
အဆောင်တော်သို့ဝင်လေ၏။

မင်းသိမ်းက၊ ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ခွန်းစဉ်းကို မြင်ခဲ့ ပါရဲ့  
လား။

မှန်ထွပါ ခွန်းစဉ်စားသည်။ အလွန်မှ ထွတ်ထင်ကျေးသူ  
ဖြစ်ပါတယ်။ စကားပြောသောအသံကလေးသည်။ အလွန်  
မှသာနားစရာ-ချစ်စရာကောင်းထွပါဘုရား။

သူတယ်လိုမျိုးပြောဆိုပါလားမေရဲ့။

မှူးတော် မတ်တော်တို့က။ ထိပ်ခေါင်တင်မကို သိမ်း  
ပိုက်ရမည်ဟု ပြောပါသည်။ တုရား။ ခွန်းစဉ်စားက။ မယူ  
သင့် မဆိမ်းပိုက်သင့်-မပိုက်သင့်ကြောင်းကို။ ငြင်းပယ်ပါ  
သည်ဘုရား။ နောက်ဆုံး-မင်းဆိုးကိုရသောသူသည်။ ဆင်  
ဖြူတော်ဦးစီးနှင့်တူသည်ထို့-ဒါတဲ-မှတ်မိပါကြောင်းပါ။

အတော်များပါသည်။ မကြားစာချက်ကြားစာချက်နှင့်  
နားထောင်ရပါသည်ဘုရား။

မင်းဆိုးက။ အတော်ခွန်းစဉ်စားတဲကို မမေ့-အနို့ဖြင့်  
လျှင်။ မမတို့လေးငါးယောက်သွား၍ ၊ ဝန်မင်းများကိုပြော  
ဆိုပြီးလျှင်။ ခွန်းစဉ်စားကို ကျွန်မအဆောင်တော် ခေါ်လာ  
ရမည်။ မြန်မြန်သွားကြပါ။

အမျိုးတော်များလည်း။ အမိန့်တော်နှင့်အဆောင်တော်  
မှထွက်ခဲ့၍ မှူးတော် မတ်တော်တို့ ရှေ့ရောက်လျှင်။ မင်း  
ဘုရားကြီးထို့။ ခွန်းစဉ်စားကို ထိပ်ခေါင်တင် မက။ သူ့အ  
ဆောင်တော်သို့ခေါ်လာရမည်ဟု။ ဘုရားကျွန်မတို့ကို ဝေ  
လွတ်လိုက်ပါသည်။ အခွင့်ဖြုတ်တော်မူကြရန်။

မှူးမတ်တို့ကလည်း။ ကောင်-ပြီ အထိန်းတော် အယ  
တော်။ အချောတော်တို့။ အမိန့်တော်နှင့်လာလျှင်။ ဟော

သူတဲခေါ်ကြလေတော့ဟု အခွင့်မြဲပြီးလျှင်။ ဝန်ရမှူးရတို့  
သည်နန်းတော်မှ သက်ကြလေလှန်၏ ။

ကိုင်း အမောင်ခွန်းစဉ်စား။ တခါဖြင့်လိုက်ခဲ့ပေတော့။  
တယ်ကိုလိုက်ရမလဲ။

အတွင်းဆောင်ကိုလေ။

အတွင်းဆောင်တော်ကို ဘာလုပ်လိုက်ရမလဲ။

ထိပ်ခေါင်တင်မဖုရားက။ အမောင်ကိုစွေလိုသတဲ့။

ထိပ်ခေါင်တင်မဖုရားဆိုဒါဘာလဲ။

ရှင်ဘုရင့်ဆိုးတော်ဖြစ်တယ်။

ရှင်ဘုရင့်ဆိုးတော်ကခေါ်ဆိုလိုက်ရမယ်လား။

ဟုတ်တယ် ယခုအမြန်လိုက်ရမယ်။

လိုက်ဆိုရောက်တော့။ သူက ဘာလုပ်မှာလဲ။

တာလုပ်မယ် ညာလုပ်မယ်မဆီဘူး။ ရောက်တော့ထိ  
ထိပ်မယ်။ တယ်ပြီးအမေးအမြန်းထူတယ်။ လာ-ထ-အခု  
လိုက်ခဲ့ဟု။ အမျိုးတော်များကလက်ကိုဆွဲကြလေ၏။

မမတို့ကျွန်ုပ်လက်ကိုမဆွဲကြပါနှင့်။ အခုအမြန်ထွတ်  
ကြပါဟုပြောလေ၏။

အမယ်လေးသူကမူရသေးတယ်။ တို့လိုအမျိုးတော်ကို  
ယောက်ျားဆို၍။ ထိုဘို့ရာ ဝေးရော။ ကြည့်ထောင်မှ  
ကြည့်ရဘူးဟေ့။ အခုအမိန့်တော်နှင့်ရှိသား။ အမောင်ကို  
လက်ဆွဲ၍ ခေါ်တာ။ အမောင်က နာတယ် ထင်သလား  
တော့။

အကျွန်ုပ် နာထို ပြောတာ မဟုတ်ပါ။ မမတို့ကနန်း  
 တော်သူ့အခြေရှင်များဖြစ်ပါတယ်အကျွန်ုပ်ကခွန်းစဉ်း  
 သူတောင်းစားအမျိုးယုတ်ဖြစ်ပါတယ်။ အမျိုးယုတ်သော  
 သူ၏ လက်ကိုမမတို့ဆွဲကိုင်သည်မှာ၊ မမတို့နှိုက်ဂုဏ်သ  
 ရေနှင့်ကျမည်ကိုပိုးရိမ်၍ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါတယ်။  
 လက်ကိုလွှတ်ကြပါ။ အမြင်မတော်ပါဘူး။ ချမ်းသာစွာ  
 နောက်ကလိုက်ပါမည်။ ရှေ့ကသာသွားကြပါဟု တောင်း  
 ပန်သည့်အတိုင်းလက်ကိုလွှတ်၍။ အမျိုးတော်များရှေ့က  
 သွားကြလေ၏။

မင်းဆိုး အဆောင် ထော်ဆို့ ရောက်လျှင်။ ခွန်းစဉ်း  
 သည်မျက်နှာကိုအောက်ချပြီး။ ရှိခိုးလျှက်ခစားလေ၏။

မင်းဆိုးက။ ခွန်းစဉ်းဆိုဒါ သူတဲးလားမမတို့။  
 ဟုတ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

အမောင် ခွန်းစဉ်း။ မျက်နှာကို အောက်မချ ပါနှင့်  
 မော်၍ ကြည့်ပါ။ ရှိမခိုးပါနှင့် ချမ်းသာစွာနေပါ။ ကျွန်မ  
 ပြောမယ်နားကောင်ပါ။ အမောင်နှင့်ကျွန်မကိုခမည်းတော်  
 ဘုရားက။ ပေးထိမ်းခြားပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ အမောင်  
 ကျွန်မကိုထိမ်းဖိုက်ရမယ်။

အကျွန်ုပ် မထိမ်းဖိုက်ဝံ ပါ။ ဖုန်းချင်း ကံချင်းမတူပါ။  
 မင်းဆိုးကမြတ်သောအမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ အကျွန်ုပ်ကယုတ်  
 ညံ့သောခွန်းစဉ်းဖြစ်ပါတယ်။ ထိမ်းဖိုက်ဖို့ကို မဖြောင့်  
 နှင့်ရှေ့တော်သို့ဝင်ရသည်ကိုလျှက်။ အလွန်ဖြစ်ပါတယ်။

အမောင် အမျိုးမြတ်သောဘုရင်မင်းမြတ်၏ ဆွီးတော်  
 ကို။ ထိမ်းဖိုက်ဖို့ဝေးစွာ။ ဆင်းရဲသားသူသာမန်ဘို့။ ဘုရင့်  
 ဆွီးတော်ကိုရသည်ဟု။ အိမ်မက်မျှ မက်နိုင်မယ်မဟုတ်ပါ  
 အမောင်သာ ကံထူး၍ ဘုရင်ဆွီးတော်ကို ရသည်ကား။  
 သာမညမမှတ်ပါ နှင့်။ ထူးသောကံဟု မှတ်စရာကောင်းပါ  
 တယ်။

ကံတယ်လိုထူးသော်လဲ။ အမျိုးချင်း၊ ဂုဏ်ချင်း သန္တာ  
 ချင်းမတူ၍ အလွန်ခဲးယဉ်းပါကြောင်း။

အမောင်အမျိုးယုတ်သည်အမျိုးမြတ်သည်ကား။ ပဝနာ  
 မဟုတ်ပါ။ ကံအကြောင်း သာလျှင် ပဝနာ ဖြစ်ပါတယ်။  
 သိဘိက္ခိကျွန်းကို အစိုးရတော်မူသော၊ ဓုဇ္ဈဂါမင်္ဂါမင်းကြီး  
 သားတော်။ သာဓိကုမ္မာအမည်ယှိသော မင်းသားသည်။  
 စဉ်းလအမျိုးမှဖြစ်သော။ ဒေဝီအမည်ယှိသောမိခွသည်။  
 ဥယျာဉ်တော်တွင်၊ အသောကမန်းပင်ကိုတက်၍ ခူးနေရာ  
 မင်းသားတွေ့မြင်သဖြင့်။ ရုပ်ရေပူပတင့်တယ်ခြင်းကြောင့်  
 နှစ်သက် ခြင်းစိတ် ယှိသဖြင့်။ အသင့်မှာ ထိမ်းခြား အပ်  
 သောသူ ယှိသလောတုမေးရာ၊ ဒေဝီက-မရှိကြောင်းပြော  
 လျှင်၊ မင်းသား ထိမ်းဖိုက်တော်မူ၍။ အသောက ပန်းပင်  
 နှိုက်ရသည်ကို အစွဲပြု၍။ အသောကမာလာဒေဝီ-ဟု ခွဲ၍  
 ပြီးလျှင်၊ မိဖုရားကြီးမြောက်သောထုံးယှိပါလျက်၊ အမောင်  
 ကျွန်းကိုငြင်းပယ်စရာမဟုတ်ပါ။

မင်းထီးငြားသည်ကားပါမှန်၏။ အသောက မာလာ  
 ဒေဝီသည် အမျိုးယုတ်သော စဉ်းလှလှ ဖြစ်သော်လည်း၊  
 သာထိကုမ္ဘာ မင်း၏ ဖုန်းတော်တော် တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်  
 သောမင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မည်သူကမျှ စဉ်းလှလှမျိုးဖြစ်  
 သောမိစ္ဆာကို ယူသည်ဟု အပြစ်ငြောဝံ့ ကြမည်မဟုတ်ပါ။  
 မင်း၏ ဖုန်းတော်ရိပ်ကို ခိုထုံရသဖြင့်၊ အသောကမာလာ  
 ဒေဝီကိုလည်း၊ လူအပေါင်းတို့စဝင်ရုံသောကြာရပါမည်ကား  
 မရွတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်မှာ ဖုန်းကံမဟုတ်၊ အိမ်ချေကို ရှောင်ရှား  
 တောင်းရမ်း စားရသူ ဖြစ်သည်။ သူတပါးသနား၍ ပေး  
 ကမ်းစွန့်ကြားမှသာ အသက်မွေးရခြင်း၊ ချောင်ချည့်သော  
 ဖုန်းရိပ်ကို အကျွန်ုပ်ရယူပါသည်။ ဤတောင်းရမ်းစားသော  
 ခွန်းစဉ်း အရိပ်ကို ခိုသဖြင့်၊ အသင် မင်းထီးအား၊ သူ  
 တောင်းစားခွန်းစဉ်းဒေဝီထို့၊ အများတို့က ခေါ်ဝေါ်ကြ  
 မည်မဟုတ်၊ အကယ်တော့ တစ်စုံတစ်ယောက်က အမှတ်မဲ့  
 ခေါ်ချေသော်၊ မင်းထီး သည်းခံနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ တွေ  
 မြင်သောမိစ္ဆာအပေါင်းတို့က သည်းမင်းထီးကား ယောက်ျား  
 ရှားထို့၊ ယောက်ျားမရနိုင်ထို့ ထင်ပါရုံ။ ယုတ်ညံ့သော ခွန်း  
 စဉ်းကို သူ့ရုံ ခိုမက်နှစ်သက်ပေတယ်ဟု၊ ရှုချက်ကဲ့ရဲ့ကြ  
 ထိမ့်မည် မဟုတ်ပါလော့၊ သို့ကြောင့် မင်းထီး၏ ဂုဏ်အ  
 သရေကို ထောက်ထားပါသည်။ အကျွန်ုပ်ကို အမှီပြု၍၊ အ  
 သင်မင်းထီး အမျိုးမြတ်သော အဖြစ်မှ၊ နိမ့်ကျမည်ကို မိုးပါ  
 သဖြင့်၊ မထိမ်းပိုက်လိုကြောင်း တောင်ပန်ပါတယ်။

မင်းထီးသည် စိတ်ထဲ နှိုက်အောက်နေသည်ကား။ ဤ  
 ယောက်ျားသည်၊ အမျိုးကို စောင့်သော အားဖြင့်၊ တည့်  
 ကြည့်သော စိတ်ဟု ပေးသည်။ မိမိနှင့် မတူမှုတန်သည့် အ  
 ထွက်၊ ငြင်းပါယ်ခြင်းသဘော ယုံပေးသည်။ တော်ပေစွတ  
 ကား၊ သို့သော် ငါထပ်၍ ပြောဦးမည်၊ အမောင် လောကမှာ  
 ချီးမွမ်းခြင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့သည် ကားအမြီးမဟုတ်ချေ၊ ဓမ္မတိ  
 အတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ မာတင်သည် ခွန်းစဉ်းမျိုး မဟုတ်  
 ပါလား။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ မြတ်သော သေဋ္ဌေး၏ ထီးမ  
 ဟုတ်ပါလား။ ဆဲတာစောင် မိဖကပေးမြားတော့၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂ  
 လိကာ-က၊ ခွန်းစဉ်းမာတင်ကို ကျောပိုး၍ မာတင် နေ  
 ရာအရပ်သို့၊ ယုစောင်သွားရသည် မဟုတ်ပါလား။ တ  
 ဆိတ်စဉ်းစားပါဦးမောင်။

မင်းထီး ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ ခွန်းစဉ်းမာတင်ကို မြင်  
 ရသောအခါ၊ မျက်နှာသုံးမှပြုံးလျှင်၊ ယဲ့ ဤသူယုတ်ကို ငါ  
 မြင်ရခြင်းသည်၊ ငါနှိုက် မင်္ဂလာ ဆုတ်ယုတ်သည်။ ဤအ  
 ကောင်ယုတ်ကို အမြန် နှင်ထုတ်ခြစ်ကြဟု၊ အမိန့်ပေးလျှင်  
 အခြေ အရံတို့က၊ မာတင်ကို ရိုက်ပုတ် ထွန်းထိုး နှင်ကြ  
 လေသည်။

ထွန်းထိုး ရိုက်ပုတ် နှင်သည်ကို၊ အနာဒရခံရသဖြင့်၊  
 ဆင်ခြင်ခန့်မှာ၊ ဤသေဋ္ဌေးထီးသည်၊ ဥစ္စာပစ္စည်းဂုဏ်၊  
 အမျိုးဂုဏ်၊ အဆင်းဂုဏ်တို့ကို ရသောကြောင့်၊ အလွန်မာ  
 နုလွန်သည်နှင့်၊ ငါကြိုက်သရေမင်္ဂလာမဟုတ်သော အလောင်း

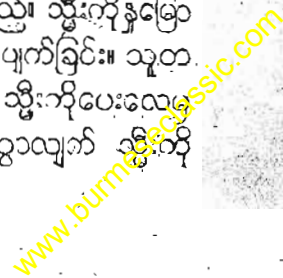
ကိုမမြင်လို၊ နိုက်ပတ်ထွန်းထိုး နှင်စေသည်မှာသေဋ္ဌေးဆိုး အပေါ် နိုက်၊ များစွာအပြစ်ကြီးလေးလျက်ရှိချေသည်။ ထို အပြစ်ကိုပျောက်ခန့် ငါမကယ်ဆယ်ကုသသရာ နိုက်နစ် မွန်းခြင်း ဖြစ်တော့မည်။ သေဋ္ဌေးဆိုးနိုက်စွဲကပ် ယုတ်မာ သောမာနပိတ်တို့သည်။ လွတ်ကင်း၍ ။ စိတ်ဖြင့် မဖြစ်မှား ရခြင်း။ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပြစ်မှားရခြင်း။ မကောင်းမှုတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။ အာရထီ၊ ဝိရထီ - ဂုဏ်မှီသေလေးမြတ် ထိုက်သောသူကို ပျစ်ဝပ် ရိုသေရသော ဝါရဝေါစဂုဏ်။ မာနမယိုဝှန်းပယ်၍ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချရသော နိဝါတောစ ဂုဏ်။ သူကြီးမိဘဆရာသွားပညာယှိ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမသည်ကို။ ဦးလည်မသို အမြန်နာယူ ကျင့်ဆောင် လေ့ယှိသော သောဝစသတော ဂုဏ်တို့ကို။ ရစေခြင်းငှာ ငါကယ်ဆယ်မှ။ ထိုသေဋ္ဌေးဆိုး နိုက် အပြစ် ချမ်းသာဟာ ရချေတော့မည်။ ငါ့ကြောင့်အပြစ်ယှိသည်ကားမလျော်ချေ ငါ့ကြောင့် အပြစ်ယှိသည်ကို ချမ်းသာမှသာ။ ငါ၏ တာ ဝန်ကင်းလွတ်ချေမည်တကားဟု စဉ်းစား ကြံစည်ပြီးလျှင် သေဋ္ဌေးဆိုးအိမ်ထံခါးပေါက်-မြေပေါ်တွင် အချွေးမှောက် လျက်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို။ ငါအလို ယှိသည်။ ပေးပါ ဟု တောင်းရင်းလေ၏။

သို့လိုအော်ဟစ်တောင်းရင်းသည်ကို။ လမ်းသွားလမ်း လာတို့ရရုံး ကြည့်ကြရကား။ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ် သောကြောင့်။ သေဋ္ဌေးကြီးက အကြောင်းကို သိသဖြင့်။

ရွှေငွေ အဝတ်အထည်အစယှိသည်တို့ကို ပေးလေသည်။ ဤရွှေငွေ-အဝတ်အထည်တို့ကိုငါအလိုမယှိ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ ကိုသာ ငါအလို ယှိသည်ဟုပြောလေ၏။

နောက်သေဋ္ဌေးကြီးက။ ငါ့နိုက် ဆင်မြင်းကျား နွား-ဆိတ် တို့ပေါများပါသည်။ အလိုယှိလျှင်တဝက်ခွဲ၍ ပေးပါမည်။ လယ်ယာ-ခြံဥဗျာဠ်များကိုအလိုယှိလျှင်တဝက်ခွဲ၍ ပေး ပါမည် ယူပါဟုပေးပြန်လေသည်ကို။ ဤပစ္စည်းတွေပေး သည်ကား။ ငါ့နိုက်အဆုံးမကျ။ ငါမယူလို။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို သာငါအလိုယှိသည်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ-ကိုငါမရလျှင်။ ဤနေရာ က-ငါမထပြီ။ ငါ့အသက်ကိုအသေခံမည်ဟုပြောလေ၏။

မာဒင်သည်အစာတော်၊ ရေတော်ခံ၍။ မြေကြီးပေါ်မှမထ တဲး။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကိုတောင်းရမ်းနေသည်မှာ။ ခြောက်ရက် တိုင်ယှိလေသည်။ ထိုအခါ သေဋ္ဌေးကြီးက-ဆိုသူသည်။ ငါ့သို့ကိုမရပါက။ ဤနေရာတွင်သေဆုံးစရာယှိလေသည်။ တောင်းရမ်းသောသူကို။ အလိုပြည့်အောင် မပေးချေက။ သေဆုံးသော်။ ငါ့ဘိန္တုအမျိုးဂုဏ်ပျက်ချေမည်။ လူအပေါင်း တို့ ရှုတ်ချကဲ့ခွဲခြင်းအဖြစ်ကို ခံချေမည်။ သို့ကိုနှမြော သည်အတွက်ကြောင့်။ မိမိဘိန္တုအမျိုးဂုဏ် ပျက်ခြင်း။ သူတ ပါးတို့ကဲ့ခွဲခြင်းမှ ကင်းလွတ်ရအောင်။ သို့ကိုပေးလေ မသင့်လျော် ချိန်မည်ဟု-ဆင်ခြင် တိုင်းထွာလျက် သို့ကို ခေါ်လေ၏။



၂၆ ခွန်းစထွားနှင့် မင်းထိုးငြားပုံ။

ဒိဋ္ဌမင်္ဂလီကာ လည်း။ အဖရွှေ-အပြစ်ခြောက်ပါး ကင်း  
 ရှုက-မိသေစွာစခမ်းလျက်ယှိလေ၏။ ထိုအခါသေဋ္ဌေးကြီး  
 က၊ ချစ်သွီးကို-သူတောင်းစားခွန်းစထွားက။ အသက်သေ  
 ခံမလောက်မရမက-တောင်းချေပြီ။ ချစ်သွီးကို မရချေက။  
 ၎င်းခွန်းစထွားသည်။ ချစ်သွီးအတွက်အသက်ဆုံးချေသော်။  
 ငါအဖ၏ တာဝန် ဖြစ်ချေသည်တကြောင်း။ အမျိုးတို့၏ ။  
 ကျင့်ဂုဏ် ပျက်မည်တကြောင်း။ လူအများတို့ကဲ့ရဲ့ချေမည်  
 တကြောင်း။ ထိုအကြောင်းများကို အစွန်းအညို-မထိုစေ  
 ရန်။ ချစ်သွီးသည်။ သူတောင်းစားခွန်းစထွားနောက်သို့လိုက်  
 ချေတော့ဟု။ အမိန့်ပေးလေ၏။

ဒိဋ္ဌမင်္ဂလီကာသည်။ အဖ အမိန့်ပေးသည်ကို မျက်နှာ  
 ကြည်သာစွာနှင့်။ ဖခင်၏ အမိန့်အာဏာကို ငြင်းဆန်ဝံ့  
 မည်သို့မဟုတ်ပါ။ မိသေစွာ(သောဝတ်သာတာ)မင်္ဂလာကို  
 ခံယူပါတော့မည်ဟု အဖကို ရှိမှီးဦးချပြီးလျှင်။ အိမ်ပျော်မှု  
 ဆင်းသက်၍။ ယခင်က မာတင်္ဂကို။ မင်္ဂလာမဟုတ်။ အိမ်၌  
 ဖြစ်သည်ဟု။ အမျက်ထားသောစိတ်တို့သည်။ ကင်းရှင်း  
 လျက်။ မာတင်္ဂအနားသို့ မိသေစွာပျပ်ဝတ်ပြီးလျှင်။ အရှင်  
 သား-ကျွန်တော်မျိုးမ၏ ကျေးဇူးရှင်အဖသေဋ္ဌေးက။ အရှင်  
 သား၏ အလိုဆန္ဒပြည့်ဝစေရန်။ အလုပ်အကျွေးအဖြစ်ဖြင့်  
 အပ်နှင်းလိုက်ပါပြီ။ အရှင်သားခေါ်ဆောင်ရာသို့။ ကျွန်တော်  
 မျိုးမ။ နောက်က-ပဝါးခြေထပ်လိုက်ရပါမည်အကြောင်း  
 ကို။ သာယာစွာပြောလေ၏။

ထိုအခါမာတင်္ဂ-က။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလီကာ။ ငါ့မှာအသင်၏  
 အစေခံတို့ထွန်းထိုးရိုက်ပုတ်သည်ကိုခံရ၍။ ငါမထ-မသွား  
 နိုင်ဖြစ်သည်။ သင်သံညင်ငါ့ကို ကျောပိုးပြီးခေါ်မှသာလျှင်။  
 ငါလိုက်နိုင်တော့မည်ဟု ပြောသောအခါ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလီကာ  
 က။ ချိုသာစွာကောင်းပါပြီ။ အရှင်၏ နေရာ အရပ်ကိုသာ  
 ညွှန်ပြပါတော့။ ကျွန်တော်မျိုးမသည်။ ဂါရဝေါစမင်္ဂလာ။  
 နိဝါဒတာစမင်္ဂလာ-၂-ပါးကို ခံယူ၍။ အရှင်သားအား။  
 ကျောပိုး၍ ကောင်းမွန်စွာယူဆောင်ပါမည်။ ကျောပေါ်၌  
 ချမ်းသာစွာ လိုက်တော်မူပါဟု-ပြောပြီးသော်။ ဆောင်ယူ  
 ၍ မာတင်္ဂ-ထဲပုတ်နှိုက်။ မိသေစွာလုပ်ကျွေးနေသည်ကား။  
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလီကာသည်။ နှစ်သက်သည်ဟုတ်မည်မထင်။ မိမိ  
 တို့အမျိုးအရိုး အကျင့်ဂုဏ် ပျက်မည်ကိုစိုးသဖြင့်။ အဖ  
 သေဋ္ဌေးကြီး၏ အာဏာကို မညှင်းဆန်ပဲ မာတင်္ဂနောက်  
 သို့လိုက်ပါရသည်။ မာတင်္ဂသည်။ သာမညမဟုတ်။ တုရား  
 အလောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ တုရားအလောင်းတော်တို့၏။  
 အမိဋ္ဌာန် သဏ္ဍာသည်ကား။ ပြီးမြောက်မြဲ ဖြစ်ပေသည်။  
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလီကာသည်။ ခွန်းစထွားမာတင်္ဂကို။ ကျောပိုး၍ ယူ  
 ဆောင်သွားသည်ကို။ လူအပေါင်းတို့မြင်ကြရသော်။ အော်  
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလီကာသည်ကား။ လွန်သောမာနတို့ကိုစွန့်လျက်။ အဖ  
 သေဋ္ဌေးအာဏာကို နှံ့စွာနာခံ၍။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ်ချသော  
 အမှုကို ဆောင်ရွက်ပေးကားဟု။ အံ့ဩခိုးပွမ်းကြသည့်  
 ကား။ အသံမစဲ ဟိုပေသည်ဟု။ မင်းထိုးအားပြောပြလေ၏။

ထိုအခါ မင်းသိမ်းက။ အမောင် ပြောပြသည့် အတိုင်း ဟုတ်ပါပေတယ်။ ဘုရားအလောင်း မာတင်သည် သေဋ္ဌေး သိမ်းပြစ်မှားသော အပြစ်ကိုချမ်းသာစေရန်၊ ကယ်ဆယ်ခြင်း အမှုကိုဆောင်ရွက်ပါသည်။ သေဋ္ဌေးသိမ်းသည်လည်း။ မိမိ တို့အမျိုးဂုဏ်မပျက်စေရန်၊ အဖ၏ အာဏာကိုကြီးနွဲ့လျက်။ ခက်ထန်သော မာနကို ပယ်စွန့်ပြီးလျှင်။ မိမိကိုယ်ကိုနှင့်ချ ခြင်းအမှုကိုပြုလုပ်သည်ကား။ လူအပေါင်းတို့အံ့ဩချီးမွမ်း ခြင်းကိုခံရသည်မှာ။ အမှန်ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်မသည်ကား။ အမောင်ကိုပြစ်မှားသူမဟုတ်။ နန်းစဉ်းပဒေစည်းကမ်းယို သည်အတိုင်း။ အဖဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်အာဏာကို ကြီးနွဲ့စွာ-နာခံဆောင်ရွက်သောမိမိဖြစ်ပါသည်။ အမောင် မထိမ်းပိုက်သော်။ ကျွန်မကို လူအများကဲ့ရဲ့၍ ဂုဏ်ပျက် မည်မဟုတ်ပါလော။ မိဖမာဏာကိုလွန်ဆန်ရာ ကြရောက် မည်မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်မသည် အရှက်ကြီး၍ အသက် စည်းစိမ်ပျက်ခဲ့ပါသော်။ အမောင်ကိုအဖို့ပြု၍ ဖြစ်ရသဖြင့်။ အမောင်တာဝန်မဟုတ်ပါလော။ အမောင်သည် ဘုရားဆု ပန်-မင်းယောက်ျားမဟုတ်ပါလော။

ခွန်းစဉ်းသည်။ မင်းသိမ်းပြန်ပြောသော အချက်တို့ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်သည်ကား။ အော်-မင်းသိမ်းသည်။ လော်စီ ခြင်းတို့မှကင်းရှင်းလျက်။ မိမိတို့ရှေးထုံးဥပဒေစည်းကမ်း ယိုသည်ကိုဖြောင့်မတ်စွာ လိုက်နာခြင်း။ အဖ၏-အာဏာ ကို။ မသွေမဒိ လိုက်နာခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ငါ-အတင်းငြင်း

ပယ်သည့်အတွက်။ မင်းသိမ်းနှိုက်။ တစ်စုံတစ်ခုအန္တရာယ်ဖြစ် ခဲ့သော်။ ငါ့ကိုအဖို့ပြု၍ ဖြစ်သောကြောင့်။ ငါ့အပေါ် နှိုက် အဖြစ်မကင်းရာ ရောက်ချေမည်။ ငါ့တာဝန်ဖြစ်ချေသည်။ သူတော်ကောင်းတို့မည်သည်။ မိမိကိုအဖို့ပြု၍ သူတပါးချမ်း သာသည်ကိုသာ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ချေသည်။ သို့အတွက် မင်းသိမ်းသည်-ငါ့ကိုအဖို့ပြု၍ ။ ကိုယ်စိတ် ၂ ပါး ချမ်းသာ ရန်ကိုသာ ငါ့စောင်ရှောက်ရန် ဝတ္တရားယိုချေသည်ဟု ကြံ အောက်မေ့ပြီးသော်။ မင်းသိမ်းသို့ပြန်ပြောလေသည်ကား။

မင်းသိမ်း-သင်သည်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလီကာကဲ့သို့။ လွန်သောမာန စိတ်တို့ကိုစွန့်၍။ နှိမ့်ချသော စိတ်မျိုးကို အစဉ်ယှိပါက။ မင်းသိမ်းဆန္ဒကိုလိုက်၍။ အကျွန်ုပ် ထိမ်းပိုက်ဆောင်ကြဉ်း ပါတော့မည်။ ကျွန်ုပ်မှာ-တောင်းရမ်း၍ အသက် ပွေးသူ ဖြစ်တယ်။ မြို့စွန့်မြို့ဖျားလူအများတို့တပျက်ချေးစွန့်ရာအရပ် နှိုက်။ ထန်းလက်ရတ်ရိုးကာလျက်။ မြေပြင်တွင်။ မြေကြီးခဲ ကိုခေါင်းအုန်း၍။ တပျက်ချေး စွန့်ရာတွင် ကောက်ရသော။ ရအိင်ရတ်။ အင်တရတ်များကို ခင်းခြုံ။ ဝတ်ဆင်ထုတ်။ အိုးကဲ့သို့ကဲ့သို့နှင့်ထည့်၍။ ထမင်းနှင့်ရေကိုစားသောက် ရသူဖြစ်သောကြောင့်။ မင်းသိမ်းသည် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ဆင်းရဲမ ခံနိုင်ဘဲ။ စိတ်လက်ငြိမ်ညူးမည်ကိုစိုးရိမ်ပါသည်။

မင်းသိမ်းလည်း အမောင် ကျွန်မကိုဖခမည်းတော်ဘုရင် မင်းမြတ်က။ ကတိသဋ္ဌာအတိုင်းတည်ကြည်စွာ ထိမ်းမြား ခြင်း ကို ပြုပြီး ဖြစ်ပါ သော ကြောင့်။ ကျွန်မကို အမောင်



ပိုင်ချေပြီ။ ကျွန်မသည် တုရင်မင်းမြတ်၏ သိမ်းတော်ပင်ဖြစ်  
 သော်လည်း။ အမောင်သည် သခင်ဖြစ်ချေပြီ။ မိန်းမတို့မည်  
 သည်။ အမျိုးမြတ်သည် ဂုဏ်ကြီးသည် ဟု မမှတ်ရာ။ အရှင်  
 သခင်လင်ယောကျာ်း၏ ခေါ်ရာ။ ယောင်နောက်-ဆံတုံးပါ  
 မြဲဖြစ်၍။ သခင်ဖြစ်သော ဝင်္ကောက်သို့ လိုက်ပါရပါသည်။  
 သခင်ဖြစ်သော လင်ဩဇာကို နာခံရပါသည်။ သခင်ဖြစ်  
 သော လင်ရှာကြံ၍ ပေးသမျှ ကျွေးသမျှ နှင့်သာ။ ယောင်ရုံး  
 ထင်းတိမ်ရပါသည်။ သခင်လင်၏ စိတ်ချမ်းသာစေခြင်းကို  
 ပျော်ဖြေရပါသည်။ သို့အတွက် မိန်းမကောင်းတို့ အင်္ဂါနှင့်  
 ညီစွာ ကျွန်မနာခံဆောင်ရွက်ပါမည်။ အမောင်တစ်စုံတစ်ရာ  
 မိုးရိမ်ခွင့်မယှိပါဟု ဝန်ခံပြောဆိုလေ၏။

သာရ-သာရ-သာရ-မင်းသိမ်း။ အခုပြောသည့်အတိုင်း  
 ညီညွတ်ပါလျှင် လိုက်ခဲ့ပါတော့။ ကျွန်ုပ်တံးဖုတ်သို့ သွား  
 ကြစို့။

မင်းသိမ်းလည်း။ အဖ-ခမည်းတော် အာဏာနှင့်။ ခွန်း  
 စဉ်း ခေါ်ရာ နောက်သို့ လိုက်ပါ ရပါမည့် အကြောင်း။  
 ယျောက်ထား၍။ အထိမ်းတော်။ အယတော်။ အချီတော်။  
 အချောတော်။ ရွှေရံ အပေါင်းတို့ကို။ နှုတ်ခွန်းတော် ဆက်  
 တော်မူပြီးလျှင်။ ခွန်းစဉ်းနောက်က ရှိသော လိုက်သွား  
 ရာ။ ထုံးဖုတ်သို့ ရောက်၍။ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာစွာနေထိုင်  
 ကြလေ၏။



### အခန်း-၂။



ခွန်းစဉ်းလည်း။ ခါတိုင်းမှာ မိမိ တဝမ်းစာ ဖြစ်၍။  
 တောင်းရသည်မှာ ဝန်မလေး။ ယခုမှာ နှစ်ဝမ်းစာရအောင်  
 တောင်းရမ်း ရသောကြောင့်။ အတော်အပင်ပန်းခံ၍ ထည့်  
 ပတ်တောင်းရမ်း၍ မင်းသိမ်းအား ပေးလေ၏။

မင်းသိမ်းလည်း တောင်းရမ်းလာသော စားကြွင်း ဟင်း  
 ထမင်းတို့ကို ဖက်ခင်း ပြီးသော်။ ထမင်း-ဟင်း-အကြော်  
 သနပ်-ငါးစိစသည်များကို။ တနေရာစီ သန့်ပြန်စွာ ခွဲခြား  
 ၍။ လက်ဆေးရေကို အိုးကွဲချမ်းတွင် ထည့်၍။ သောက်  
 ရေ-လှင်ဆေးရေကို အုန်းခွက်နှင့် ထည့်၍ ထားပြီးလျှင်။  
 ဘုရားကို ဆွမ်းတော်တင်ပြီးသော်။ အမောင်-ထမင်းပြင်  
 ထားပါသည်။ သုံးဆောင်တော်မူပါဟု ပြောလေ၏။

ခွန်းစဉ်းလည်း။ ထမင်းစားရသည့်အခါ သင့်လျော်  
 အောင်ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးသည်ကို။ တယ်ဟန်ရပါကလား  
 ဟု စိတ်ကအောက်စေပြီးလျှင်။ ထမင်းစားလျက် ယှံ့လေ၏။  
 မင်းသိမ်းလည်း။ ထမင်းဟင်းများကို ယင်ကောင် မနားရန်။  
 ရှိသောစွာ အဝတ်ရတ်နှင့် ခပ်ထုတ်။ ဖြေးဖြေးသုံးဆောင်ပါ  
 အမောင်။ အမောင်ဝဝစားနိုင်မှ အားယှိပါမည်။ အမောင်  
 အားယှိမှ။ ကျွန်မကို တောင်းရမ်း ကျွေးနိုင်ပါမည်။ ကျွန်မ

အထွက်ကို မချန်ပါနှင့်။ အရသာသို့ရာကို အကုန်ဘဲ သုံးဆောင်ပါဟု ချိုသာစွာပြောလေ၏။

ခွန်းစဏ္ဍားထမင်းစားပြီးလျှင်၊ အမောင်-ဟောဒါ လုပ်ဆေးရန်နေပါ။ ဟောဒါ သောက်ရန်ရေပါ။ ဟောဒါ-အဝတ်စုတ်ကလေးရှေ့၍ ထားပါတယ်။ လက်သုတ်ပုဂါသုတ်ပါဟုပေးလေ၏။ ဟောဒါတောင်းရမ်းရသောကွမ်းဆေးများကို ကွမ်းရာ ပြုလုပ်ထားပါတယ်။ ခံတွင်းအချင်ပြေ ရော့သည်ဆေးလိပ်ကိုဦးစွာသောက်စားပါဟုရိုသေစွာပေးလေ၏။

မင်းသိမ်း ခါတိုင်းဆေးလိပ်အတိုသာ သောက်ရှာတယ်။ ယခု ဘယ်က အရှည်ရသလဲဟု မေးလေ၏။ မင်းသိမ်းက အမောင် ကောက်လာသော ဆေးလိပ်တိုများကို ပျက်၍၊ ကြွင်းကျန်သောဆေးစပ်များကိုချပြီးလျှင်၊ ဟောဟိုက၊ ဗန်ပွေးပင်ကကြွေကျသော အရွက်ချောက်ကို ကောက်၍၊ အသစ် ထပ်မံ လိပ်သော ဆေးလိပ် ဖြစ်ပါတယ်ဟု ပြောလေ၏။ ခွန်းစဏ္ဍားက၊ အင်း-ကောင်းပေ - ကောင်းပေ။

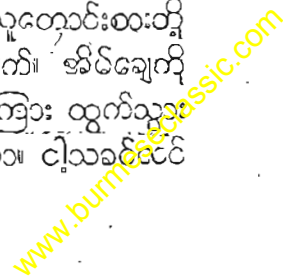
မင်းသိမ်းလည်း ခွန်းစဏ္ဍားသို့၊ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်တို့ကို ပြင်ဆင် ကျွေးမွေး ပြီးသော အမှုကို ဆောင်ရွက်ပြီးနောက်၊ မိမိသည် တနေရာသို့ ရွှေ့၍၊ ထမင်းကျန် ဟင်းကျန်တို့ကို ချမ်းသာစွာ စားသောက်လေ၏။

ထံမင်း ဟင်း ကွမ်း ဆေးတို့မှာ၊ စားသောက်ပြီးသော်၊ သခင်လင်အားပြောတွယ်ကိစ္စယုံသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကို မချွတ်ပေလွှမ်းရိုသေစွာပြုပေ၏။

ဤအခါကျရောက်သော်၊ အမောင်-ဟောဒါမှာ ခြေဆေးရေ၊ ချိုးရေများကို၊ အိုးကွေးနံရံပဲ့နှင့် ထည့်ထားပါတယ်။ သုံးသပ် တော်မူပါ။ ဟောဒါမှာ အမောင် အိပ်သည့် အခါကိုယ်လက်နာမည်စိုးပါ၍။ သစ်ရွက်ခြောက်များကိုကော်၍၊ ထူထူဖြန့်ခင်းပြီးလျှင်၊ ဂုံအိပ်စုတ်တို့ကို အပေါ်က ခင်းထားပါတယ် ချမ်းသာစွာ အိပ်တော် မူပါဟု ပြောပြပြီးနောက်၊ မင်းသိမ်းသည် ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးပူဇော်လေ၏။ နောက်နန်းတော်ယှိရာတက်သို့ထည့်၍၊ ခေ့တော်၊ မယ်တော်တို့ကိုရှိခိုးကံတော့လေ၏။ နောက်မိမိသခင်လင်ကို၊ နင်းနိပ်ပေးပြီးသော်၊ ဦးချက်တော့ပြီးမှ၊ နိမ့်ကျောရိုသေစွာ၊ ဂုံအိပ်အခင်းပေါ်တွင်၊ မြေကြီးခဲကုန်နှင့်ထုပ်၍၊ ခေါင်းအုန်းကာအိပ်လေ၏။

မိုးသောက်သောအခါ။ မင်းသိမ်းသည် ရှေးဦးစွာ ထ၍။ မိမိသခင်လင်ယောကျွား အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ၊ အသင့်သုံးဆောင်ရန်။ မျက်နှာသစ်ရန်အုန်းခွက်နှင့် ရေကိုငင်း။ ကွမ်းယာ-ဆေးလိပ်တိုများကိုငင်း။ အသင့်ပြင်ဆင်ထားလေ၏။

ခွန်းစဏ္ဍားလည်း အိပ်ရာမှထ၍၊ ပင်းသိမ်းအသင့် ပြင်ဆင်၍ ထားသည်များကို သုံးဆောင်ပြီးသော်၊ မိမိဆောင်ရွက်ရန်ယှိသောအလုပ်ကို မပျက်မကွက်၊ လူတောင်းစားတို့အသုံး အဆောင် ခွက်များကို စွဲကိုင်လျက်၊ အိမ်ချေကို ရှောင်၍ တောင်းရန်။ မင်းသိမ်းအား ပန်ကြား ထွက်သွားလေ၏။ မင်းသိမ်းလည်း-စဦးစားသည်မှာ၊ ငါ့သခင်လင်



ယောကျာ်းသည်။ စင်စစ်ခွန်းစဉ်းများ၏ ဗျာတ်မည် မထင်၊ ရုပ်ရေရှုပကလည်းတင့်တယ်ခြင်းယိုလေသည်။ ဖုန်းပညာ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသူဟု ငါထင်သည်။ သို့သော်-သူ့အကြောင်းကို တဖြေးဖြေး ငါထိအောင် စုံစမ်း ခုမှတစ်ပါး အောင်စေ့ဆင်ခြင်လျက်နေလေ၏။

ခွန်းစဉ်းလည်း။ ထမင်း၊ ဟင်းများကို တောင်းခံ၍ ငြိန်လာပြီးသော် မင်းသိမ်းသို့ပေးအပ်လေ၏။ မင်းသိမ်းလည်း ခါတိုင်းကဲ့သို့ ပြုဖွယ် ကိစ္စ များကို မကြွင်း မကျန် ပြေးပြေအောင် စီရင်ဆောင်ရွက်ခြင်းကိုပြုပေ၏။

မင်းသိမ်း၏အပြောအဆိုအနေအထိုင်။ အပြုအရမ္မစ၍ ၊ အရာခပ်ထိမ်းတို့သည်။ မင်းသိမ်းစိတ်ဝင်းစားဘဲ ပြုံးမြဲစွာ ပြုကျင့်သည်ကို။ စိတ်ထဲကအံ့ဩချီးမွမ်းလျက်။ ခွန်းစဉ်းသည်။ မင်းသိမ်းကို။ မိန်းမိန်းကြည့်ကာနေလေ၏။

ထိုအခါမင်းသိမ်းက။ အရှင်သား ကျွန်မကို မျက်တောင်မခပ် မိန်းမိန်းကြည့်ရှု နေသည်ကား။ ကျွန်မအပေါ် နှိုက်။ အပြစ်ပြောဖွယ် ဟိုပါက မြဲ၍မထားဘဲ။ ဖွင့်ဟပြောစေလိုပါသည်။ အလိုကို ထိရမှ။ အပြစ်ကိုချမ်းသာအောင်ပြုရနိုင်ပါမည့်အကြောင်းပါ။

ခွန်းစဉ်း။ အကျွန်ုပ်သည်။ မင်းသိမ်းအပေါ် နှိုက်။ အပြစ်ဆိုရန် မြဲမှန်လောက်မျှမဟုတ်ပေ။ မင်းသိမ်းသည်။ အမျိုးခြတ်သောဘုရင်မြတ်၏။ ရင်ဆွေးတော်ဖြစ်လျက်။ မတူမတန်သော အကျွန်ုပ်ခွန်းစဉ်း၏။ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သည်။

အလုပ် အကျွေး ဖြစ်သည် အထိုင်းလည်း။ မင်းသိမ်း တို့၏။ အမူ အရာ စိတ်ကိုပကတိကင်းမဲ့လျက်။ မိန်းမတို့ ပြုကျင့် အပ်သော ဝတ်တရားကို။ မချွတ် မယွင်းပြုရ ပါပေသည်ဟု အကျွန်ုပ်စိတ်ထဲကအံ့ဩခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

မင်းသိမ်း။ အရှင်သား။ မိန်းမက၊ အမျိုး မြတ်၍။ ယောကျာ်းကအမျိုးယုတ်သော်လည်း။ မိန်းမတို့မည်သည်လင်၏။ ခြေရင်း။ အလုပ်အကျွေးမျှသာဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမတို့၏။ အရှင်သခင်သည်။ လင်ယောကျာ်းသာဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမကအမျိုးမြတ်၍ ယောကျာ်းက အမျိုးညံ့သော်လည်း။ ယောကျာ်း၏ဖုန်းဂုဏ်သည် အလွန်မြင့်မြတ်ပါတယ်။ အတူပေါ့-ဘုရားဖြစ်နိုင်သော ဂုဏ်ထူးရနိုင်ပါတယ်။ မြတ်တယ် ယုတ်တယ်ဆိုဒါ။ ဘဝ-ဘဝကပြုခဲ့ဘူးသော ဒါနကုသိုလ်တို့ကို မိအတိုင်း။ ယခုပစ္စက္ခမှာတမျိုးစီအကျိုးပေးခြင်းကိုခံစံကြရဒါဖြစ်ပါကြောင်းပါ။

ခွန်းစဉ်း။ မင်းသိမ်းပြောပြသည်မှာ-မှန်ပါပေတယ်။ လေးကနှိုက်ခပ်ထိမ်းသောလူအပေါင်းတို့သည်-

- ၁။ အမျိုး အမျိုးမြတ်သည်။
- ၂။ အမျိုး အမျိုးယုတ်သည်။
- ၃။ အမျိုး ဖုန်းတန်းခိုးယိုသည်။
- ၄။ အမျိုး တန်းခိုးမဲ့သည်။
- ၅။ အမျိုး စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသည်။

- ၆။ အရှို အလွန်အမင်းဆင်းရဲသည်။
- ၇။ အရှို ရောဂါအန္တရာယ်မထိ ချမ်းသာသည်။
- ၈။ အရှို အနာရောဂါများသည်။
- ၉။ အရှို အသက်တိုသည်။
- ၁၀။ အိချို အသက်ရှည်သည်။
- ၁၁။ အရှို ဟုပတင့်တယ်ခြင်းယိုသည်။
- ၁၂။ အရှို အရှုပ်ဆိုးအကြည်းတန်သည်။
- ၁၃။ အရှို ပညာယှဉ်ကျော်စေသည်။
- ၁၄။ အရှို ပညာမဲ့သည်။

ဤဒေါ်ပြုသော ၁၄-ပါးသည်၊ မိမိတို့ကံအတိုင်း၊ စီမံလာကြသည့်ဖြစ်၍၊ မည်သူမှပြုပြင်ထိုရနိုင်သည်မဟုတ်ချေ သို့သော် ၁၄-ပါးအတိုင်း ခံကြသောတို့သူများ။ လောကဋ္ဌထင်ပေါ်သည်ကား-ပခာနမဟုတ်၊ ဝမ်းထုံးနှိုက်ဖြောင့်မတ်သော တရားကိန်းသည် ကိုသား၊ သူတော်ကောင်းဟု ခေါ်နိုင်ချေမည်။ သူတော်ကောင်း အခေါ်ခံရသောဂုဏ်သည် အလွန်ခဲယဉ်းသည်။ သို့ကြောင့် ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သောစိတ်ကို ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းနိုင် ခြင်းသည်၊ အရေးကြီးဆုံးဖြစ်ပေကြောင်း။

အရှင့်သား၊ လောကကို စောင့်သော လောကပါလတရား ၂-ပါးမှာ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုတရား ၂ ပါးကား၊ ရှက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်းကိုဆိုပါတယ်။ သူတော်

ကောင်းတို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်မှာကိုရှက်ရမယ်။ အပါယ်ငရဲသို့ သွားရမည်ကိုကြောက်ရမယ်တဲ့။ သို့လိုရှက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်းတို့ကို ကင်းလွတ်အောင်နေပါက။ အရှင့်သားမိန့်တော်မူသော၊ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သောစိတ်ကို၊ ရသည်နှင့် တူပါသည်။

သို့ကြောင့်။ ယခင်က ဗတ်ရှုမှတ်သား ရဘူးသော၊ ဓမ္မသတ်ကျမ်းအဆို၊ မယားတို့ကျင်းဝတ်မှာ။

- ၁။ ထမင်းစသော၊ အစားအစာကို၊ ကောင်းစွာပြုပြင် စီမံတတ်ခြင်း။
- ၂။ ကွမ်းဆေး လဘက်တို့ကို၊ ထိမ်မာစွာပြုပြင် စီမံတတ်ခြင်း။
- ၃။ အင်္ကျီ၊ ပုဆိုး၊ အဝတ်တို့ကို၊ လျှော်ဖွပ်ပေးလေ့ ယှိခြင်း။
- ၄။ ခိုင်းဝါယက်ကန်းကောင်းစွာတတ်ခြင်း။
- ၅။ အိမ်ထောင်ပစ္စည်း ကောင်းစွာဆည်းပူးတတ်ခြင်း
- ၆။ လင်၏နောက်မှအိမ်ရခြင်း။
- ၇။ လင်၏ရှေးဦးစွာထရခြင်း။
- ၈။ အမှုကြီးငယ် ယှိသည်ကို လင်အားပန်ကြားခြင်း။
- ၉။ လင်၏နောက်မှစားသောက်ရခြင်း။
- ၁၀။ သာယာနာပျော်ဖွယ်စကားကိုဆိုလေ့ယှိခြင်း။
- ၁၁။ လင်ဆုံးမရာကို လိုက်နာ၍ ကျင့်ခြင်း။
- ၁၂။ သူတပါးအိမ်သို့ ဖော့ညှိမသွားခြင်း။

ပိရကတ်တွက်။ မယားတို့ကျင့်ဝတ်တရား- ၅-ပါးမှာ။

- ၁။ လင်အိပ်ရာမှမထမှီ အလျှင်ထခြင်းတဲ့။
- ၂။ လင်၏ နောက်မှအိပ်ခြင်းတဲ့။
- ၃။ ပြုရန်ကိစ္စတို့ကို ပန်ကြားခြင်းတဲ့။
- ၄။ လင်နှစ်သက်ဖွယ်ကိုပြုကျင့်ခြင်းတဲ့။
- ၅။ ပြုံးရယ် ရှင်ပြစွာ စကားပြောဆိုခြင်းတဲ့။

အဲ-ဒီပြောပြသောမယားတို့၏ ဝဋ္ဋရားများသည်။ မိန်းမတိုင်းတို့၏ ပြုကျင့်အပ်သော ဝတ္တရားများ ဖြစ်ပါတယ်။

ခွန်းစဉ်း။ ။ အခုပြောပြဒါ။ မင်းသိမ်းနန်းတော်မှာနေစဉ် တံးက။ စာပေ ကျမ်းဂန်များကို ဖတ်ရ၍။ မှတ်သားခဲ့ဒါတေမှတ်တယ်။

မင်းသိမ်း။ အရှင်သား နန်းတော်မှာနေခဲ့သည်ကိုမေးမြန်းခြင်းပြုစရာကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကျွန်မတို့မိန်းမသည် အမျိုးယုတ်သော ယောက်ျားနှင့် ဂုဏ်ချင်းမတူပါ။ ကျွန်မတို့မိန်းမက သာ၍ ယုတ်ကြောင်းကိုကျမ်းဂန်မှာများသောအားဖြင့် တွေ့ဘူးပါသည်။ ကျွန်မတို့မိန်းမသည် တိရစ္ဆာန်ခွေးထီးလောက်မှ။ မမြတ်ကြောင်းကိုသိရပါသဖြင့် မိမိအရှင် သခင်ပိုင်ကို။ ရိုသေစွာလုပ်ကျွေး ပြုစုသောမိန်းမတို့သည် မြင့်မြတ်သောယောက်ျားဆုကို မထောင်းဘဲ နှင့်ပြည့်ပါသတဲ့။ မိန်းမတို့၏ အကျင့်ငါးပါး။ မိန်းမမြတ်တို့အင်္ဂါ ယှစ်ပါး။ မိန်းမမြတ်အင်္ဂါ ၉-ပါး ယှစ်ပါတယ်။ ထိုမြတ်သော

အင်္ဂါတည်းသို့ ပါဝင်ရန်။ အရှင်သားကို တုရားတဆူ။ ရှုတလုံးကဲ့သို့။ အမှတ်ပြု၍ ရိုသေစွာပြုစုပါကြောင်းပါ။

မယားတို့ဝတ်တရား ငါးပါးကို ကျက်ထားသောတေးထပ်ကလေးကို သတိရလာပါသေး။

ဆေးကွမ်းပြင်လက်ဖက်အုပ်နှင့်။ လက်သုတ်မှုမြန်စွာ။ ချက်ပြုတ်မှု လိမ္မာသည်။ သူ့အိပ်ရာ မသွား။ ဗိုင်းဝါမှုကိုင်လုပ်ရှာတယ်။ ပိုင်ဥစ္စာမြဲစောင့်ကြပ်ထား။ မှု ရှိတိုင်းပန်ဆို။ သံချိုချို စကား။ နောက် ချန်ကာ-အိပ်စားလို့။ ပိတ်တခါးလုံစွာ။ ပဆိုးစောင်ဖွပ်လျှော်ခြင်း။ ဝတ်မယွင်းပြုတတ်ထုပ်။ စက်ရာမှ-လင်သဒ္ဓါအောင်။ အလျှင်သာ မယ်ထထို့။ ဩဝါဒဆုံးမထိုက်ဆုံးမလိုက်နာ။ ကြောင်းချင်းစုံလက္ခဏာကို တသက်သာမြီးပါဦးလေး။

အရှင်သား။ မိန်းမမြတ်တို့အကျင့်ငါးပါးမှာ။

- ၁။ အိပ်ရာမှ-လင်မထမှီ ထရခြင်းတဲ့။
- ၂။ လင်၏နောက်မှအိပ်ရတတ်ခြင်းတဲ့။
- ၃။ လင်၏ အမိန့်ကိုနာခံ၍ ။ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ရခြင်းတဲ့။
- ၄။ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်သော အကျင့်ယှိုခြင်းတဲ့။
- ၅။ ပြုံးခြင်းကိုရှေးရှု၍ ။ သာယာသော စကားကို တတ်ခြင်းတဲ့။

ထို့ပြင်မိန်းမမြတ်တို့၏အင်္ဂါယုတ်ပါးများ

၁။ ထမင်းစားသောက် အစာအဟာရတို့ကို၊ မိဖုရား  
သို့ လက်ကိုလုပ်ကျွေးပြုစုတတ်ခြင်းတို့၊

၂။ လင်ဝတ်ဆင်သော၊ ပဆိုး- အင်္ကျီ- ပဝါ- စောင်၊  
အစယို သည်တို့ကို၊ ကောင်းစွာ ဖွပ်လျှော်ပြုပြင်  
တတ်ခြင်းတို့၊

၃။ လင်ကို- မောင် အရင်း ကဲ့သို့၊ ရိုသေ လေး မြတ်  
ခြင်းတို့၊

၄။ မိမိကိုယ်အား၊ ကျွန်မကဲ့သို့ပျပ်ဝတ်ခါ၊ လင်ကို  
လုပ်ကျွေးတတ်ခြင်းတို့၊

၅။ ဘေးအန္တရာယ် တွေ့သောအခါ၊ အထိုင်အပင်ရ  
ခြင်းတို့၊

၆။ မွေ့လျော်- ပျော်ဖွယ်ရာကို၊ စီရင်- ပြုလုပ် တတ်  
ခြင်းတို့၊

၇။ အရောင် အဆင်း တင့်တယ်ခြင်း စသည်ကို ပြု  
တတ်ခြင်းတို့၊

၈။ တရားသဖြင့် လင်ပြောသော စကားကို၊ နာယူရ  
ခြင်းတို့၊

ထို့ပြင်မိန်းမမြတ်တို့၏အင်္ဂါ ၉-ပါးမှာလည်း

၁။ အိပ်ရာနေရာကိုသုတ်သင်ရှင်းသင်းခြင်းတို့၊

၂။ ဝိမိလင်မှ တပါး၊ အခြားသော ယောက်ျားသို့၊  
စိတ်မပြောင်းခြင်းတို့၊

၃။ လင်ရှာသောဥစ္စာပစ္စည်းကို၊ ကောင်းစွာသိမှီး၍၊  
တရားအတိုင်းသုံးစွဲတတ်ခြင်းတို့၊

၄။ အိပ်ရာကလင်မထမီ၊ ရှေ့ဦးစွာထခြင်းတို့၊

၅။ လင်၏နောက်မှ- အိပ်ရခြင်းတို့၊

၆။ အလုပ်အကြံ သို့သည်ကို၊ လင်၏ အစီရင်ဖြင့်ခံရ  
ခြင်းတို့၊

၇။ တရားသဖြင့်လင်၏ ဩဇာကိုမဖိမဆန်ရခြင်းတို့၊

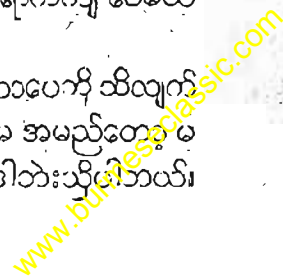
၈။ နှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကို ညွတ်နူးစွာပြောဆို  
တတ်ခြင်းတို့၊

၉။ အပူ- အချမ်းကို၊ ကောင်းစွာထိတတ်ခြင်းတို့၊  
သို့လို အင်္ဂါတို့နှင့် ညီညွတ်အောင်၊ လိုက်နာ ဆောင်

ရွက်နိုင်ကြမှသာလျှင်၊ မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ်ဟု ခေါ်  
ထိုက်ပါကြောင်း အရှင့်သား။

ခွန်းစဏ္ဍား။ ၊ မင်းသိမ်း ပြောပြ ဒါတွေ။ အင်မတန်  
အဇိုး တန်ပါပေတယ်။ မိန်းမဆိုလင် မိန်းမ-ကျင့်ဝတ္တရား  
နှင့် ညီအောင် ကျင့်မှ။ ကောင်း-ရာသို့။ ရောက်ကျ ပေမယ်  
နော်။

မင်းသိမ်း။ ၊ အရှင့်သား။ တျန်းဂန် စာပေကို ထိလျက်  
သားနှင့် မကျင့်သောမိန်းမတို့မှာ။ မိန်းမ အမည်တော့မ  
ပျောက်ပေဘူး။ မိန်းမနှင့်မတူ။ မိန်းမ- မပီဒါဘဲ သို့မဟုတ်။



အမျိုးမြတ်သည် ဂုဏ်ဒြပ်ကြီးသည်ကို လိုက်၍။ မယား  
ဝတ္တရား မကြေသူတို့ကို။ အပြစ်က ရှောင်နေမယ်မဟုတ်  
ပါ။ တရားအတိုင်း ညီညွတ်စွာကျင့်မှသာ။ အပြစ်ကအနား  
ကို မချဉ်းဘဲ။ ဝေးအောင်ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း  
ပါ။

ဤကဲ့သို့ ပေါင်းသင်းနေကြသည်မှာ တထကျော်နှစ်လ  
ခန့်မျှရှိကြလေ၏။

အခန်း-၃။

မိတ်မန္တ၊ မင်းကြီးသည်။ တနေ့သောအခါ။ ညီလာခံ  
နို့က။ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကျင်းပရန်ကို။ ပုံဏားတော်တို့ အခါ  
တော်ဆက်သည့်အတိုင်း။ နောက် ၁၅-ရက်စေ့လျှင်။ ဆင်  
ယင် ကျင်းပတော် မူမည်။ မင်္ဂလာ မဏ္ဍပ်ကို ကြီးကျယ်  
ခမ်းနားစွာ ဆိုင်ရာဝန်တို့က စီမံဆောက်လုပ်စေတိုင်းနေ  
ပြည်သူအပေါင်းတို့သည်။ မင်းရာကို မချန်ခွင်းဘဲ။ မိမိတို့  
သားသမီးနှင့်တကွ။ ဝတ်သန့် ဝတ်ကောင်း။ အပေါင်း အ  
ထုပ် စုသည်များကို ဆန်းကြယ်စွာ ဆင်ယင်၍။ မဏ္ဍပ်  
သို့ ဝင်ရောက်ကြပြီးလျှင်။ ငါ့ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ပူဇော်ကြ  
ရမည်ဟု ဆိုင်ရာဝန်က။ မြို့ပြင် ၄-မျက်နှာကျော်နှစ်ကြောင်း

ရအောင်။ စည်တော် လည်ရမည်ဟု အမိန့်တော်မြတ်  
မှတ်ပြီးလျှင်။ ညီလာခံ စဲလေ၏။

ဝန်ရ၊ မှူးစုတို့လည်း။ အမိန့်တော်မြတ်အရ။ ဆိုင်ရာ  
ဆိုင်ရာ တာဝန်ယှိသည်အတိုင်း။ ပြီးပြေအောင်စီမံဆောင်  
ရွက်ကြလေ၏။

ပသာဒန္တီမင်းသိမ်းသည်။ ခွန်းစဏ္ဍား မယှိခိုက်။ အမိန့်  
တော်နှင့် စည်လည်သည်ကို။ ကြားရသဖြင့်။ ဤနက္ခတ်  
သဘင်ပွဲများ။ မောင်ယံ ၂-ပါး၊ နတ်သား နတ်သမီးကဲ့သို့  
ထင်မှတ်ကြရန်။ ဝတ်သန့် ဝတ်ကောင်း အဖိုးတန်တို့ကို  
ဝတ်ဆင်ပြီး သွားရန်။ ငါ့အရှင် သခင်လင်ယောကျ်ား၏  
ပညာ စွမ်းကို သိရအောင်။ ငါပူဆာ မည်ဟု အကြံပြု  
လျက် နေလေ၏။

ခွန်းစဏ္ဍားလည်း။ တောင်း ခံရာမှ ပြန်လာ ပြီးလျှင်။  
မင်းသိမ်းကို ပေးအပ်၍။ မင်းသိမ်းလည်း။ ပြုဖွယ် ကိစ္စယှိ  
သည်တို့ကို။ ဝတ္တရားမပျက် စီမံပြုစုလေ၏။

နောက်မင်းသိမ်းက။ အရှင်သား-ယနေ့ နန်းတော်ကအ  
မိန့်တော်နှင့် စည်လည်သည်ကို ကြားလိုက်ပါလား။

အင်း-ကြားလိုက်ပေတယ်။ နက္ခတ်ပွဲသဘင်သို့။ မည်  
သူမဆိုဝင်နိုင်ကြောင်းဆိုလား။

ဆဲဒီနက္ခတ်သဘင်ပွဲသို့။ အရှင်သားနှင့်ကျွန်မနတ်သား  
နတ်သမီးကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ပြီးတော့။ ဝင်လိုတယ်ဟု။ အ  
ရှင်သား ကြံတော်မူပါမည့်အကြောင်း။

မင်းသွီး။ သင့်ကို ကျွန်ုပ်ထိမ်းပိုက် သည့်နေ့က။ ကိုယ်  
မိတ် ၂-ပါး။ များများကြီးချမ်းသာလာသည်မှာ။ ဒီစကား  
ကိုကြားရသဖြင့်။ နောက်က ဇေးချမ်းဒါတေဟာ ပျောက်ပီး  
တော့။ အခုအပူလုံးကြီး ဆိုလာချေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ အသက်  
မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ကို။ အသင်ထိလျက်သားနှင့်။ ဘာ  
ကြောင့်ဒီစကားကိုပြောရတုံး။ တန်နောက်ထင်မပြောနဲ့။

အရှင်သား။ ကျွန်မ- ပြောခြင်းကား။ အရှင် သားကို  
နှိပ်စက်လိုသော စိတ်နှင့် ပြောပုံသည် မဟုတ်ပါ။ အရှင်  
သားသည်။ ဗုဒ္ဓ်ပညာယှိသော သူဟူ၍သာ- ကျွန်မစိတ်  
မှာစွဲမြဲလျက် ယှိပါကြောင်းပါ။

မင်းသွီး။ အသင်က ကျွန်ုပ်ကို ပညာယှိသည်- ဟု ထင်  
မှတ်ခြင်းသည် လွဲလိမ့်မယ်။ ထင်သည်အတိုင်း မှန်ပါက။  
မင်းသွီးအမြင်အတိုင်း။ ဤလိုအနေမျိုးနှင့် သူတပါး စေလွှတ်  
စပေါက်ကို တောင်းရမ်းစားမည်မဟုတ်။ လောကမှာ မည်  
သူမဆို။ မိမိ ကိုယ်ကို ချမ်းသာအောင် ကြံစီ နေမှာပေ။  
တယ်ပြီး လူဟုတ်ကြီးမမှတ်နဲ့နော်။

အရှင်သား။ ဘယ်လိုလှည့်ပတ်ပြောပေမဲ့။ ကျွန်မမိတ်  
က- နှမ်းစေ့ခန့်မျှ မယုံကြည်ပါ။ သို့လျှင်မင်္ဂလာ ပွဲကြီးသို့  
အခွင့်ရမှာအခါ။ ကောင်းမွန်စွာ ဝတ်ဆင်-မသွားရပါက။  
ကျွန်မ အလွန်ကံဆိုးသည်ဟုမှတ်ရပါတော့မယ်။ သည်ပွဲ  
လမ်းသဘင်ကိုမှ မဝင်ရလျှင်။ သေစရာအကြောင်းသာယှိ  
ပါတော့။ သို့လိုကျွန်မသေခြင်းသည်။ အရှင်ကို အမြဲပြု၍။

သေရသည်ဟု စွဲလမ်းရန်သာယှိပါကြောင်း- ပြောပြီးလျှင်  
မထသောအိမ်ခြင်းဖြင့်။ စကားမပြောအိမ်၍ နေလေ၏။

ခွန်းစဉ္ဇားလည်း မင်းသွီး မထဘဲ- ၃-ရက်တိုင် ယှိနေ  
သည်ကို မြင်ရသဖြင့်။ အော် ငါ့နွယ်။ မင်း သွီးကို ရခါမှ  
အပူကြီး ဆိုက်လာချေကား။ ခက်ပါတိတော့နော် ဟီး။  
မင်းသွီးသည် အသံနှင့်ရုပ်ကိုဖင်း၍။ ငါ့အကဲကိုခပ်ခြင်း  
သည်ကား။ ပညာယှိမိန်းမနှင့်တူပေ၏။ တကား။

သူသည် နန်းထက်ဖွား ဘုရင်၏ ရင်သွေးတော် မှန်ပါ  
လျက်။ ငါ၏ အလုပ်အကျွေး အဖြစ်နှင့်။ မညည်း မညှ။  
မျက်နှာညှိုးငယ်ခြင်းမယှိဘဲ။ အဆင်းရဲကြီး ကုသည်းခံ  
လျက်။ ငါ့အား ပြုရကျွေးမွေးခြင်းသည်။ သာမည မိန်းမ-မ  
ဟုတ်ပေ။ ဝမ်းတည်း၌ ထိပ်မွေ့ခြင်းတရားကိန်းသောမိန်း  
မမြတ်ဖြစ်ပါပေတကား။

ဤကဲ့သို့ ကောင်းမွန်သော တရားကို။ နှလုံးသွင်းသော  
မိန်းမသည်။ ငါ့အတွက်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ချေကား ငါ့တာဝန်  
ဖြစ်တော့မယ်။ ငါ့နို့က အပြစ် ကြီးကြီး လေး တော့မယ်  
တကား။

ငါ့ကိုမြီ၍ သူတော်ကောင်း တယောက် ချမ်းသာ ခြင်း  
သည်ငါ့နို့က အကျိုးများစွာ ယှိပေမည်။ ဟယ် မထတ်နိုင်  
ပါဘူး။ ငါ့ကိုအမြဲပြု၍။ မင်းသွီးချမ်းသာစေရတော့မလေ-  
အဟီး။

ခွန်းစဉ္ဇားသည်။ မင်းကိုလက်တို့၍ ခေါ်လေ၏။



အာအကြောင်းယှိပါသလဲအရှင်သား။  
ထထ-စိတ်ကိုချမ်းသာစေ၊ မင်းသိမ်းအလိုယှိသောဆန္ဒ  
ကို။ ကျွန်ုပ် ပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက် ပေးပါမည်။ ထပါ  
ထပါ-ဟုထွေးထုလေ၏။

အရှင်သားကြံစဉ်ပေးမယ်ဆိုပါတော့၊ သာဓု-သာဓု၊  
ကျေးဇူးရှင် သခင် လင်ယောက်ျား ဒီပါပေတယ် ဆို၍။  
ဦး-၃-ကြိမ်ချလေ၏။

ကိုင်း-ရေမျိုး။ ယှိတဲ့အစာကလေးများကို စား၍ အား  
ဖြည့်အုန်း။ စကား ရှည်ရှည်ပြောရန်မယှိ။ ကျွန်ုပ်ပြောတာ  
ကိုနားထောင်၊ မြို့အရှေ့မျက်နှာ ကျုံးထိပ်အနီးမှာ၊ အောက်  
က အုတ်ပလ္လင် ခံ၍၊ စိုက်ထားသော၊ ဗောဓိ ညောင်ပင်ယှိ  
တယ်။ ဆဲးဒီ ညောင်ပင်ကြီးက ကြွေကျ၍ ပက်လက် လံနေ  
သော၊ အပေါက် အနာမယှိသော ညောင်ရွက်ထွထွ-၄-ရွက်  
ကိုကောက်ချေဟုပြောလေ၏။

မင်းသိမ်းလည်း ကောင်းပါပြီအရှင်သားဆို၍။ အဝတ်  
ရတ်အ နွမ်းကို ခေါင်းမှာ တင်လျက်၊ ညောင်ပင် ယှိရာသို့  
သွား၍။ မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ ညောင်ရွက်ကိုကောက်ယူ  
ခဲ့ပြီးလျှင်ပေးလေ၏။

ညောင်ရွက်သွားကောက်ယူရဒါ။ အတော်ဘဲမောပန်း  
လာတယ်မှတ်တယ်။ ဟိုက်ဆိုတာကလား။

အရှင်သား။ ကျွန်မ စိတ်ကတော့ မောပန်းတဲ့စိတ် အ  
နည်းငယ်မျှ မဝင်စားပါကြောင်းပါ။

ကောင်းပေ ဗျာ။ ကောင်းပေ။ ကိုင်းစိတ်ကမမောသော်  
လဲ။ အဟိုက်ပြောအောင် ခဏကလေး တုံးလုံး လှုံးပေအုန်း  
တော့ ဆိုပြီး ညောင်ရွက်-၄-ချပ် ကို မိမိအဘ သင်ကြား  
ထားသောပညာအစွမ်းဖြင့်စီရင်လေ၏။

ကိုင်း အမောပြောသွားပလား မင်းသိမ်း။ ရော ဒီညောင်  
ရွက် ၄ ချပ်ကို၊ သင်္ဘောဆိပ်သို့သွား၍ ရောင်းချေ။ ရောင်း  
သောအခါ၊ ပဋ္ဌမကိစ္စယှိလျှင် ပဋ္ဌမညောင်ရွက်၊ ဒုတိယ  
ကိစ္စယှိလျှင် ဒုတိယညောင်ရွက်၊ တတိယကိစ္စယှိလျှင် တ  
တိယညောင်ရွက်၊ စတုတ္ထကိစ္စယှိလျှင်စတုတ္ထညောင်ရွက်  
ကိုကြည့်ပါလေ။ ထိုညောင်ရွက်က ပေါ်ဖျာသော အက္ခရာ  
အတိုင်း လိုက်နာပါလေ။ ညောင်ရွက် တချပ်ကို အသပြာ  
(တထောင်) ပေးရမည်။ နောင်ညောင်ရွက်အကျိုးကို သိ  
သောအခါ။ အဖိုးကိုသာ၍ ဆပ်ပါ။ ယခု အသပြာ (လေး  
ထောင်) သည် ရေနံမျှ ဖြစ်ပါတယ်ဆို ပြော၍ ရောင်းချေ  
တော့။

ဤအခါ မင်းသိမ်းကပြုံးလျက်၊ အရှင်သား သည်ညောင်  
ရွက်တချပ်ကိုအသပြာ(တထောင်)ပေး၍၊ မည်သူတဝယ်  
လိမ့်မလဲ။ ကျွန်မစိတ်ကို ပြောင်းလဲသည်နှင့်တူသည်ဟု  
ထင်ပါတယ်။

မင်းသိမ်းကျွန်ုပ်ကို ပညာယှိ ယောက်ျားမှတ်ပါတယ်ဆို  
စီးတော့အလိုယှိသည်ကိုပူဆာတယ်မဟုတ်လား။ သင်အ  
လိုယှိသည်ကို ပြည့်စုံရန် ကျွန်ုပ်ညာဏ်စွမ်း အလျှောက်။

စိမ့်ပေးပြီ။ပေးသည့်အတိုင်းမင်းသိမ်းနာခံဆောင်ရွက်ရန်သာ ယှိတယ်။ စိမ့်သောကိစ္စကို မပြီးခင်က အကျိုးမသိယောင် တကားဟု။စိတ်ကဆင်မှတ်ခြင်းသည်။ မင်းသိမ်းနှိုက်အကျိုး ယုတ်ရန်သာသိမှားပေ။ဟု.....

အရှင်သားကျွန်မများပါပြီ။ သည်းခံတော်မူပါဟု ရှိခိုး ဦးချပြီးသော်။ ညောင်ရွက်ကို ယူ၍ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းသို့ သွားလေ၏။

ဇယနု မြို့က။ ဝါဝန-အမည်ယှိသော သင်္ဘောသူကြီး သည်။ အမြို့မြို့သို့သင်္ဘောနှင့်ထူညှိပတ်ရောင်းဝယ်လာရာ မင်းသိမ်းစောင့်သောဆိပ်တို့ ဆိတ်ကပ်လေ၏။

ထိုအခါမင်းသိမ်းက ညောင်ရွက် ၄ ချပ်ရောင်းရန်ယှိပါ တယ်။ ညောင်ရွက်တချပ်မှအသပြာ(တထောင်)သာပေးပေ ပါမည်။ ဝယ်ယူပါဟုဟစ်အော်လေ၏။

အော်ဟစ်သံကြားလျှင် သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ စဉ်း စားဆင်ခြင်သည်မှာ။ ငါသည်ဇယနုမြို့ကခွာ၍ ထူညှိပတ် ရောင်းဝယ်လာရာ။ ဤကဲ့သို့ထူးထူးဆန်းဆန်းညောင်ရွက် ရောင်းတဲ့ ကုန်မျိုးကို မကြား မမြင်ခဲ့ရပေ။ ဤဆိပ်ကမ်း ရောက်မှ ကြားရပေတယ်။ သို့သော် ငါ့စိမ်းအနီးမည် ဟု သင်္ဘောမှ ဆင်းလာ ပြီးလျှင်။ ဟေ - သူငယ်မမင်းအော် ဟစ်တာတာတုံး။

ဟောသည်ညောင်ရွက် ၄ ချပ်ပါရှင်။ တချပ်မှအသပြာ (တထောင်)ပါရှင်။ ဝယ်နိုင်ရင် ဝယ်ပါရှင်။ မြန်မြန် ဝယ်

ပါရှင်။ မင်းညောင်ရွက်တချပ်ကို။ အသပြာ(တထောင်) ရမယ်ဆိုဒါ ဟုတ်ပါရဲ့။ တယ်လို အသုံးပြုရမှာ တုံးကွဲ့ ပြောတာအနီး။

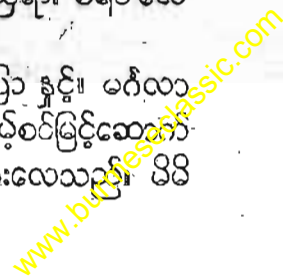
မင်းသိမ်းက။ ညောင်ရွက်၏ အကျိုးအကြောင်းကို မိမိ အရှင် သခင် လင်ယောကျ်ား- အမိန့်ပေးလိုက်သည် အ တိုင်း။ အလုံးစုံပြောပြလေ၏။

သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ ကုန်ထူး ကုန်ဆန်း ဖြစ်ပေ သည်။ ငါမဝယ် ချေက။ ညွှိုဖျင်းရာ ရောက်တော့ မည်။ ညောင်ရွက်၏အကျိုးသည် နောက်မှ အဆိုးအကောင်းကို သိရစေ။ ညောင်ရွက် ၄-ချပ်ကို အသပြာ (လေးထောင်) ပေး၍ ဝယ်ယူသွားနိုင်ပေသည်ဟု လူအများ အုံကြွသော ဂုဏ်ကို ငါဆောင်မည်ဟု အောက်မေ့ ပြီးလျှင်။ အသပြာ (လေးထောင်)ပေး၍ ဝယ်ယူသွားလေ၏။

မင်းသိမ်းသည်။ ညောင်ရွက် ရောင်းရသော အသပြာကို ရသဖြင့်။ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ယူဆောင် လာပြီးလျှင် အသပြာ (လေးထောင်) ရခဲ့ကြောင်းကို ပြောလေ၏။

ကောင်းပီ-မင်းသိမ်း။ အသင် အလိုယှိရာ။ စီရင် လေ တော့။

မင်းသိမ်း လည်း။ ရယှိ သော အသပြာ နှင့်။ မင်္ဂလာ ချစ်ပွဲတွင်။ မောင်မယ် ၂-ဦးနေရန်။ စင်နိမ့်စင်မြင့်ဆောက် ရန်။ လက္ခကံကျွေး ပေး၍ စေခိုင်း ထားလေသည်။ မိမိ



ခင်ပွန်းဆင်ဝတ်ရန်၊ မင်းညီ မင်းသား အဆင် တန်းဆာ  
မျိုးကိုစီရင်လေသည်။ မိမိအဖွဲ့ မိဖုရားတို့ ဝတ်ဆင်သော  
အဆင်တန်းဆာမျိုးကို စီရင်လေ၏။

နာယကကြီး အလုံးကိုလည်း။ မိတိမန္တ-မင်းကြီးအပ်  
တော်နှင့်၊ လမ်းများကိုသုတ်သင်ရှင်းလင်းစေခြင်း။ အိမ်  
ရှေ့တို့ရှိ ရာဇမတ်ကား၊ ငှက်ပြောပင်၊ ကြိပ်တို့ကို စိုက်  
ထူစေခြင်း။ တံခွန်-ကုက္ကား။ မုလေးပွား-ကြက်လျှာ-တို့  
ကိုစိုက်ထူ စေခြင်း။ ညည့်အခါ ဒီးအမျိုးမျိုး ထွန်း၍၊  
တနာသုံးပါးကို ပူဇော် စေခြင်း။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ ဖြစ်သော  
အသျှင် သင်္ဘာတော် တို့ကို ပင့်၍။ ရပ်ကွက် အရပ်ရပ်  
တိုင်းတို့ရှိ။ ရတနသုတ်၊ မေတ္တာ သုတ်၊ မောရသုတ်၊  
ပုဗ္ဗာဏ္ဍသုတ်၊ မဟာပရိတ်တော်ကြီးများဟောရွတ်သည်  
ကို။ နာယကကြီး၊ ထိုမဟာပရိတ်တော် ရေများကို။ အိမ်  
ရှေ့ရှိ ပက်ဖျန်းခြင်း။ ပရိတ် ပန်းများကို အိမ်ရှိ ဆင်  
ယင်ထားခြင်းကို။ ပြုကြရလေသည်။ ဗလိနတ်စာကိုလည်း  
ကျေးကြရလေသည်။

နက္ခတ်သဘင်ပွဲ ကျင်းပရန် နေ့ရှိက်။ ဝန်းကြီးဝန်းစု၊  
မျှားတော်။ မတ်တော်။ သေဋ္ဌေး-သူဠာယံ။ ကုန်သည်လယ်  
လုပ်။ အသည်အလာ၊ ကင်ပါးမျှ မကျန်။ အကောင်းဆုံး  
အဝတ်တန်းဆာတို့ကို။ သူတက်ငါ-မသာသာအောင်၊ ဆင်  
ယင်စျက်၊ ဝေါယဉ်။ ရထားယဉ်။ ဖွည်းယဉ်။ ထည်း  
ကြမ်းစသည်တို့ကို ထပ်စွာဆင်ပြီးလျှင်၊ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်သို့

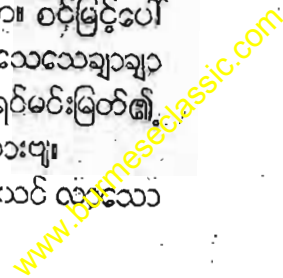
သာရောက်နေထိုင်ရန်။ သီးခြား ထားသော၊ နေရာတို့ရှိက်  
သပ်ယပ်စွာ နေထိုင်ကြလေ၏။

ခွန်းစဉ်းနှင့် မင်းသိမ်းလည်း။ ထပ် ဆန်းကြယ်သော  
အဝတ် တန်းဆာကို ဆင်ယင်ပြီးသော်၊ ရထားယဉ်စီး၍၊  
သွားလေသည်။ မင်္ဂလာ မဏ္ဍပ်သို့ ရောက်သော အခါ။ မိမိ  
တို့နေရာစင်ပေါ်သို့ တက်၍ ထိုင်ကြလေ၏။ ခွန်းစဉ်း-  
မင်းသိမ်းတို့သည် ရထားနှင့် သွားသည့်အခါ။ ယောက်ျား  
သိန်းမအပေါင်းတို့သည်၊ ကြည့်ရှုကြရာ။ ကြည့်ရှု၍ မည်း  
နိုင်အောင်၊ ထပ်ယဉ်ကျေးခြင်း ယှိပါပေတယ်။ ဘယ်က  
များဖြစ်ပါလိမ့်မလဲ-ဟု အံ့ဩချီးမွမ်း ကြသည်မှာ အုတ်  
အုတ်ကျက်ကျက်ဟိုလေ၏။

မဏ္ဍပ်အတွင်း စင်ပေါ်သို့ ထိုင်လျက် နေသည့်အခါ။  
ပရိသတ်အချို့တို့က။ အမယ်လေး ဘယ်က များပါလိမ့်  
မလဲ။ ထိုလိုက် ပါဘိ တော့တယ်။ နတ်သား နတ်ဆွီးနှင့်  
တူပါဘိတော့ တယ်ဟု။ အံ့ဩချီးမွမ်းလျက်။ မင်းသိမ်းနှင့်  
ခွန်းစဉ်းကိုမျက်တောင်မခပ်ဦးလည်လယ်ပြန်ပြု၍။ မိုက်  
မိုက်ကြီးမော်ပြီးလျှင် ကြည့်ကြကုန်၏။

ဝန်စု များစု၊ မျှားတော် မတ်တော် တို့က။ စင်မြင့်ပေါ်  
ရှိက်နေသော၊ သတို့သား-သတို့ဆွီး-တို့ကိုသေသေချာချာ  
ကြည့်ကြစမ်းအမတ်မင်းတို့။ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရင်မင်းမြတ်၏  
ရင်သွေးတော်နှင့်၊ ခွန်းစဉ်းမဟုတ်ဘူးလားဗျ။

အင်းတူပေတယ် အမတ်မင်းတို့။ ဆင်ယင် သာသော



အဝတ် တန်းဆာများသည်။ မင်းသိမ်းသား။ သိမ်းတော် များမက ပြီးပြက်သော အရောင် အဆင်းတို့နှင့် အလွန်မှ ကြည့်ရှုဖွယ်မညီးနိုင်အောင် ရှိပါပေတယ်ဝန်မင်းတို့။

ဤမျှလောက် အဖိုးတန်သော။ အဝတ်တန်းဆာ များ သည်။ သိမ်းတော်နှင့် သားမက်တော် တင့်တယ်ခြင်းဖြစ် အောင်။ ဘုရင်မင်းမြတ်က။ အသပြာ များကို ပရိယာယ် ပြု၍ တိတ်တဆိတ် ထုတ်ပေး သောကြောင့်။ ဤကဲ့သို့ ဆင်ယင်လာနိုင်သည်လားမထိ။ နေရာ့ကိုကလဲ။ စင်္စိန်စင်္စိန်ဖြင့်ပျံ့။

အင်းဒါမှာတော့။ ကျွန်ုပ်တို့ကတွေ့ထင် ရခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေတယ်။ အပူဇော်ခံ ထွက်တော် မူလာမှတ်။ အ ကြောင်းကို သိကြရမယ် ဝန်မင်းတို့ဟု။ ပြောဆိုနှိုးနှော လျက်နေကြလေ၏။

အခါပေး မုတ္တမတော် တို့က။ အခါကြား လျှောက် သည်အခါ။ နန်းတော်ကြီးက။ မင်္ဂလာဂွေမောင်း ဇေချက် တီးပြီးနောက်။ မင်္ဂလာထွက်စည်တော်ကိုတီးရှုန်းလေ၏။

ထွက်စည်တော်သံ ကြားလျှင်။ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်တွင်ရှိ သော မှုရိသာတ်တို့ကို။ ကွမ်းမစားဆေးမသော်ရ။ စကား မပြောရ။ ငြိမ်ဆိပ်စွဲ။ အကံတော့ခံ။ ရာဇပလ္လင်တော် သို့။ မျက်နှာခအောက်ချ။ ဦးတိုက်ကြစေ။ ဖုန်းတော်ကြီး သောဘုရား ထွက်တော်မူပြီဟု သံတော်ဆင့်ကြီးအမိန့် အရ။ စမြောင်အမှုထမ်းက ၃-ကြိမ်ဟစ်လေ၏။

ဘုရင်မင်းဇောရာဇ် ထွက်တော်မူ၍ အကံတော့ခံ ရာ ဇပလ္လင်ထက်နှိုက်။ စံပယ်တော် မူပြီးနောက်။ ဝုတ္တဉ္စား ပညာ ယုံလူပညာယှိတို့က။ အပူဇော်ခံအခမ်းအနားကို အလုံးစုံ ကျင်းပ။ ဘိသိက်မင်္ဂလာ တင်မြှောက်ကြ ပြီးလျှင်။ အမိန့် တော်ဖြတ်အရ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး၏။ ရွှေမျက်နှာတော်ကို တံတော့ပူဇော်ကြစေ-ဟုအမိန့်တော်ပြန်သည်အခါ။ အား လုံးသောပရိသာတ်တို့ ရွှေမျက်နှာတော်ကို ကြည့်မော်၍။ တံတော့ပူဇော် ဖူးမျှော်ကြကုန်၏။

အကံတော့အပူဇော်ကိုခံယူပြီးနောက်။ ဘုရင်မင်းမြတ် သည်။ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်-တောင်မျက်နှာနှိုက်။ စင်္စိန်စင်္စိန်နှင့် ပူဇော်ကံတော်နေကြသည်ကား-အသူများဖြစ်သနည်း ဟုဝန်တို့ကိုမေးတော်မူလေ၏။

ဝန်တို့က။ ဖုန်းတော် ကြီးသော ဘုရား၏ သိမ်းတော် ပသာဒစန္ဒီ-ထိပ်ခေါင်တင်တို့ဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဘုရင်မင်းမြတ် မျက်နှာတော်ညှိတော်မူလျက်။ သင်း တို့ကို ရှေ့တော်သို့သွင်းလိုက်ဟုမိန့်တော်မူလေ၏။

မူးမတ်တို့လည်း။ သွား၍ မင်းသိမ်းကို လျှောက်တင်ရာ။ မင်းသိမ်းလည်း-စင်မြင့်ပေါ်မှဆင်း၍။ မိမိခင်ပွန်းကို ရှေ့က ထားလျက်။ ရှိခိုး ဝပ်ထွားခါ-ရှေ့တော်နှိုက် ဖျပ်ဝပ် ခစား ကြလေ၏။

မင်းကြီးက။ နှင်တို့ဆင်လာသော။ ဤအဆင်တန်ဆာ များကို အဘယ်မှာရဘိသနည်း။

ခမည်းတော်ဘုရား၏ ရွှေမျက်နှာတော်ကို မှူးမြော်ချင်လွန်းလို့၊ ခင်ပွန်းလင်ကို ပူဆာသည့်အခါ၊ ခင်ပွန်းလင်က ညောင်ရွက် ငှေ့ချပ်ကို အရောင်းခိုင်းရာ၊ သပြာ(လေးထောင်) ရသည်အတိုင်း စိမ့်ဝတ်ဆင်လာပါကြောင်း၊ အလုံးရုံဖြန့်၍ လျှောက်တင်လေ၏။

ဖွယ်-လူသူ-၄-ပါးကြားထိုမှမယုံနိုင်စရာ၊ ညောင်ရွက်ငှေ့ချပ်ကို အသပြာ(လေးထောင်) ရသည်ဆိုဒါ။ ဘယ်အခါမှ ငါ၏ ရွှေနားတော်၊ ရှေးရှေးက မကြားခဲ့စဖူး။ ဘယ်လိုလူနို့ သည်ညောင်ရွက်ကို ဝယ်မလဲ။ မဟုတ်မလျှားတင်လျှောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ငါ၏ နန်းတော်မှ တိတ်တဆိတ် ခိုးယူ သုံးစွဲသည်နှင့် တူသည်။ သင်းတို့၏ ဝတ်ဆင်လာသော တန်းဆာများကို ချွတ်ယူ၍ နှုတ်ရတ်သော အဝတ်ကို ဝတ်စေပြီးလျှင် ထောင်မှာ သွင်း-အကျဉ်း ထားစေ။ အမိန့်တော်မှတ်ပြီးသော် မင်္ဂလာပွဲသဘင်အခမ်းအနားကို သိမ်းရုပ်၍ နန်းတော်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

ပရိသတ်တို့လည်း အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်ကြလေ၏။

ရှူးမတ်တို့လည်း၊ အမိန့်တော်မြတ် အတိုင်း တည်ကြည်လျက်၊ မင်းသိမ်းနှင့် နန်းစဉ်းကို ထောင်မှူးသို့ အပ်လိုက်လေ၏။

ထောင်မှူး လည်း ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ရင်သွေးတော် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျေးဇူး တော်ကို ထောက်ပျော်၍ ရိုသေ



စွာ လျှောက်ထားပြီးလျှင်၊ ထောင်မှိုက် ကောင်းမွန်စွာ ထားလေ၏။

အရှင်သားကို ကျွန်မပူဆာမိသည့် အတွက်၊ အရှင်သားပါ၊ အကျဉ်းထောင်မှိုက် ချထားသော ဗုက္ခတေး နှင့် တွေ့ကြုံရပြန်ပေါ့။

အို.....ဘာတေပြောနေပြန်သလဲ။ လောကမှာ၊ မိမိ အခြေအနေ ရပ်ပဲ့ နေပါလျက်၊ မတူမတန်ရာကို ပြုလုပ်လျှင်၊ ဘေးအန္တရာယ် ဆိုဒါ တွေ့တတ် ထာဘဲ။ သူတပါးတို့လည်း၊ စောင်းမြောင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ပြုတတ် ထာဘဲ၊ မိမိတို့ ဖြောင့်မှန်သော အလုပ်နှင့် ပစ္စည်းရှာကြံရသော်လည်း၊ သူတို့ညာဏ်မမှီက၊ ယုတ္တိမယ့်ဟု အလွဲထင်ပြီး၊ ချော်တော့ ဝေါ့ဖီးတော့၊ တွေးကြံတတ်သည် မင်းသိမ်း။

အရှင်သား အမိန့် ယှိတာ မှန်ပါတယ်။ လောကသဘော ဖြစ်ပါတယ်။ စာပေ ကျမ်းဂန်ကို- ကြည့်ရှုသူ နည်းပါး၊ တတ်မြောက်သူ နည်းပါး၊ အမြော်အမြင် နှင့် ပြည့်စုံသူ နည်းကြတော့၊ သို့လို ဖြစ်တတ်ပါကြောင်းပါ။ သို့သော် ကျွန်မ ပူဆာမိသည့် အတွက် ကြောင့်.....

အို.....မင်းသိမ်း၊ ဒါကို ထင်တလဲလဲ၊ စွဲလမ်းမနေပါနှင့်။ တော်ပါ-မပြောပါနှင့်၊ ဖြစ်လျှင် ပျက်ရမည်၊ ပျက်လျှင် ဖြစ်ရမည်ဟု ပညာယှိတို့ စကား ယှိပါတယ်။ ထောင်မှိုက် အကျဉ်းထားသည် ကိုပင်၊ ကျေးဇူး အလွန် ကြီးပါ

ပေတယ်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်၊ အသက်ကိုမသတ်ဘဲ၊  
 ချမ်းသာပေးတော်မူပေတယ်။ ကောင်းစွာထား၍ ကောင်း  
 စွာပန်းကန် ခွက်တို့နှင့် ကျေးဇူးပေတယ်။ တောင်းရမ်း  
 စားရသည်ထက် အပုံကြီး မြတ်ပေတယ်။ အလျင် စား  
 သောက် နေထိုင် ရသည်ထက် အပုံကြီး မြတ်ပေတယ်။  
 တောင်းရမ်းစားရသည်အခါက၊ ကျွန်ုပ်တို့ ခွဲခွါရပါသေး  
 တယ်။ ယခုမခွဲမခွါဘဲအတူနေခြင်းသည်။ အလွန်ဝမ်း  
 မြောက်စရာကြီး ဖြစ်၍။ ကျေးဇူးတော် ကြီးပါပေတယ်။  
 ကျေးဇူးတော်ကို မပြတ်အောင်မေ့လျက်။ ကဲ့မည်းတော်  
 ကို၊ ဗုဒ္ဓ်တော်သမ္မာတော်ကြီးပါစေ။ သက်တော်ရှေ့ကျော်  
 ရှည်ပါစေထို။ ဆုတောင်း မေတ္တာ ကျီးစား၍ ပို့ပါ။ နန်း  
 တော်သို့ တနေ့ကို ဦး-၃-ကြိမ် ခိုက်ပါဆို၍။ စိတ်ကိုချမ်း  
 သာစွာနေကြလေ၏။



**အခန်း-၄။**

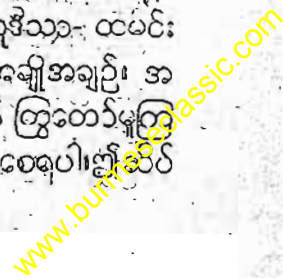


သုဗ္ဗတ-အမည် ယှိသော။ မင်းကြီး စံတော် မူသော  
 သုဘက မြို့တော်၏။ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းနှိုက် နေထိုင်ကြ  
 သောသူတို့သည်ကား။ သင့်လျော်သော နေရာ တစ်ထွင်၊  
 တွင်းနက်စွာတူး၍။ ၎င်းတွင်းထည်းနှိုက်။ သစ်ချွန်၊ ဝါးချွန်  
 သံချွန် များကို မိုက်ထောင်လျက်။ ၎င်းတွင်း အပေါ်က၊

ထောက်အရှင် တပ်ထားသောစစ်ကို၊ နှစ်ရက်စွာလှုပ်ထား  
 ပြီးလျှင် ထိုအပေါ်မှ ထမင်းဟင်းပွဲရုံအစုံပြင်လျက်၊ စတု  
 ဒီသာရုံကဲ့သို့။ ဆိပ်ကမ်းသို့ရာသော သင်္ဘောသားများ  
 ကို။ ပင့်ဖိတ်၍ ကျေးဇူး၏။ ထမင်းထိုင်၍ စားသောက်  
 ကျသည့်အခါ။ အမှတ်မဲ့ ထောက်တို့ ပြုတံ့လိုက်သော်။  
 စင်ပြုပြီးလျှင် လူအပေါင်း တို့သည်။ သစ်ဝါး၊ သံချွန်တို့  
 အပေါ်ကျ၍ ထိုးပေါက် ထောဆုံးသည့်အခါ။ ထွင်းကိုဖြေ  
 ဖို့ထားကြလေသည်။ ဆင်္ဘောပါ။ ပစ္စည်းများကို သိမ်း  
 ယူပြီးလျှင်သင်္ဘောကို မျှောက်ဖျက် ကြွလေသည့် ဤကဲ့  
 သို့ဆိုးလိပ်သည် ဗုဒ္ဓ်ပြား စားသောက် အသက်မွေးကြ  
 သည်အတွက်။ ဆိပ်ကမ်းမစည်ယှိလေ၏။

ညောင်ရွက် ၄-ချပ်ကိုစစ်ယူခဲ့သော။ ဝါဝန-သင်္ဘော  
 သူကြီး သည်လည်း။ သင်္ဘောလွှင့်ရာ။ သုထက-မြို့၏။  
 ဆိပ်ကမ်းသို့ရောက်၍ ဆိုက်ကပ်လေ၏။

သင်္ဘောဆိုက်ကပ်ခဲ့လျှင်။ ၎င်းဆိပ်ကမ်းသားတို့သည်။  
 ဘုရားတကာ။ ကျောင်းတကာ။ ဥပဒေကာများကဲ့သို့ဝတ်  
 သန် ဝတ်ကောင်းများကို ဝတ်ဆင်ပြီးသော်။ သင်္ဘောဆို  
 သွား၍။ သင်္ဘောသူကြီးနှင့်တကွ သင်္ဘောသားအကုန်။  
 ကျွန်တော်တို့ ကုသိုလ်ပြုလုပ်သော။ စတုဒီသာ ထမင်း  
 ကျေးဇူးကြီးသို့။ ထမင်းဟင်းလျာအပုံ။ အချိုအချဉ်။ အ  
 ချေ့ ယဲ-ကာတို့ကို သုံးဆောင်တော်မူရန် ကြံတော်မူကြ  
 ပါ။ သင်္ဘောနှိုက် တစ်ခုတရာသာမျှ မဖြစ်စေရပါ။ ဤဆိပ်



ကမ်းကို ရောက်သမျှ ဇေည့်သည် တို့ကို ကျွန်တော်တို့က၊ ကျွေးမွေး ကုသိုလ် ပြုခြင်း အစဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် တို့၏ကုသိုလ်ကို ချီးမြှောက် တော်မူပါမည့်အကြောင်း။

ပါဝန-သင်္ဘော သူကြီး လည်း။ ငါအမြို့မြို့ကို ထုည့် ပတ်လာရာ၊ ဤမြို့ဆိပ်ကမ်းသည်။ အစီအမံထူးဆန်းပါလေ တကား။ ဖိတ်ကြားလာသော လူကြီးများသည်။ သူတော် ကောင်းများနှင့် တူဟန်ရှိသည်။ ကုသိုလ် ပြုသည်ကို မလိုက်ချေက-မလျော်။ ကောင်းပါပြီး ကျောင်း တကာတို့ သင်္ဘောသား အကုန်လာရောက် ပါမည်။ ကြွနှင့်ကြပါ တော့ဟု အခွင့်ပြုလိုက်လေ၏။

သင်္ဘောသူကြီး စဉ်းစားသည်မှာ။ ပဋ္ဌမဦးစွာ တွေ့သော ထူးသော ကိစ္စဖြစ်ပေတယ်။ ညောင်ရွက်ရှင်မှာချက် အရာ၊ ပဋ္ဌမ ညောင်ရွက်ကိုထောင်၍ ကြည့်ရှုရာ။ (အာသနံ ဒဿနေယျ) ဟု။ အကွရာပေါ်လာ လေသည်။ အကွရာ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဒဿနေယျ၊ ရှုဆင် ရာ၏ ဟု ဆိုပါကလား။ အင်း-ညောင်ရွက် အကွရာအရာ သတိပြုရပေမည်ဟု။ သင်္ဘောသားတို့ကိုခေါ် ၍။ အမောင် တို့၊ စတုဒီသာ ထမင်းကျွေးရုံသို့၊ စားသောက်ရန် လာ၍ ပင့်ဖိတ်သည်။ အားလုံး သွားကြရမည်။ ထမင်းရုံကြသော အခါ။ ကျွန်ုပ်ကဝင်ကြတက်ကြဆိုမှ။ ဝင်ကြ တက်ကြရ မည် ပြောပြ၍။ ဆင်ယင်ပြီးလျှင် သွားကြလေ၏။

ထမင်းရုံစောင့် လူကြီးများ ကလည်း။ ကြွတော်မူပါ

သင်္ဘောသူကြီးမင်း။ ဟော-သည် ထံခါးပေါက်က။ ထမင်းရုံဝင်တော်မူပါဟုညွှန်ဖြဲလေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးလည်း။ ညောင်ရွက်စကားအရာရုံစမ်း ကြည့်ရှုရာ။ အသက်တိုသေအောင် ပြုလုပ်စိမံထားသည် ကို တွေ့မြင် ရသောကြောင့်။ မကောင်းကြံသောလူဆိုးများ ဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ မိမိ သင်္ဘောသား တို့ကို။ ၎င်းလူ များ ဖမ်းဆီးချည်နှောင်ရန်အမိန့်ပေးလေ၏။

သင်္ဘောသားတို့လည်း။ အမိန့်အတိုင်း ဖမ်းဆီး ချည် နှောင်ကြပြီးသော်။ သင်္ဘောသူကြီးက။ ၎င်းလူများကိုဆွဲ ၍ ခေါ်ခဲ့ကြဟု ဆို၍။ သုဗ္ဗတ မင်းကြီး ထံသို့ ဆက် လေ၏။

သုဗ္ဗတ-မင်းကြီးက အကြောင်းကို မေးတော် မူရာ။ ၎င်းတို့ အကြံအစည် ပြုလုပ်ပုံကို။ အလုံးစုံလျှောက်ထား လေ၏။

ထောင်ပေ မောင်မင်း။ ငါ၏ ဆိပ်ကမ်း မစည်ကား ယှိနေ သည်မှာ။ သင်းတို့ ကြောင့် ဖြစ်ပေတယ်။ မောင် မင်း ရုံစမ်းဖမ်းဆီး ပေးသည့် အတွက်။ များစွာ ကျေးဇူး ကြီးပါပေတယ်။ သင်းတို့ မကောင်းကျင့်သောအကောင် များကို ဖမ်းဆီးပေးသည့် အတွက်။ မောင်မင်းအား။ ဆု တော်ငွေ (နှစ်ထောင်) ပေးသနားတော် မူလိုက်မည် ယု လေတော့။ ငါ၏ဆိပ်ကမ်းကို မောင်းမင်း ရောက်တိုင်း ငါ့ထံသို့အဆီး အတားမယှိ ဝင်နိုင် ထွက်နိုင်သည့် အမိန့်

တော်စင်တို့၏လည်းပေးသနားတော်မူလိုက်မည်။ ဆောင်  
ယူသွားလေ။

သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ ဆိုတော်မူ၍ နှစ်ထောင် နှင့်  
အမိန့် တစ်ချိန်တော်စင်ကို ယူဆောင်၍။ နန်းတော်မှ သင်္ဘော  
သို့ ဆင်းလေ၏။ သင်္ဘောကို ရောက်သည့်အခါ။ အမောင်  
တို့။ ညောင်ရွက် လေးချပ်စယ်ခဲ့ရာ။ ပဋ္ဌမ ညောင်ရွက်  
တန်းကို နားဆောင်ရ၍။ ငါတို့ကတွေ့အသက်မသေဘဲ  
မင်းကြီးက ချီးမြှောက်လေ။ စာချိန်ထော်နှင့် ထုတော်ငွေ  
နှစ်ထောင်ခန့်ပေး၏။ ဝမ်းခွဲရသော ညောင်ရွက် အဖိုး  
သည်။ ဖာရုတဝက်ကြော့ခွားပေါ့မောင်တို့။ အလွန်ညောင်  
ရွက်ကျေးဇူးကြီးပါပေသည်ဖြစ်၍ နေကြလေ၏။

သုဗ္ဗတမင်းကြီးလည်း။ သင်္ဘောသူကြီးအင်းဆီးပို့လာ  
သော ရာဇဝတ်တော်များကို။ သွားမည်းတိုင်းလင်း သွား  
ဝေဟု များမတ်တို့ကို အမိန့်ပေး၍ အတွင်းတော်ထို့ ဝင်  
တော်မူလေ၏။

မျိုးမတ်တို့လည်း။ ရာဇဝတ် တောင်များကို အာဏာ  
ပကွက်-တောင်ဟန်၊ အဝှန်းတို့ကို စီရင်ရန် အပ်လိုက်  
လေ၏။

ဤကဲ့သို့ မကောင်းကျင့်ကြံ အသက်ပွေးသော ရာဇ  
ဝတ်သားများကို။ သုတ်သင် လိုက်သည်ဟု အနှံ့အပြား  
ကျော်ကြား၍။ သုဘကမ္ဘိ နှစ်အတွင်း နေထိုင်သော။ လူ  
အင်္ဂါင်းတို့သည် အလွန်မှ ဖူးချမ်းလျက်။ မိမိတို့သက်ယို

သက်မဲ့ ဖြစ်သော။ အဖိုးတန်ဥစ္စာ ပစ္စည်းများကို ခိုးယူ၍  
ပျောက်ဆုံး မည်ကိုကား ဝေးဝေး အိမ်နောက်ဖေးခိုက် ထွန်း  
ထားသော။ အနီးရုတ်၊ ထင်ရုတ်၊ ပဆိုးရုတ်မျှ။ ပျောက်  
ဆုံးခြင်းမရှိကြဘဲ။ နေထိုင်ကြ ရလေသတည်း။

ပရိယာန-မင်းကြီး စိုးစံတော် မူသော။ ပါသမ္ဘိ ဆိပ်  
ကမ်း၌။ နေထိုင်သော။ နရာဓမ အမည်ရှိသော။ မှော်  
ဆရာကြီး တယောက်သည်။ မိမိစီရင်သော ဆေးရုပ်ကို  
ဂါထာမန္တာန် စိတ်သည် ယိုသော်။ အသက် ၁၆-နှစ်  
ယွယ်။ ရုပ်ဆင်း သဏ္ဍာန် ထုပတင့်တယ်။ ကြည့်ရှုဖွယ်  
မည်း။ မုတ်ပဗို ခါထီဆင်လျက်။ ကညာသတို့သိုး။ ဖြစ်  
လာချေ၏။ ၎င်းဆေးရုပ် သတို့သိုးကို။ မိမိသိုးပြုလုပ်၍။  
ဤဆိပ်ကမ်းသို့သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်လျှင်။ သင်္ဘောသူကြီး  
ကိုခေါ်၍။ သိုးကိုမဟားပြုရန်။ နှင်းအပ်လေ၏။ ယုံကြည်  
သော သင်္ဘောသူကြီးတို့သည်။ ၎င်းသိုးကိုခေါ်၍။ သင်္ဘော  
၌။ အတူပေါင်းတော်ခဲ့သည်ယိုသော်။ သတို့သိုးကအစိုးအ  
နံ့ပြင်းစွာထွက်၍။ သင်္ဘောသားတို့။ အစိုးအနံ့ကိုရှုမိသည့်  
အတွက်။ တင်းလည်း သေဆုံး ကြလေ သည်။ ထိုအခါ။  
နရာဓမ-ဆရာကြီးသည်။ သင်္ဘောပါပစ္စည်းများကို ဆိမ်း  
ယူ၍။ သင်္ဘောကိုဖျောက်ဖျက်လျက်။ ဤကဲ့သို့မိမိလည်း  
ထည့်ဖြား အသက်ပွေးလျက်ယိုနေလေ၏။



ညောင်ရွက် ဝယ်ယူသော။ ပါဝန-သင်္ဘော သူကြီးသည်။ သင်္ဘောထွင့်လာရာ။ ပါသ မြို့-ဆိပ်ကမ်းဒိုက်ဆိုက်ကပ်လေ၏။

နရာခမ-ဆရာ ကြီးသည်။ နေဝင်ဆဲး ညနေ အချိန်။ သင်္ဘောသို့ဆင်း၍။ သင်္ဘောသူကြီးမင်း။ ကျွန်ုပ်အိပ်ထိုလက်ဖက်ရည်-ချိုချဉ် များကို သုံးဆောင်ရန်။ ကြွတော်မူပါ။ သင်္ဘောဆိုက်တိုင်း-သင်္ဘောသူကြီးများကိုပင့်ဖိတ်၍ ညွှန်ခံကြွေးငွေအဆွေခပ်ပွန်းဖွဲ့ရပါတယ်ခင်ဘုရား။

သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ ဇိတ်ကြား လာသော ပုဂ္ဂိုလ်သဏ္ဍာန်ကို အကဲခတ်လိုက်။ လိုက်ပါလာလေ၏။

ဆရာကြီးက-ဟောသည် ကမ္မလာပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူပါ။ သင်္ဘောသူကြီးမင်း။

ဘာများလုပ်ကိုင်အသက်မွေးပါသလဲ။ သုရားတကာ။ ကျွန်တော်များတော့။ ဖိုးစဉ်တောင်ဆက်။ သွားဆရာကြီးအလုပ်နှင့် အသက်မွေးပါတယ် သင်္ဘောသူကြီးမင်း။

ပရိယောသနအတွက် ပြည့်စုံပါရဲ့လား ဆရာကြီး။

အခု အနေထိုင်ဘဲ ကြည့်ပါတော့။ ကျွန်တော်များက သူနာများကိုချင်းသာအောင်သာ ကုသိုလ်ဖြစ် အာရုံထားပါတယ်။ ဆေးဖိုး ဝါးခ-လုပ်လာဘကို။ တောင့်တခြင်းစိတ်မရှိပါ။

ကောင်းပေခင်ဗျာ။ ကြားရတာ တယ်ဒီး ဝမ်းမြောက်ပါတယ်။ သာဓုခင်ဗျာ။ သာဓု-သာဓု။

ဟဲ့-သွီးရေ။ အဖိုးတန်သော ညွှန်ကောင်း ရောက်လာပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ချိုချဉ်ပွဲများယူခဲ့-ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကွမ်းဆေးလက်ဖက် အချိုပွဲ အချဉ်ပွဲ လက်ဖက်ရည်ပွဲများကို မှီသေစွာပုဆပ်ထုတ်ခါ။ တံညှပ်ခင်းပေးလေ၏။

ဆရာကြီးက သုံးဆောင်တော်မူပါသင်္ဘောသူကြီးမင်းအားနာခြင်း ဇိတ်ကို မထားပါနှင့်။ အင်းကိစ္စ ယှိပါက။ ဟောဒီကဆင်းသွားလျှင် နောက်ဖေးမှာ လုံခြုံစွာဆောက်ထားပါတယ်။ အိုက်၍ ရေများချိုးလိုက။ ဟောဟို ကွမ်းပင်တင်ထားသော သရက်ပင် အောက်မှာ။ အသင့်ယှိပါတယ်ဟုပြောပြလေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးနှင့် ဆရာကြီးသည်။ စကား ဆွေးနွေးပြောဆိုနေကြရာ။ အချိန်-ဝနာရီခန့်ကြာယှိလေ၏။

ဤအခါ သင်္ဘောသူကြီးက။ ကိုင်း-ဆရာကြီး။ အချိန်လည်း အတော် ညည့်နက် သွားပီ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် သင်္ဘောသို့ဆင်း.....

အော်-ခေတ္တ ဆိုင်းပါဦး သင်္ဘော သူကြီးမင်း။ အကြောင်းတခု ယှိတာကို အစီရင်ခံပါရစေ။ ကျွန်တော်မှာ ဇနီးပစ်သွားကလဲးတ။ ဟောဒီ ထီးကလေး နှစ်ခါလည် ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ။ ကျွန်တော်ကြည့်ရှု ယုယကျွေးရွေးလာရာ။ ယခု အသက် ၁၆-နှစ်ကျော်ပါပြီ။ မိဖ၏ဝတ္ထုများအတိုင်း နေရာချရန် ကြည့်ရှုပါသော်လဲး။ မြောင့်မတ်မည့် လူကိုပင် မြင် သောကြောင့်။ ကြန့်ကြာ လျက် ယှိနေ ရပါ တယ်။

၆၆ ခွန်းစထွားနှင့်မင်းသီးငြားပုံ။

သင်္ဘော သူကြီးကို ကြည့်ရ သည်မှာ။ သူ့စေ့ ကောင်း  
အင်္ဂါလက္ခဏာထင် သွားပါ၏။ ဤသို့ကလေးကို အလုပ်  
အကျွေးအဖြစ်ဖြင့်အပ်နှင်းလိုက်ပါရစေ။ သနားသဖြင့် ယ  
ခုဘေးသင်္ဘောသို့ဆောင်ကြမ်းသွားပါမည့်အကြောင်း။

ဆရာကြီးကွန့်ပ်မှာ မယားကြီးသားကြီး ယှိပါတယ်။  
တော်မည်မထင်ပါ။

သင်္ဘောသူကြီးမင်း၊ မယားကြီး သားကြီး ယှိသော်  
လည်း။ ဖြောင့်မတ်သော တရားထိမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ မ  
ယားထိမ်ဖြစ်ရခြင်းသည်။ ဆင်းရဲပင်ပန်းမည် မဟုတ်ပါ။  
အကျွန်ုပ်သို့ ကိုယ်စိတ်တို့မှ ချမ်းသာခြင်းကို ရလိမ့်မည်  
ဟုထင်ပါတယ်။ သို့ကြောင့် သင်္ဘော သူကြီး သနားခြင်း  
စိတ်ပင့်တော်မူပါက။ သိမ်းပိုက်ယူဆောင်ပါလျှင်။ အကျွန်ုပ်  
အားသင်္ဂဟတရားအတိုင်း။ ချီးမြှင့်ပေးမည်ဟု။ ချမ်းသာ  
စွာ ရတိ ရလိမ့်မည်ဟု-ယုံကြည် စိတ်ချ ရမည် ဖြစ်ပါ  
ကြောင်း။

အင်း-ဆရာကြီးက အခွင့် ပြုလို့မိမ့်ကို။ အကျွန်ုပ်  
မငြင်းပယ်နိုင်ပေ။ ကောင်းပါပြီ-ယခုဘေး ဆောင်ယူသွား  
ပါမည်။

ကောင်းပါလေဗျာ။ သာဓု-သာဓုအခုမှဘေးစန့်ထုပ်ကြီး  
ကျသွားပေတယ်။ ကိုင်း ချစ်သို့။ အဖေပေးခြားလိုက်သော  
ချစ်သို့ ခပ်ပွန်း နောက်သို့။ လိုက်လေတော့ဟု အခွင့်ပြု  
လေ၏။

ယုလေးလုံးပုံပြင်စာတမ်း။ ၆၅

ကိုင်း ဆရာကြီး အခွင့်ပြုပေတော့ဟုဆို၏။ သတို့သို့  
ကိုခေါ်ပြီးချင် သင်္ဘောသို့ဆင်းလေ၏။

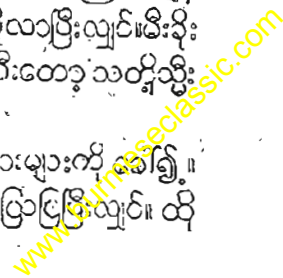
သင်္ဘောထက်သို့ ရောက်ယှပ်။ သတို့သို့ကို သင့်သော  
နေရာရှိက် ထား၍။ သင်္ဘောသူကြီး စဉ်းစားပြန်သည်မှာ။  
အော်-ငါ့မှာ ယခု ဒုတိယ ကိစ္စ တခု ကြီးထွား ပြန်ချေပြီ။  
ဒုတိယညောင်ရွက်ကို ကြည့်ဦးမှတော်မည်ဟုအေးဟက်မေ  
ဦးသော်။ ညောင်ရွက်ကိုထောင်၍ ကြည့်လေ၏။

ညောင်ရွက်ရှိက် (ရောင်ပဟာသေယျ) ဟု အက္ခရာ  
ထွက်ပေါ်လေ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ရောင်၊ တတိနှစ်သက်  
ခြင်းကို။ ပဟာသေယျ၊ ပါယ်ရာ၏-ဟု ဆိုပါ တကား။  
ညောင်ရွက်စကားကိုနားထောင်မှငါချမ်းသာရချေမည်ဟု  
သတို့သို့အပါးသို့မချဉ်းမကပ်တဲးနေလေ၏။

သတို့သို့က၊ အရှင်အိပ်ချိန်တန်ပါပြီဟု ပြောလေ၏။  
သတို့သို့-အသင် အိပ်ဆိုက အိပ်နှင့်ပါ။ ငါ နောက်မှ  
ဘေးအိပ်တော့မည်ဟုဆိုလေ၏။

သို့လို ပြောဆို၍။ သင်္ဘော သူကြီးသည် သတို့သို့ကို  
ကြည့်ထွက်နေရာ။ သန်းခေါင်ကျော် လင်းအားကြီးအံ့ချိန်  
ကျသျှင်။ သတို့သို့သည်-တကိုယ်လုံးညိုလာပြီးလျှင်။ မီးခိုး  
ကဲ့သို့ထွက်ရောင်ပြု၍။ ရေထွေဖြစ်လာပီးတော့ သတို့သို့  
ပျောက်ပျက်သွားလေ၏။

သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ သင်္ဘောသားများကို ခေါ်၍။  
အကျိုးအကြောင်းဖြစ်သည့်အတိုင်းကိုပြောပြပြီးလျှင်။ ထို



ဆရာကြီးသည်၊ သူများကို သေအောင်ပြုလုပ်။ အသက်မွေး  
သူဖြစ်ကြောင်းထင်သွားလေသည်။ သို့အတွက် ၎င်းဆရာ  
ကြီးကို၊ ဖမ်းဆီးချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ ပရိမာန-မင်းကြီးထံ  
သို့သွားရောက်ပို့ကြရမည်ဆို၍။ ဆရာကြီးကို ဖမ်းဆီး၍  
မင်းကြီးထံသို့အင်လေ၏။

မင်းကြီးက။ အသို့ ဖြစ်သနည်း ဟု မေးတော် မူ၏။  
သင်္ဘောသူကြီးက ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းအရာကို၊ ကုန်စင်  
စွာ လျှောက်ထားလေ၏။

မင်းကြီးကတော်ပါပေ မောင်မင်း။ ငါ၏ မြို့တော် ဆိပ်  
ကမ်း မစည်ကားဘဲ ယှဉ်နေ သည်မှာ၊ အတော် ကြာပေ  
ပြီ မောင်မင်း။ သည်အကောင် ဖျက်ဆီးနေသည့်အတွက်။

ဆိပ်ကမ်းပျက်စီးခြင်း ယှဉ်ချေသည်။ မောင်မင်းဖမ်းဆီး  
ပေးလို့သာ ငါ့ဆီရ ပေသည်။ မောင်မင်းကျေးဇူးကြီးပါပေ  
သည်။ မောင်မင်းအား ဆုတော်ငွေ အသပြာ (နှစ်ထောင်)  
နှင့် ငါ၏ ဆိပ်ကမ်းကိုရောက်သည့်အခါ၊ ငါ့ထံသို့ဝင်နိုင်  
ရန်။ အမိန့် စာချွန်တော်ပါ ပေးသနား တော် မူလိုက်မည်။  
ယူဆောင် သွားလေတော့-ဟုမိန့်တော်မူလေ၏။

နောက်မင်းကြီးက။ ငါ၏ ဆိပ်ကမ်းသို့ လာရောက်  
သော ဗုဒ္ဓများကို၊ ဆေးအတတ် ပညာနှင့် ထွဉ်းစား အ  
သက်မွေးသော၊ ဤရာဇဝတ်ကောင်ကို ထုံးစံယှဉ်ရာ သွား  
မည်းတိုင်းလမ်း သွားစေဟု-မျှားမတ် များကို အမိန့် အာ  
ဏာမှတ်တော်မူပြီးလျှင်၊ ညီသာခံ ဝဲလေ၏။ မျှားမတ်တို့

လည်းအမိန့်တော်အတိုင်း ရာဇဝတ်ကောင်ကို ဆိုင်ရာသို့  
အပ်လိုက်လေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးလည်းသင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်သည့်အခါ  
သင်္ဘောသားများကိုပြောပြသည်ကား။ အမောင်တို့ညောင်  
ရွက်ကျေးဇူးသည်အလွန်ကြီးပါပေတယ်။ မောင်တို့ကျွန်ုပ်  
တို့ အသက်သခင် ဖြစ်ပါပေတယ်။ ညောင်ရွက်-၂ချပ်နှင့်  
ပင်၊ အဖိုးငွေ အသပြာ (၄၀၀၀) ကြေးသွားပေးပြီကွယ်တို့။

ဟုတ်ပါပေ သင်္ဘောသူကြီးမင်း။ အစတုံးက ညောင်  
ရွက်ဝယ်သည်ကို၊ ကျွန်တော်တို့ဝမ်းထည်းကအငြစ်ပြုမိ  
ပါသည်။ ယခုမှ ညောင်ရွက် တန်းခိုး ယှဉ်၍ အဖိုးတန်  
ကြောင်းထိရသည့်အတွက်။ အပုံကြီးအကျိုးကျေးဇူးများ  
ပါတယ်။ သင်္ဘောသူကြီးကို ကျွန်တော်တို့ မနောက် ဖြစ်  
မှားမိသည်ကို။ သည်းခံတော်မူပါဟု ကံ တော့ကြလေ၏။

သုန္ဒရ-ဟု အမည် ထင်ရှား ကျော်စောသော မြို့တမြို့  
နိုင်။ နောက်ဆက်လက်စိုးစံသောမင်းတို့သည်၊ ညဉ့်အခါ  
ပျောက် ပျောက်သွားကြသဖြင့်။ အကြောင်းကိုမထိရ။ မင်း  
မဲ့တိုင်းပြည် ဖြစ်၍ နေလေ၏။ ပြည်သူ များမတ်အပေါင်း  
တို့သည်လည်း။ မင်းလောင်းကိုတောင့်တဇျေတ် ယှဉ်နေကြ  
လေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးလည်း။ သင်္ဘော လွင့်လာရာ။ သုန္ဒရ  
မြို့ဆိုင်ကမ်းရှိ သင်္ဘောကပ်လေ၏။

သုန္ဒရီမြို့နန်းတော်ယုံမျိုးမတ်တို့ တိုင်ပင်ကြသည်ကား အမတ်မင်းတို့။ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့ဆိပ်ကမ်းနှိုက်၊ သင်္ဘောတစ်စင်း ဆိုက်ကပ် နေသည်။ သင်္ဘော သူကြီး ကို မင်းမြောက်ကြစို့ရ။ မင်းစီး မင်္ဂလာရထားကိုသာ-က-ပေတော့။ နန်းတော်ရောက်၍၊ ညဉ့်အခါနှိုက် သင်္ဘောသူကြီး ပျောက်ခဲ့သော်၊ သူ၏ သင်္ဘောကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ဆိပ်ယူကြစို့ရဟု တိုင်ပင် ညဉ့်ညွတ်ကြပြီးသော်၊ မင်္ဂလာရထားကို မင်္ဂလာမြင်းတော်-က၍။ အလံ တော် များစိုက် ပြီးလျှင်- ထီးဖြူရွှေထီးများ မိုးလျက်၊ သင်္ဘော ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်သည့်အခါ၊ မျိုးမတ်များနှင့် ပုဏ္ဏားတော်တို့က သင်္ဘောသူကြီးသို့ ဤတိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်တော်မူရန်၊ မင်းစီးမင်္ဂလာ ရထား ဆိုက်တော် မူပါပြီ။ ရထားထက်သို့ တက်တော်မူပါဟု-၃-ကြိမ်တိုင်လျှောက်ကြားပြီးလျှင်၊ ပုဏ္ဏားတို့က ဘိသိက်မင်္ဂလာ သွန်းမြောက်၍၊ ခရုသင်း-၃-ကြိမ် မှုတ်ပြီးသော် မင်္ဂလာရထားပေါ်သို့ ပင့်တင်ဆောင်ယူ၍ မင်္ဂလာစည်တော်ရှန်းလျက်၊ နန်းတော်သို့ ဝင်ကြလေ၏။

အမတ်မင်းတို့၊ ရုတ်တရက် ကျွန်ုပ်ကို မင်းမြောက် မင်္ဂလာရထားနှင့်တင်ဆောင်၊ မင်္ဂလာ စည်တော်များနှင့် ပြီးလျှင်။ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရန် နန်းတော်ကို အပ်နှံကြသည်ကား။ အကြောင်းကိုထိလိုသည်။

မျိုးမတ်တို့က။ ။ မှန်ပါ ဘုရားကျွန်တော်မျိုးတို့တို့ ပြည်မှာ မင်းမဲ့တိုင်းပြည် ဖြစ်ပါ သောကြောင့်၊ နန်း

မင်းစီးမင်္ဂလာရထားလွှတ်ရာ။ အရှင်ထံ ဆိုက်ကပ်ပါ၍။ အရှင်ဘုရားကို၊ ဘုရင် မင်းမြတ် အဖြစ်သို့ တင်မြှောက် ကြရပါကြောင်းဘုရား။

အုပ်ချုပ်သော မင်းတို့မဲ့ခြင်း အကြောင်းကို ထိလိုပါ သေးသည်။

ဝန်တို့က။ ။ မှန်ပါ-ကျွန်တော်မျိုးတို့ တိုင်းပြည်နှိုက် ဂှေးဂှေးကကဲ့ သို့မဟုတ်။ အကြောင်းကို မသိရ။ မင်းအဖြစ်ကို တင်မြှောက် လိုက်ပါလျှင်။ ညဉ့်အခါ၌ အုပ်ချုပ်သောမင်းသည် ပျောက်ကွယ်ထွက် ယှိနေပါသည်။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ မင်းဆယ်ဆက် ယှိပါကြောင်းပါဘုရား။

ကောင်းပြီ- အမတ်မင်းတို့။ သတိမိရိယ ယှိမှတော်ချေမည်။ သို့သော်- အမတ်မင်းတို့ ခေက္ခဆင်းကြအုန်း။ ကျွန်ုပ်နန်းတော်တွင်းသို့ တွည့်ပတ် စုံစမ်းဦးမည် ဆို၍၊ အတွင်းတော်သို့ ဝင်လေ၏။

သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ ဤတိုင်းပြည်က ငါ့ကိုအားလုံးမင်းအဖြစ်ကို တင်မြှောက်ကြလေသည်။ ဤကိစ္စသည်ကား။ တတိယ ကိစ္စဖြစ်ချေသည်။ ညောင်ရွက်စကားကို နားထောင်ဦးမှ သင့်ချေမည် ဆို၍၊ တတိယ ညောင်ရွက်ကိုထုတ်၍ ကြည့်ရာ (ရက္ခိဇာဂရေယျ) ဟု အက္ခရာပေါ်လာလေသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရက္ခိ၊ ညဉ့် အခါနှိုက်၊ ဇာဂရေယျ၊ နိုးကြားရာ၏ဟု ဆိုပါလား။ ညဉ့်အခါနှိုက်

ငါမအိပ်ဘဲ စုံစမ်းရသော်၊ အကြောင်း ပေါ်လိမ့်မည်ဟု  
အောက်မေ့သူက၊ အတွင်းတော်မှ ထွက်လာလေ၏။

နောက်-အမတ်မင်းတို့၊ နန်းစဉ်းစားတော်များ ယှဉ်သည်  
ကို၊ အကျွန်ုပ် ရှေ့သို့ အကုန် ယူ၍ ထုတ်ပြု ဟုဟု ဆို  
လေ၏။

ဝန်တို့က၊ အမိန့်အတိုင်း နန်းစဉ်း စားတော် များကို  
ထုတ်၍ ရှေ့တော်မှာပြုကြလေ၏။

ဤအခါ၊ သင်္ဘောသူကြီးသည်၊ ဓားများကို တစင်းစီ  
ကောက်ယူ၍၊ လက်နှင့် ဆခါ- ဆခါ- ကြည့်လေ၏။  
တော်တော် လက်ဆကောင်းသော ဓားတစင်းကို ရသ  
ဖြင့်၊ ဝန်မင်းတို့ ဓားသွေးကျောက် ကောင်းကောင်း ယူ  
ခဲ့တပြောလေ၏။

မှူးမတ်တို့က၊ ဆိုင်ရာကို ဆင့်ဆိုလိုက်သည့်အတိုင်း၊  
အမှုထမ်းတို့က၊ ဓားသွေး ကျောက်တော်နှင့်၊ ရေခွက်များ  
ကိုယူ၍ ရှေ့တော်နှိုက်စားလေ၏။

သင်္ဘော သူကြီးလည်း၊ ဓားတော်ကို၊ ကျောက်ပေါ်  
တင်၍၊ မိမိကိုယ်တိုင် သွေးလေ၏။ အတော် ကြာလျှင်  
ဓားသွားကို စမ်း၍ ကြည့်ရာ၊ ထက်မျက် သော အချေ  
ကို ဖုတ်ယာကြောင့်၊ ဓားကိုကိုင်၍၊ ဆခါ-ချတ်ဟန် ပြု  
လုပ်စမ်းသည်ကို၊ မှူးမတ်တို့က မျက်နှာအောက်ချပြီးကြ  
လေ၏။

နောက်-သင်္ဘော သူကြီးက၊ အမတ် မင်းတို့၊ ကိစ္စ

ပြီးပြီ၊ ပြန်ကြ ပေတော့။ ညအခါ အကျွန်ုပ် ထံသို့ မ  
လာကြနှင့်တော့။ ချမ်းသာ စွာသာ၊ နေကြ အိပ်ကြပေ  
တော့။ နံနက် မိုးသောက်လျှင် နန်းတော်သို့ ဝင်ခဲ့ ကြရ  
မည်ဟု၊ မှာကြား ပြီးလျှင်၊ နန်းတော်နှိုက် စုံစမ်းထုတ်  
နေလေ၏။

မှူးမတ်တို့လည်း၊ မိမိတို့ဝင်းတော်အိမ်တော်သို့ ပြန်  
လာကြရာ၊ ရှေ့ဝင်းတော်မှူးအိမ်နှိုက်၊ ဓမ္မစုံရုံးပြောဆို  
ကြသည်မှာ၊

ဘာများအကြံရသည် မပြောတတ်ဖူး အမတ်မင်းတို့၊  
ဓားကိုင်ပုံ၊ ဓားသွေးပုံ၊ ဓားဆပုံ၊ ဓားချတ်ပုံတို့ကဖြင့်၊  
တယ်-ဟန်ပါနေတယ်ဗျ။ ကျွန်ုပ်တို့ကဖြင့် ရှင်ဘုရင်-ရ  
စေတော့ထို သဘောထားပြီး၊ ကြိဖန်-မင်းမြှောက် ကြရ  
တယ်၊ ခံမှခံတ-မလား၊ မဆိုနိုင်ဘူးဗျ။

ဒါတေ ပြောမနေပါနှင့်လေ။ နက်ဖြန်နံနက်သင်္ဘောကို  
သိမ်းယူရန်သာ၊ သဘောထားတော်မူကြပါ။ သူထက်မ  
က၊ မင်းမျိုး မင်းရိုး ဖြစ်တဲ့၊ မှန်စီခေါင်းတေမှ၊ မခံနိုင်  
ဘဲကဘဲ၊ ဒီလိုသင်္ဘောသူကြီး-ဆေးဒန်း ရေး-ခေါင်းဆို  
ဒါ၊ ခံနိုင်လိမ့်မယ်ထင်သလား။ နန်းဖြန်ခါ နန်းတော်ဝင်ထို  
တွေ့ရလျှင်၊ ကံကောင်းမှတ်ပါ-ဗျ။

မဟုတ်ပေါင်ပါ။ အမတ် မင်းတို့၊ ဘာဖြစ်ထို သူ၏  
ပျက်စီးကြောင်းကို ပြောရ-တာတုံး၊ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြုဆီ  
မှာ အုပ်ချုပ်သောမင်း ကင်းမဲ့နေသဖြင့်၊ သင်္ဘောသူကြီး

ကို အုပ်ချုပ်ရန်။ မင်းအဖြစ် တင်မြှောက် ကြသည်မဟုတ်ပါလား။ သို့လို တင်မြှောက်ကြသည်အတိုင်း။ ငါတို့မင်းသည်။ ဗုဒ္ဓ်းကြီးပါစေ၊ ရန်သူကိုနှိပ်ပါစေ ဆိုသော ဆုတောင်း မင်္ဂလာပြုရမယ်ဗျ။

ဝန်မင်းကြီး အမိန့်ယှိတော် မူဒါမှန်ပါ ပေတယ်။ တာကြောင့်ဆိုတော့။ မင်းလုပ်ဖို့ တင်မြှောက်တဲ့ သဘောမဟုတ်။ ပစ္စည်းကို လိုချင်ကြတို့ ပြုလုပ်သည်နှင့် တူနေရောက်ပေတယ်။ သည်လိုစိတ်မျိုး သဘောမျိုး ထားကြပါလျှင်။ ကွန်ဝံတို့မျှားတော်၊ မတ်တော်၊ မဟုတ်ရာရောက်ကြလိမ့်မယ်။ များမတ် အင်္ဂါနှင့်မညီသဖြင့်။ လိင်စီးစားကြသည်ဟု။ ဤသတင်းပြန်နှုန်းသွားပါလျှင်။ မြန်မြန်သေဒါကမြတ် လိမ့်မယ်ဟု.....

ဟုတ်တယ်ဟုတ်တယ်။ ဝန်မင်းကြီး အမိန့်ယှိဒါ မှုပွပါတယ်။ ဤမကောင်း သတင်း ပြန်နှုန်းပါလျှင်။ ကွန်ဝံတို့ အားလုံး။ သူတပါး၏ တံထွေးခွက်မှာ ပက်လက်နေစရာ။ သားစဉ်မြေးဆက် ဂုဏ်ပျက်စရာ။ နိုင်ငံတော်သည် ဇေးဒုမ်းသာယာတော့မည်မဟုတ် ပျက်စီးရာသာ ယှိတော့မှာတဲဝန်မင်းတို့။

ကွန်ဝံတို့သည်။ တသက်သျှာကလေး လူဖြစ်လာ၍ သာဝ ကုသိုလ်ကြောင့်။ များမတ် သေနာပတိ။ အဖြစ်ကိုကြသည်။ မိမိတို့သေသည့်နောက်ကျန်ရစ်သော သူတို့ထံနှစ်မြှော်-ဝမ်းနည်း တောင့်တခပ်လောက်အောင်သဘော

ထား တော်မူကြဗျ။ ကိုင်း-သွားကြ ပေတော့ဗျ ဆို၍။ ခွဲခွာသွားကြလေ၏။

ညည့်အချိန် ကျသော အခါ။ သဘော် သူကြီးသည်။ ငှက်ပျောပင်ကို ခုတ်ယူ၍။ ၃-ပိုင်း၊ ပိုင်းမြီးလျှင်။ မင်းတို့စက်တော် ခေါ်သော- သာလွန် ပေါ်သို့။ ငှက်ပျောတုံးကို ဆက်၍ တင်ထားပြီးသော်။ အပေါ်က-ကမ္ဘာလူမြို့စောင်ကို ခေါင်းမြီးမြို့ သကဲ့သို့ လူနှင့်တူအောင် ပြုပြင် ဖုံးထားပြီးလျှင်။ မိမိသည် ကွယ်လော့က်သော နေရာက မအိပ်ဘဲ ချောင်းလျက်။ ဓားကိုထမ်း၍ ကြည့်နေလေ၏။

ညည့်သန်းခေါင်အချိန်တွင်။ နန်းတော်အတွင်း မြေကြီးထဲမှ ပေါ်တက် လာသော နဂါးကြီးသည်။ သာလွန်ပေါ်နို့ကတင်ထားသော။ ငှက်ပျောတုံးကို လှူမှတ်၍ ပေါက်လေ၏။ နဂါး အစွယ်ကို နှုတ်မရမီ။ သဘော် သူကြီးသည်။ ဂုဏ်ခြည်းထ၍ ဓားနှင့်နဂါးလယ်ပင်းကိုခုတ်ပိုင်းလိုက်ရာ ခေါင်းနှင့်ကိုယ်ထခြားစိဖြစ်၍ သေလေ၏။

အင်း-သည်တိုင်းပြည်နို့ကညည့်အခါ-မင်းများပျောက်သည်မှာသည် နဂါးရန်ဘဲကို။ သို့သော် နံနက်မိုးသောက်၍။ များကြီး မတ်ကြီး များတို့ နန်းတော်ဝင်သည့်အခါမှ။ ပြုရတော့မည်ဟု-ခါးတောင်း ကြိုက်နှင့်။ ဆောင့် ဂျောင့် ထိုင်ကာ ဓားကိုကိုက်လျက်စောင့်နေလေ၏။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းသို့ ရောက်သည့်အခါ။ ဝန်ဂု

www.burmeseclassic.com

မှူးစုတို့က ကိုင်းအမတ်မင်းတို့ သင်္ဘောသူကြီးပါမ္ဘား  
သွားပါပြီ။ သင်္ဘောကိုသာ သွား၍ ယူချည် ကြပါစို့ရဲ့  
ကိုင်းလာကြဗျ။

ဝန်မင်းမလဲ သူ့ပစ္စည်းကိုယူတို့သာ သဘောထား သ  
ကိုဗျ။ နန်းတော်ကြီးကိုဝင်၍ သေသည် ရှင်သည်ကိုထိရ  
သည့်အခါကျတော့ ဒီသင်္ဘော ဘယ်ထွက်ပြေးမလဲ။ သူ  
၏ ကြံပုံကိုသတိထားမိကြရဲ့လား။ နန်းတော်အတွင်းကိုယ်  
တိုင် လိုက်၍ စုံစမ်းတယ်။ နို့ဖီးတော့ နန်းစဉ် လက်သုံး  
တော်စားများ တောင်း။ သူကိုယ်တိုင် ကျောက်မှာ သွေး  
တယ်။ ဆီးသည်ပြုမူပုံတော်ကို ထောက်ချင့်ကြပါ။ ဘဝမျှစ  
ကား ရှည်ရှည် မပြောကြနှင့်။ ကိုင်း နန်းတော်ထို့ ဝင်ကြ  
မယ်ဗျဆို၍ ဝင်ကြလေ၏။

ဝန်စုမှူးစုတို့ဝင်လာသည်ကိုမြင်လျှင် သင်္ဘောသူကြီး  
က လာကြအမတ်မင်းတို့ဟု ရုတ်ခနဲ အော်ဟစ်ခေါ်ရာ။  
(ဝန်စုမှူးစုတို့သည် ထိတ်ကနဲ ဖြစ်ကြကုန်၏။)

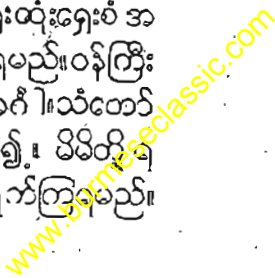
လာကြ အမတ်မင်းတို့ အမတ်မင်းတို့ ကိုင်းပြည်မှာ  
ရှင်ဘုရင်ပျောက်ထား-တခြားမဟုတ်။ ညဉ့်အခါနဂါးလာ  
ပြီးချိန် ပျောက်ထားဗျ။ နဂါးတို့ ထားနှင့်ပိုင်း သတ်လိုက်ပြီး  
ဟော ကြည့်ပါလား။ ဟောသည် နေရာက ထွက်သဗျ။  
ဆီးသည်နေရာ-အတွင်းခန်းကို ကြည့်ကြ အမတ်မင်းတို့။  
ပြော၍ ကြည့်ကြရာ။ အဝ-လေးထောင် ကျယ်သောတွင်း  
ပေါက် ကြီးကို တွေ့ကြ လေ၏။ သည် တွင်း ပေါက်က

ထွက်၍ မင်းများကို သတ်သောရန်သူ ဖြစ်သောကြောင့်  
မှူးမတ်တို့က ၎င်းအသေကောင်ကိုစီရင်ကြလေတော့။

မှူးတော် မတ်တော်တို့က အရှင်မင်းမြတ်သည် ဖုန်း  
တန်းခိုးတေဇာကြီးသည့်အတွက်။ နဂါးရန်ကို နိုင်တော်မူ  
ပါပေသုရားဟု -လျှောက်တင်ပြီးသော်။ နဂါးရန်ကိုအောင်  
သောမင်းဖြစ်၍ အထိမ်းအမှတ်မင်္ဂလာကိုယူကြပြီးလျှင်  
နဂါးအရိမဗ္ဗမင်းဟုဘွဲ့ချီတော်မူကြ၍။ အောင်စည်အောင်  
မောင်း၊ တီးခပ် ဆော်ရွန်းလျက်။ တူရိယာမျိုးစုံ တီးမှုတ်  
က ခုန် ကြပြီးသော်။ သွပ်ပါးသော ပုဏ္ဏားတော် တို့က။  
သူ၏ငြာပြီးလျှင်။ ခရုသင်းမှတ်၍။ ဘိသိက်မင်္ဂလာ ပွဲကြီး  
ကိုကျင်းပတင်မြှောက်ကြကုန်သတည်း။

ထိုအခါ သင်္ဘောသူကြီးက မှူးတော်မတ်တော် အ  
ပေါင်းတို့။ ကျွန်ုပ်သည် နေရပ်မြို့က ထွက်၍ သင်္ဘောနှင့်  
လှည့်လည်ရှောင်းဝယ်လာရာ။ ၁၂-နှစ် ထိုင်တိုင်ယှိခွဲပြီး  
သို့အတွက် ကျွန်ုပ်သားမယားထံပြန်ဦးမည်။ သားမယား  
များကို ချမ်းသာစွာတွေ့ခဲ့သော်။ ၎င်းတို့ကိုခေါ်၍ ဤစည်း  
စိမ်ကို စိုးစံအုပ်ချုပ်တော်မူမည်။

ကိုင်းပြည်ကို မင်းကြီး-၄-ပါးတို့က ရှေးထုံးရှေးစံ အ  
တိုင်းကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်စားစီရင်အုပ်ချုပ်ကြရမည်။ ဝန်ကြီး  
အမတ်ကြီးတို့၏ အင်္ဂါ၊ ဝန်စုမှူးစုတို့၏ အင်္ဂါ၊ သံတော်  
ဆင့်၊ သံတော်ခံ၊ စာရေး စာချီ လှင် တို့မှစ၍။ မိမိတို့ရ  
အပ်သောအင်္ဂါနှင့်ညီညွတ်အောင်ဆောင်ရွက်ကြရမည်။



တရားသူကြီးတို့လည်း ထို့နည်းအတိုင်းပင်၊ ပုဏ္ဏားတော်  
များလည်းပုဏ္ဏားတို့အင်္ဂါနှင့်အညီဆောင်ရွက်ကြရမည်။

သာသနာဝန်ထမ်းရဟန်းတော်တို့မှာ၊ မြတ်စွာဘုရား  
၏ ဩဝါဒ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်နှင့် ညီညွတ်အောင် ဆောင်  
ရွက်သော ရဟန်းတို့ ကိုသာ၊ တိုင်းနေ ပြည်သူ တို့က၊  
ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် ပစ္စည်း ၄ ပါးကို ထောက်ပံ့ကြရန်၊  
အမိန့်တော်ပြန်၊ ဆင်းရဲသား ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်၊ လူ  
တို့ကျင့်အပ်သောဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်-ငါးပါးသီလ ဂရုဓမ္မ  
တရားကို အမြီးဆောက်တည်၍၊ ကျင့်ကြရန် အမိန့်တော်  
ပြန်၊ ငါးပါးသီလမတည်သောသူတို့ကို စာရင်းကောက်ယူ  
မှတ်သားထားကြရမည်။ အမတ်မင်းတို့။

ကျွန်ုပ်ကို ခွင့်ပြုကြပေအနိုးတော့၊ ယနေ့ သင်္ဘောသို့  
ဆင်း၍၊ ယနေ့တံးကျွန်ုပ်မြို့သို့ ထွက်ပါတော့မည်ဟုပြော  
ပြလေ၏။

မှူးမတ်အံပေါင်းတို့လည်း မင်းစီး မင်္ဂလာရထား ပေါ်  
သို့တင်ပြီးလျှင်၊ မင်္ဂလာစည်တော်ရှန်းလျှက် ချိတ်ချိတ် မွမ်း  
မွမ်း မင်္ဂလာအောင်ချင်းများကိုဆိုလိုက်။ သင်္ဘောဆိပ်သို့  
လိုက်၍ ကြပြီးသော်၊ သင်္ဘော သူကြီးကို ဦးခိုက်၍ နန်း  
တော်သို့ပြန်လာကြလေ၏။

နန်းတော်သို့ ရောက် လျှင် ဝန်ကြီးလေးပါး စည်းဝေး  
တိုင်ပင်ကျသည်မှာ။

ဝန်ကြီး သတိုးမင်းထွက။ ဝန်မင်းကြီးတို့သင်္ဘောသူ

ကြီးပင်ဖြစ်သော်လည်း ဗုန်းကံကြီးပေသည်။ နဂါးရန်ကို  
အောင်မြင်တော်မူသည့်အတွက်၊ များစွာ ဝမ်းမြောက်ကြ  
ရန်ဖြစ်ပါပေတယ်။

ဝန်ကြီး သတိုး မင်းခေါင်က။ သင်္ဘော သူကြီး ဖြစ်  
တယ်လို့ ပေါ့ပေါ့ ဆဆ မပြုကြရဘူး။ ရှေးကံပါရမီကြီးမား  
ပါပေတယ်။ ရဲစွမ်းသတ္တိ ယှိပါ ပေတယ်။ သူအမိန့်ပေး  
ထားခဲ့တဲ့အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့က လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့်  
ကိစ္စကယှိပေသေးတယ် ဝန်မင်းတို့။

ဝန်ကြီး သတိုး ကျော်ထင်က။ ဟုတ်ပါ ပေတယ်။  
တိုင်းနေပြည်သူတို့ ဂရုဓမ္မတရား မြီးကြရန် အမိန့်တော်  
ပြန်ရမတဲ့ဗျ။ သာသနာဝန်ထမ်းရဟန်းသင်္ဘောတော်တို့ကို  
ဝိနည်းတော်လာ သိက္ခာပုဒ် နှင့်ညီညွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်များ  
ကိုသာ၊ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြရန် အမိန့်တော်ပြန်ရမ  
တဲ့ဗျ။ ထို့ပြင် ဝန်ကြီး ၄ ပါးမှစ၍ အမှုထမ်း အရာထမ်း  
တို့သည်၊ မိမိတို့ကျင့်ဝတ်တရားနှင့်ညီညွတ်ရမတဲ့ဗျ။

ဝန်ကြီး သတိုးစည်သူက။ အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်ရန်  
ပေးအပ်သော အရာမှာ ကြည်ဗျ။ အတော် ပညာယှိ ပေ  
တယ်လို့မှတ်ပါ စဉ်းစားတော်မူကြပါ။ တိုင်းနေ ပြည်သူ  
တို့ဂရုဓမ္မတရားတည်လျှင်၊ အမှုအခင်း မယှိ။ နိုင်ငံတော်  
ဧေးချမ်းရေးဗျ။ ရဟန်းတော်တို့ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်နှင့်အညီ  
ကျင့်တော်မူလျှင်၊ သာသနာတော်ကောင်း၍ စည်ပင်သာ  
ယာခြင်း ဖြစ်ကရောဗျ။ မှူးကြီး မတ်ကြီးတို့မှစ၍၊ အမှု



ထမ်း အရာထမ်းတို့သည် ကျင့်ဝတ်တရား အင်္ဂါနှင့်ညီ အောင်ဆောင်ရွက်ကြရမည်အမိန့်ပေးတာက။ ထံစိုး ၃ ပါး အဂတိ ၄ ပါးကိုမလိုက်စားရအောင်ဖြစ်ပေတယ်ဗျ။ မင်း ကိုညာဦးတော့ အသက်မွေးသည်ကိုအလိုမဟုတ်။ ဆဲး-ကျင့် ဝတ်အတိုင်းမှန်ကန်စွာ အမှုတော်ကိုထမ်းရွက်ကြမှ။ မှူး မတ်အင်္ဂါနှင့်ညီညွတ်ပေမယ်ဝန်မင်းတို့။

သတိုးမင်းထွက။ ဘုရင်မင်းမြတ်ကချီးမြှင့်သောရိက္ခာ တော်ကိုထေခံထားဦးတော့ မဟုတ်မလျားမင်းအလိုတော် ကိုလိုက်၍ အမှုထမ်းအသက်မွေးကြပါလျှင်။ မင်းကို ညာ စားသောလူနှင့် တူကြမည်။ ညာ-ဆိုသည်မှာ ထိမ်ဒါနှင့် တော့မခြားထွဘူးဗျ။ လိမ်ဒါဖြစ်ပါက ခိုးခြင်း ၂၅ ပါးထဲ သို့ပါဝင်နေတယ်။ သို့ကြောင့် ခိုးသူမဖြစ်ရအောင် သတိ ထားပါ။ လောကမှာ ပကာသနဂုဏ် လိုက်ဦး တော့သော တော့အပါယ်သွားရလျှင်။ လူ့ဘဝဆုံးကြလိမ့်မယ်ဗျ။

သတိုးမင်းခေါင်က။ ကောင်းပါဦးဗျာ။ စိမ့်ဆောင်ရွက် ရန်ယှိသည်အို့ကို။ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အမိန့်တော် ပြန်ကြပေ ရော့ဗျ။ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့သည်နဂါးခန်းကို အောင်မြင်သောမင်္ဂ လာကိုရကြပါသဖြင့်။ နန်းတော်အလုံးရေဆေး သုတ်သင်ရ မယ်ဗျ။ ရွှေမြို့တော်အတွင်း သုတ်သင် ရှင်းလင်း၍ အိမ် ရှေ့တံခွန်ကရေချမ်းအိုး ၇ ရက်ဘည်၍။ ဆုတောင်းမင်္ဂလာ ပြုကြရန်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ ယှိတော် မူသော။ မဟာသေရိဖြစ် တော်မူသော။ သဘာတော်၊ တနေ့ (၅၀၀)ကျ နန်းတော်

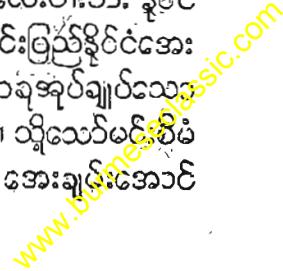
ကြီးသို့ပင့်၍ ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် ပရိတ်တော်ကို နာယူရ မည်မှာ ၇ ရက်တိုင်တိုင်ဗျ။ ၎င်းကိစ္စများကိုဆိုင်ရာမဟာ ဒါနိဓနီကစီမံရမည်။

မြဟ္မဏ အမျိုးစစ်သော ပုဏ္ဏား တော် တို့က။ သျှန္တိ မန္တန်ညာပြီးလျှင်။ ခရုသင်းမှတ်၍။ မင်္ဂလာထိထိကိသွန်း လောင်းရန်ကိုဆိုင်ရာပုဏ္ဏားဝန်ကဆင့်ဆိုရမည်။

ပရိတ်တော်ရေများကို။ နန်းတော်ပတ်လည် ပက်ဖြန်း ကြရမည်ကို။ ဆိုင်ရာသို့အမိန့်ပေးရမည်။ ရွှေမြို့တော်လေး မြင်လေးရပ်ယှိ။ ရပ်တွက်တိုင်း ရပ်ကွက်တိုင်းတို့နှိုက်။ ပွဲ လမ်းသတင်ကို။ ၇ ရက်ပတ်လုံး ကျင်းပကြရန်။ ဆိုင်ရာ မြို့ဝန်ကစီမံရမည်။

သတိုး ကျော်ထင်က။ အားလုံး အရပ်ရပ် ဆိုင်ရာယှိ သည်များကို။ စီမံဆောင်ရွက်ပြီးကြရန်ဖြစ်သည်။ သဘော သူကြီး တြာသာသည့်အခါ။ ကျွန်ုပ်တို့ဝန်ကြီးမင်း ၄ ပါး အပေါ် နှိုက်။ အပြစ်တင်ဖွယ်ငြူချမ်းမျှ မယှိကြရအောင်။ စီရိယထုတ်ကြရမည်ဝန်မင်းတို့။

သတိုးစည်သူက။ ဟုတ်ပါပေတယ်။ အထက်ကမင်း မဲ့နေသည့် အခါက။ ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်ကြီးလေးပါးဘဲ နိုင်ငံ ကိုစောင့်ရှောက်စီမံလာကြသည်ကို။ တိုင်းပြည်နိုင်ငံအေး ချမ်းခြင်းသို့ ရောက်သေးတာကဘဲ။ ယခုအုပ်ချုပ်သော မင်းကိုရပြီတကားအထူးစိုးရိမ်ခွင့်မရှိပါ။ သို့သော်မင်းစီမံ သွားပုံကို ထောက် ချင့်သော်။ နိုင်ငံကို အေးချမ်းအောင်



ဆောင်ရွက် အုပ်ချုပ်မည့်မင်းနှင့် တူပါပေတယ်။ သို့လို  
ပြောဆိုကြပြီးသော်။ ဣတ်တော်အချိန်ကုန်၍ မိမိတို့အိမ်  
တော်ဝင်းတော်သို့ပြန်ကြလေ၏။

ပါဝန-သင်္ဘော သူကြီးက။ သင်္ဘောသားများ တို့ကို  
အမောင်တို့ ဆိကြသည့်အတိုင်းဘဲ။ ညောင်ရွက်ကျေးဇူး  
ကြောင့်ယခုတိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်သော မင်းအဖြစ်သို့တင်  
မြှောက်ခြင်းကိုခံရပြန်တယ်။ အဲဒါတာကအမြတ်ပဲကွဲ့။ သို့  
သော်ငါတို့နေရင်းမြို့က ခွါထွက်လာကြရာ ၁၂ နှစ်တိုင်ခဲ့  
ပြီ။ သားမယားမိဖုရား ဆွေမျိုး ညွှာတို့တို့ကို မောင်တို့လဲ  
လွမ်းဆွတ်ကြပေပြီ။ သို့ကြောင့် ငါတို့ မြို့ရှိရာသို့ မှန်းစီး  
တော့။ လင်းယင်ဖွင့်၍ လွှင့်ကြမောင်တို့ထု-ပြောသည်အ  
တိုင်း။ သင်္ဘောလွှင့်လာလေ၏။

ဇယနုမြို့သို့ညဉ့်အချိန်ဆိုက်ကပ်လေ၏။ သင်္ဘောသူ  
ကြီးလည်း မိမိအိမ်သို့တက်သွားသောအခါ၊ မယားပခုမ  
သည်။ သား-ပဝိနာနှင့် ပြင်ခန်းတွင် လေညှင်းခံ၍ အိပ်နေ  
ကြသည့်ကိုမြင်လေ၏။

၂ သင်္ဘောသူကြီးသည် ကိုယ်လက်တုန်ထုပ်ထွက်၊ ဒေါ  
သများစွာထွက်ပြီးလျှင်။ ၂ ပယောက်လုံးကိုစားနှင့်ချတ်ပိုင်း  
မည်ဟု။ ဓားကိုကိုင်၍ မြှောက်လိုက်သောအခါ။ စဉ်းစား  
မိသည်ကား။ အော်-ငါ့မှာညောင်ရွက်တချပ်ဟိုပါသေးတ  
ကား။ ညောင်ရွက်စကားကို နားထောင်နှိုးမှတော်မည်ဟု။

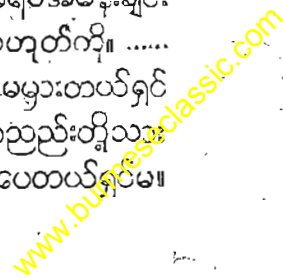
စတုတ္ထ ညောင်ရွက်ကိုကြည့်ရာ (ကောခံ-ပဟာသေယျ။)  
ဟုအက္ခရာ ပေါ်လာလေ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကောခံ။ အ  
မျက်ကို၊ ပဟာသေယျ။ ပါယ်ရာ၏ ဆိုပါတကား။ ဓားကို  
ချပြီးလျှင် မယားကိုခြေနှင့်ကန်၍ နှိုးလေ၏။

မယားလည်း။ ရုတ်ခြည်းထ၍ မျက်စိကို ပွတ်ပြီးလျှင်  
ကြည့်ရှုရာ။ အို-မောင်မင်းကြီး ဘယ်အချိန်ရောက်သလဲ။  
ထမင်းများစားပြီးဘလား။

သင်္ဘောသူကြီးက။ နင်ဒါတေ ရှောက်ပီးမေးမနေပါနဲ့။  
နင်ကျင့်ပုံတော်ရဲလား။ ငါ့မှာ အမြို့မြို့သို့ ထည့်ပတ်၍ နင်  
တို့စားသောက်ဖို့ ရှာကြိုရတယ်။ နင်က-သယောက် လင်  
ငယ်နှင့်ပျော်ပါးအိပ်နေဒါတော်ရဲလားဟဲ့။

မယားက။ အို-အို.....မောင်မင်း။ စဉ်းစားပြောပါ။ လူ  
ကြားလျှင် မတော်ပါ ရှက်စရာကြီး။ ဘာများ ဖြစ်လာရသ  
လဲ။ စဉ်းစဉ်းစားစားမေးမြန်းပါဦးတော့ကို နှယ်။ ကိုယ့်  
သားကလေး ၄ နှစ်ရွယ်က။ ကိုထွက် သွားတယ်။ ကျုပ်  
မှာ ဒီသားကလေးဘဲ မခွဲမခွာနိုင် အတူအိပ်အတူစားနေ  
ကြရာ။ အခု သားကလေးအသက် ၁၆-နှစ်ရွယ် သို့လာပြီ။  
ဒါကိုကြည့်ဘာလား။ ကိုနဲ့မတူဘူးလား။ အရပ်အိမ်နီးချင်း  
တို့ကိုစုမ်းကြည့်ရော့ပကိုဟိုသား ဟုတ်မဟုတ်ကို။ .....

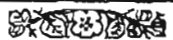
လင်က။ ဟင်-ဟုတ်လား။ ကံကောင်းလို့ မမှားတယ်ရှင်  
မ။ ညောင်ရွက်စကားကို နားထောင်မိလို့သာညည်းတို့သာ  
အမိလဲချမ်းသာ။ ငါလဲအပြစ်မရောက်ဖြစ်ပေတယ်ရှင်မ။



တပုဒ်နှယ်ညောင်ရွက်တုံး၊ ပြောပြပါအုန်း မောင်မင်း။  
ညောင်ရွက်ကိုစ၍ ဝယ်ရသည်က၊ ညောင်ရွက်စကား  
ကိုနားထောင်သည့်အတွက်၊ အကျိုးကျေးဇူး ယှဉ်ရသည်  
များကို အလုံးစုံဖြင့်ပြောလေ၏။

အင်မတန် ကျေးဇူးကြီးပါကလားမောင်မင်း။  
ညောင်ရွက်ရှင်ကညောင်ရွက်အဖိုးသိခါမှ အဖိုးငွေကို  
ဆပ်လှပါဟု မှာလိုက်တယ်ရှင်မ၊ အချိန်သမယ ကောင်း  
သည့်အခါညည်းတို့သားအမိပါ သွားပီးတော့ ညောင်ရွက်  
ဖိုးကိုဆပ် မယ်ပြောပြ၍ အားရဝမ်းသာနေကြလေ၏။

### အခန်း-၅။



တက္ကသိုလ် ပြည်က၊ မဏိကုဏ္ဍလ-ဆရာကြီး သည်။  
လေသာ အဆောင်ခန်း တခုတွင်၊ တယောက်ထည်းတွေး  
တောစဉ်းစားနေသည်မှာ။

အော်-မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ ခဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ။ ဤအပ္ပ  
မညာတရား ၄ ပါးတို့ကို၊ အစဉ်အတိုင်းပွားများ နှိုင်းသော  
သဗ္ဗတိဗြဟ္မာမင်းဖြစ်ကြကုန်၍၊ ထိုသဗ္ဗတိဗြဟ္မာမင်းဖြစ်  
ကုန်သော မိမင်းဖခင်းတို့၏၊ ဩဇာကို မငြင်းပယ် ဆို  
လွယ်ကုန်လျက်၊ ဝိဝါဟမင်္ဂလာကိုခံယူခဲ့ရပေတယ်။ -

မိဖေတို့၏ အပ္ပမညာမိလင်းကြောင့်၊ ဖုန်းတန်းတက်တိုး

သက်ဆုံးရှည်ကြာ သမ္မာသက်ပွ၊ ကြိုတိုင်းရလျက်။ လော  
က၏ အစီးအပွား၊ သာသနာတော်၏ အစီးအပွား၊ ဆွေ  
တကာ မျိုးတကာတို့၏ အစီးအပွား။ အပါယ်လေးပါး တံ  
ခါးပိတ်ချွတ်၍ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်တံခါးပွင့်လျက်။ တဆင့်ထက်  
တဆင့်၊ ခေသို့မြင့်လျက်ကိုးဆင့်သော လောကုတ္တရာ၊ မင်္ဂ  
လာတိုင်အောင်ကောင်းကျိုးဆောင်နိုင်သော၊ နှုတ်ထွက်ကြ  
စာ-နှုတ်ထွက်ပျူဟာ-ဩဘာသံ နိမိတ်သံများကိုခံယူ ပြီး  
လျှင်၊ ဩဒ-ပတ္တ ကိနိတိ-ဟူသောတခုထည်းသောရေခွက်  
နှိုလက်ကို အတူချ၍ ဤရေကဲ့သို့ညီညွတ်တူမျှလိုက်သော  
ကြကုန်သည် နေနှင့်လ-မြဲနှင့်ရှေ့-ကြာနှင့် ရေကဲ့သို့ဖြစ်ကြ  
ကုန်သည်။ မပြိုမကွဲ၊ မြီးကြ ကုန်သည်။ ဖြစ်ကြပါစေ သ  
တည်းဟု ဆုတောင်းမင်္ဂလာပြု၍ ပေါင်းဖော်ရသော ဇနီး  
အိမ်သူမှာ-မဏိရတနာပုံဖြစ်ပေသည်။

ထို ဇနီးသည် ပေါင်းသည့် နေ့ကစ၍။ ယခုထက်ထိ၊  
လင်၏ စိတ်ကို ညစ်ညူးအောင် တကြိမ်တခါမျှ မပြုခဲ့ဘူး  
ချေ။ မိန်းမတို့ပြုကုန်အပ်သောဝတ္တရား ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ  
ပါပေတယ်။ တယ်အရာမှချွတ်ယွင်းခြင်းမယှိဖြစ်ပေသည်။  
မိန်းမမြတ်တို့အင်္ဂါနှင့်ညီညွတ်ပါပေသည်။

နို့ဒါတေထားပါဦးတော့။ အမြို့မြို့ကလေး၍ ပညာရင်  
နို့ ကုန်သောက်ကြသော၊ ဘုရင်သားတော်များ။ သူဇွေး သူ  
ကြွယ်သားများ ယှဉ်ကြတယ်။ ၎င်းတပည့်ပေါင်းများစွာတို့  
ကိုလည်း မည်သူ့ကိုချစ်သည်။ မည်သူ့ကိုမုန်းသည်ဟူ၍

မထင်ရ-မပြောရအောင်။ ကျောသား ရင်သားမျှပြီးတော့၊ အပြစ်လွတ်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက်ပြုစုသည်အတွက်။ တပည့်အပေါင်းတို့ကလည်း။ မိခင်အရင်းကဲ့သို့ မှတ်ထင် ရိုသေကြပါပေတယ်။ သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ကြာမျိုးငါး ပါးနှင့်ပြည့်စုံစွာစည်စည်ကားကား။ ပေါက်လျက်ယိုသော ရေကန်ကြီးပင်ဖြစ်လင့်ကစား။ မြက်သင်ရန်၊ မြက်ဝမ်းပူ ဟင်းရန်။ ကတောက်၊ ရောရှက် ပေါက်သကဲ့သို့။ အမျိုး မြတ်သောသားများချည်းဖြစ်ကြသော်လည်း။ စိတ်ယုတ်မာ သောသားများလည်း။ ပါဝင် ရောယှက်လျက် ယိုကြ ပေ သည်။

ငါတို့နိုင် ကောပုတ္တ-ဆို သကဲ့သို့။ သားကလေး တ ယောက် ထွန်းကား လာပေတယ်။ ထို သားကလေး ၏ ကြံ့အင် လက္ခဏာကို ထောက်၍။ ဝိစက္ခဏ-ဟူသော နာမကရဏ-မင်္ဂလာကိုခံယူစေသည်။ ယင်းသည့်ဝိစက္ခဏ အမည်ကိုချီးမြှောက်ပေးသည်အတိုင်း။ ဘဝပါရမီကြောင့် သင်ကြားလိုက်သောပညာများကို အဖအမွေခံနိုင်အောင် တတ်မြောက် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ ပါပေတယ်။ အသက်က လည်း ၉ နှစ်ရွယ်ယိုလာပေပြီ။

အင်း-ပတ္တမြား ကျောက်ကောင်း ကဲ့သို့။ သားတ ယောက်ဆို-ဆိုသလောက်။ ဝမ်းမြောက် စရာကြီး အဖိုး တန်ကြီးဖြစ်ပေတယ်။ သို့လိုအဖိုးတန် သားတယောက်ရ

ပေသည်ဟု။ ထိုသားကိုကြည့်ရှုလို့မဝနိုင်အောင်ဘဲ။ မျက် စိအပြတ်မခံနိုင်အောင်ဘဲ ဖြစ်ချေသည်။

မိမိအသက်မက-ချစ်မြတ်နိုးတဲ့သားကလေးသည်။ မိဖ ဂုဏ်ရှိန်။ ပညာဂုဏ်ရှိန်ကိုအားထားပြီး။ မာန်မာနတက်ကြွ မည်ကိုစိုးရိမ်သဖြင့်။ မာန်မာန-ပြတ်စဲ၍။ ဂါရဝေါစ မင်္ဂ လာ။ နိဝါတောစမင်္ဂလာ။ သောဝစသတောစမင်္ဂလာကို ရမှသာလျှင် ငါ့သားအပါပင်ရေးဘေးမှ လွတ်ချေမည်ဟု။ သဘောထားပြီးလျှင်။ လာရောက် ပညာရင်နှိုက်ကိုသောက် စို့ကြသောတပည့်အပေါင်းတို့အား။ ဝတ်ကြီးဝတ်ယော်ပြု စေရန်။ အစေခံအဖြစ်ဖြင့် ချထားရာ (သောဝစသတော) မင်္ဂလာကိုခံယူလျက်။ သေဝင်စွာလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေး နေသည်မှာ။ ဘယ်အခါမှ မျက်နှာညှိုးယော် သည်ကို။ မ ထွေရပေ။ ပြီးကြည်သောမျက်နှာ ရွှင်ပြသောစိတ်နှင့်သာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးရှာပေသည်။

(ခါးတောက်မြစ် ယွက်။ စိုက်ရောဖက်သား။ သရက်ပင် မင်း။ သီးချိုကင်းသို့) ဟု။ ပညာယှိပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့ စပ်ဆို တော်မူချေသည်။ အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော အဘဗ္ဘန္တိရ မျိုးမှဖြစ်သောသရက်ပင်၏ အသီးမင်ဖြစ်လင့်ကစား။ ထို သရက်ပင်မင်း၏ အနီးအပါး၌ခြံရံ ပေါက်လျက်။ တမာပင် ခွေးတောက်ပင်တို့ယှိလေ၏။ ထိုအပင်တို့ကအမြင်နှင့်။ သ ရက်ပင်မင်း၏ အမြစ်တို့သည်။ ရှေးထွေး ယွက်လိပ်ထွက် ယှိနေကြသော်။ သရက်ပင်မင်းက သီးသော အသီးသည်။

ယခင်က ကဲ့သို့ မဟုတ်။ ဤသော အရသာအနံ့ တို့သည် ကင်းမဲ့ ချိုယွင်းခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရလေသကဲ့သို့။ ထို အထူး သားကလေး-ဝိစက္ခဏ သည်း တပည့်အပေါင်းတို့ အနက်။ အကျင့်မကောင်းသော သူတို့၏ စကားကိုနာယူ လိုက်မှားချေသည်။

အကြောင်း သော်ကား။ အလွန်ခိုင်မာသော ကျောက် တောင်ထွတ် အငူကြီးပင် ဖြစ်ရကား။ ရေအလျဉ်တိုက်ပါ များက၊ ပျက်စီး ပေ့ယွား ခြင်းသို့ ရောက်ရဘိ သို့ရင်း တောင်ထိုင်ခိုက် ပေါက်ရောက်သော။ အရင်ယွှင်မျက်နှာ ခရီးတသောင်းခန့်က မြင်ရသောအဓိကရ တောစိုး သစ် ပင်ကြီးလျှင် ဖြစ်ရကား။ လေးပြင်း မုန်တိုင်းနှင့်ထွေကြွ သည့်အခါ။ ယိမ်းယိုင် ဖြိုလဲး၊ ပျက်စီးခြင်းကို ရောက်ရ ဘိသို့ရင်း။ တိုက်ပါများလျှင်၊ သစ်ငုပ်သော်မှ။ ကြွတက် ကျွတ်ရသည်ဟု။ ရှေးသူဟောင်း စကားနှင့်အညီ။ သား ကလေးသည်။ မကြံအပ် မကြံစည်ထိုက်သော။ မိဖကို အ သက်ဆုံးရှုံးရန်။ (ကာဗကံ)မြောက် အကြံဖြစ်ချေတကား။

အသေခနာခ ဗာခနံ ဝုဒ္ဓိအရ။ လူ့မိတ်ကိုဖွဲ့စားဆည်း ကပ်၍၊ လူမိတ်စကားကို နားထောင်မိသော ကြောင့်သာ ကြံမိရှင်လေသတည်း။

နောက်-တပေါင်းလပြည့်နေ့ ညဉ့်အခါ။ မယား-မဏိ ရတနာပုံ-ခေါ်၍၊ မြောက်ပတ် ပန်းဥယျာဉ် ကွပ်ငြစ်ပေါ်၌ ထိုင်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သား မျက်နှာကို ကြည့်ရ ခြင်းသည်

ကား။ လ-ထက်ဒေခြခြင်းဖြစ်လေသည်။ မာန်မာန် ကင်း စေလို၍သာ။ တပည့် အပေါင်းတို့၏ အစေခံ အဖြစ်ကို ထားရသည်ဟု။ ကျေးဇူးရှင် မိဖ ၂-ပါး ပြောဆိုသံကို။ သားကလေးချောင်းနေရာက ကြားလျှင်။ ရှိခိုးကာ အဖြန့် လာ၍။ ခြေထောက်ကို ဖက်ထုက် ငိုပြီးလျှင်။ အကြောင်း ကို ပြောပြ၍။ တောင်းပန် ဝန်ချ ခြင်းကို။ များစွာ ပြုပေ တကား။

သို့လိုဖြစ်မှားသည်အတွက်။ နံက်မီးသောက်သည်အ ခါ။ တပည့်အပေါင်းတို့ရှေ့။ တက္ကသိုလ်ပြည်နိုက်၊ ဥပဒေ ထုံးတမ်း ယှိသည်အတိုင်း။ မိဖကို ဖြစ်မှားသော သူတို့ သည်။ ခွန်းစဉ္ဇား-အဖြစ်နှင့်။ ဤတိုင်းပြည်မှ ခွါ၍။ အ ခြားသော တိုင်းပြည်သို့။ ၃-နှစ်တိုင် သွားရောက်။ ခွက် လက်ဆွဲ၍။ တောင်းရမ်းစားသောက်နေရမည်။ သူတပါး က မေးသော်လည်း။ ခွန်းစဉ္ဇား မျိုးထိုသာ ပြောရမည်။ ၃-နှစ် ကျော်လွန် သည့်အခါ။ မိဖ- ရပ်ထံ သို့ပြန်လာရ မည်ဟု။ အမိန့်ပေးလိုက်ရာ။ မိဖတို့အာဏာ သားထိုးမှာ တည်စေ ဆိုဘိသကဲ့သို့။ မျက်နှာညှိုးပယ်ခြင်းမဟု်။ မိဖ ၂-ပါးကိုရှိခိုးပူဇော်ကံတော့ပြီးသော်။ သောဝစသတာ မင်္ဂလာကို ခံယူထုက် ထွက်သွားရှာလေသတည်း။

မိခင်ဖြစ်သူမှာ။ ချစ်ခင်လောက်သော သားတယောက် ထည်း ဖြစ်ချေ၍။ ရင်ထုမနာ-အသည်းကြွေမလောက်သို့ တဲ့လက္ခဏာ ဖြစ်ချေသည်။ ဥပဒေ စည်းကမ်းကို ကြား

လွန်မိသော သားဖြစ်၍ ရှိသာ။ ထုတ်လျှင် ပြုရခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော်- စဉ်းစား လိုက်တော့။ သားကလေး ထွက်သွားသည်မှာ၊ ၃-နှစ်က ကျော်လွန် ဝေပဏီ။ တိုင်းပြည်သို့ ပြန်မရောက်သေးသည်ကား။ အကြောင်းကိုမသိ ယုံရချေ။ ဆရာကတော်ကို တိုင်ပင်၍။ သားကလေးကို စုံစမ်း ရှာဖွေရန် လိုက်လေဦးမှ တော်ထိမ့်မည် ထင်ပေ တယ်ဟု။ တွေးတောဆင်ခြင်လျက် ယုံလေ၏။

ဆရာကတော်လည်း။ လက်ဖက်ရေ-ပဲ-ပြုတ်၊ ငါးခြော် ထန်းလျက်။ ပဲ-လှော်ကြော်၊ လက်ဖက်၊ ဆေးထိပ်၊ ကွမ်း ယာများကိုပြင်ဆင် ယူခဲ့၍။ ဆရာကြီးရှေ့နို့ကတည်ခင်း ပေးပြီးလျှင်၊ ရိသေ့စွဲထိုင်လျက် ယုံသေ၏။

ဆရာကြီးလည်း။ လက်ဖက်ရေ များကို၊ သုံးဆောင် သည့်အခါ။ ဆရာကတော်သည်။ တဖန် ထသွား၍။ လက် သုတ်ပဝါ။ တွေးခဲ၊ ရေထံခေါင်းများကို ယူ၍။ တည်ထား ပြီးလျှင်။ နေမည်းသောနေရာတွင် ထိုင်နေလေ၏။

ဆရာကတော်။ ဆရာကြီး-ယနေနံ့က ဤပြင်ခန်း နို့ကနေသည်မှာ။ အတော် ကြာသောကြောင့်။ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်များ။ အေး- ကုန်မည်ကို စိုးပါ၍။ ယိုရာသို့ လာရောက်မိရပါသည်။ ဘာများအကြံဖြစ်နေပါလိမ့်-ဟု အေ့ကမေ့မိပါ.....

အော်-ဆရာကတော် မေးထိုယုံမင်း၊ ပြောရဦးတော့ မည်။ မောင်ဝိစက္ခက- အကြောင်းပေါ့- ဆရာကတော်။

ဟု

သားကလေး အတွက်။ တယ်လိုများ ဒီတက် ဖြစ်နေရပါ သေး။

ဆရာကတော်။ ခွဲခွာသွားစကဖြင့်။ အတော်ဘဲ နှလုံးပူပန်ခြင်းတို့သည်။ အိပ်မပျော် ရူးမဝင်၊ မနေတတ်။ မထိုင်တတ်။ ရူးမလောက် ဖြစ်နေရပါကြောင်း။ နောက် တဖြေးဖြေး စိတ်ကို လျော့၍။ မသေလျှင် တွေ့ရမှာဘဲ။ အောက်မေ့ပြီး ဖြေဖျောက်နေရပါတယ်အရှင်။

ကျွန်ုပ်လည်း။ ဆရာကတော်ကဲ့သို့ မှတ်ပါ။ ဥပဒေ စည်းကမ်း အတိုင်း။ မစီရင်သော်။ အဂတိ လေးပါးကို လိုက်စားရာ ကျလိမ့်မည်။ ဂတိ လေးပါးကို လိုက်စား မိလျှင်။ လောက-သံသရာ-မကောင်း။ လောကကျိုး။ သံ သရာကျိုး ဆုတ်ပချေက။ တက္ကသိုလ် တိုင်းပြည် ပျက် စီးခြင်း သို့ ရောက်ရာ ချေသည်။ တယောက် ချမ်းသာ ကိုယ်ဘို့ ရှာသည်။ သတ္တဝါပေါင်း။ ဆင်းရဲကြောင်းကို မဖြစ်စေရဘူးတဲ့။ သားတယောက်ကိုထောက်ညှာသည့် အတွက်။ ထိုင်းပြည်မှောက်မည်ကိုစိုးရိမ်ရသည်။ သို့အတွက် ပြည်သူတို့၏ မျက်နှာကို ထောက်ရမည်။ သားတယောက် မျက်နှာကို မထောက်ရချေ။ အဖွဲ့နှင့်တူအောင် စီရင်ရပေ သည်ရှင်မ။

ဆရာကတော်။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်က။ ဘုရင် မင်းအပေါင်း တို့၏ အပူဇော်ကို ခံယူနေသော။ ဆရာကြီး ဖြစ်ပါလျက်။ မင်းတို့ အကြည်ညိုပျက်ကွက်အောင် မပြုစ



ကောင်းပေ။ သီလ-သမာဓိ-ပညာ ဂုဏ်သည်။ နိဗ္ဗာန် သို့ ရောက်က ဆုံးပါသည်။ ၎င်းဂုဏ်ပျက် ချေသော်။ အပါယ် ငရဲ-ရှေ့က မှတုန်းပါသည်။ သို့အတွက် မိမိနှိုက်ရယှိသော ဂုဏ်တို့သည်။ မဖြုန်းကောင်း။ အသုံးသာ ကောင်းခုမည် ဖြစ်ပါတယ်အရှင်။

ဆရာကြီး။ ။အင်း ကောင်း ပေ။ သာဓု-သာဓု။ ပညာယှိတို့မည်သည်။ လောကကျိုး။ တမလွန်ကျိုးဖြစ်ထွန်း အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။ သူတပါးအကျိုးယှိ ရန်ကို။ ရည်သန်ခြင်းသည် မိမိအကျိုး အလိုလိုပြီးမြောက် ခြင်းသို့ရောက်ပါတတ်သည်။

သို့သော်-သားကလေး။ ထွက်သွား သည်မှာ။ ၃ နှစ် ကျော်လွန်လာပြီ။ ပြန်၍ မရောက် သတင်းလည်း မကြား ရသဖြင့်။ ကျွန်ုပ်သားကလေးကို ခုံစမ်းရှာဖွေရန် တပည့် ပေါင်း ၅၀ လောက် ခေါ်၍။ သင်္ဘောနှင့် ထွက်လေဦးမှ။ တော်မယ်ထင်တယ်။ မောင်ပိစက္ကဏအမေ။

အလွန်မှ သင့်လျော်ကြောင်းပါအရှင်။ စားနုတ်ရိက္ခာ။ အဝတ်ပုဆိုးစသည်မျိုးကိုအသင့်ပြင်ဆင်၍ ထားပါမည်။

စောင်းပြီ ဆရာကတော်။ ရက်ကောင်းနေ့ကောင်း ကျ ရောက်သည့်အခါ။ ကျွန်ုပ်ထွက်မည်။ အသင့်သာပြင်ထား ပေတော့ဟု ဆို၍။ ရက်ကောင်းနေ့ကောင်းကို ရှေးချယ် ထွက်နေကြလေ၏။

ဇယနုဂြိုဟ်၊ ပါဝန-သင်္ဘောသုကြီး-ဇနီး-ပဗ္ဗမာ-သားပဝိနာ တို့တိုင်ပင်ပြောဆိုကြသည်ကား။

ဟေ့-ပရဒရေ။ ညည်းသား ပဝိနာကော ဘယ်သွားသ လဲ။ ခေါ်လိုက်ပါ။ ခဏဒီကိုလာကြအုန်း။

သား ပဝိနာကိုခေါ်၍ အနီးသို့လာကြပြီးလျှင်။ ဘာများ အကြောင်းယှိပါသလဲ။ ဟုမေးလေ၏။

ကိုင်းကိုင်း-ထိုင်ကြအုန်း-ထိုင်ကြအုန်း။ သည်လိုက္က။ ညောင်ရွက် ၄ ချပ်ရှင်သို့ ညောင်ရွက် ဖိုးငွေ ဆပ်ရန်။ အ မြန်သွားမှတော့မည်ဟုအကြံရတယ်။

အို-အမြန်သွားမှတော်တော့မပေါ့။ ပဝိနာတို့အဖေ အ သက်သခင် စည်းစိမ်သခင်ဖြစ်ပါပေတယ်။ သူ့ကျေးဇူးကို မြန်မြန်သွားဆပ်မှတော်မည်။ အေးနေထို့မတော်သူး။ သင်္ဘော ရမဗ္ဗကယှိပေတယ်။

အယ်ဂြိုဟ်ကိုသွားရမှာလဲ။ ဖခင်။

နာယကဂြိုဟ်ကိုသွားရမယ်။

ခရီးဘယ်မျှကွာထိမ်မလဲ။ ဖခင်။

အင်း-လေရိုးငြိမ်သက်လို့ ရွက်ကောင်း ဖွင့်ထိုက်သွား ရလျှင် ၁၀ ရက်နှင့်ရောက်နိုင်တယ်။

နှို ကိုတပည့် လူရနှင့်ဘဲ သွားကြမည်မဟုတ်လား။

ဟုတ်ပါ ရိုးလား။ ညည်းတို့ သားအဖိနှင့် အခြေအရံ များ။ သင်္ဘောသားတို့၏ သားမယားများပါခေါ်၍။ သိုက် သိုက်ဝန်းဝန်းသွားလိုသည်။ ညောင်ရွက်ဖိုး ဆင်သည့်အ

ခါ မင်္ဂလာပွဲလမ်းသဘင်ကျင်းပ၍၊ အခန်းအနားပြုထုပ်  
ဆင်ရမည်ရှင်မ။

ယခုစီမံဒါ၊ အင်မတန်မှ ကောင်းပါပေတယ်။ ညောင်  
ရွက်ရှင်ကို အင်မတန်မြင်ချင်တပတယ်။

အဝတ်အထည်က ဝတ်ဆင်လာဒါညံ့ ထို့သာ ရုပ်ရေ  
ရူပက တယ်ချောတယ်။ ငြုံးခြင်းကိုရှေ့ရှု၍၊ စကားပြော  
ပေတယ်။ အလွန်မှ သနားစရာကောင်းတယ်။ ဟိုရောက်  
တော့ထွေရပါလိမ့်မယ်။

အင်မတန် ထွေချင်ပါတယ် မြင်ချင်ပါတယ် ပဝိနာတို့  
အဖေရယ်။

မောင်လှကလေး ပဝိနာရေ။ ငါတို့သင်္ဘောသားများကို  
အကုန်လာကြရမယ်လို့သွားပြောချေကွယ်။

သွားပါမည်ခင်ဘုရား ဆို၍၊ အဖ အမိနို့ပေးသည် အ  
တိုင်း။ သင်္ဘောသား အကြီးအမှူးလူကြီးကို သွား၍ပြော  
လေ၏။ သင်္ဘော အကြီးအမှူး လူကြီး လည်း။ မိမိလက်  
အောက်ငယ်သားများကိုခေါ်၍၊ သင်္ဘောသူကြီးအိမ်လာ  
ရောက်ကြလေ၏။

အော်-ရောက်လာကြတာလားအမောင်တို့၊ ကိုင်းကိုင်း  
ကောဇီးမွန်စွာ ထိုင်ကြအနန်း။ သား-ပဝိနာရေ၊ မင်းအဖေ  
ပြောလိုက်။ စားရန်သောက်ရန်များယူခဲ့လို့။

သားလည်း အဖအမိနို့အတိုင်း အမိကို ပြော၍၊ အမိ

နှင့်အတူ။ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်များကို ယုလာ ပြီးလျှင်၊  
တည်ခင်းလေ၏။

ကိုင်း-အမောင်တို့စားကြသောက်ကြပါ။ နေထိုင်ကြရ  
တာ။ တော်တော်စိတ်များချမ်းသာကြပါရဲ့လား။

ဟုတ်ပ-ကွန်တော်တို့သားသီးမယားနှင့်တကွ။ ကိုယ်  
စိတ် ၂ ပါးချမ်းသာကြပါသည်ခင်ဘုရား။

အင်း-ကြားရပါ တယ်စီးတော့ ဝမ်းမြောက်တယ်  
သာရ-သာရ-သာရ။

မောင်တို့ကိုခေါ်ဒါ။ အခြားဟုတ်ပေတူးမောင်တို့လဲအ  
ထိဖြစ်ကြတယ်။ ညောင်ရွက်ရှင်မကို ညောင်ရွက်မိုး ဆင်  
ရန်သွားကြတို့ကိုစွယှိပေတယ်။

ဟုတ်ပါပေတယ်ဦးမင်း။ ရောင်းစဉ်အခါက။ ညောင်  
ရွက်၏အကျိုးကိုထိမှ။ အဖိုးကို ယာဆပ်ပါဟု။ မှာယိုက်  
ပါပေတယ်။ ညောင်ရွက် အကျိုးကလည်း။ ၂ ချပ်က- ငွေ  
ရင်းကြေ။ တံချပ်က-ရှင်ဘုရင်ဖြစ်။ တံချပ်က-မယားနှင့်  
သား။ အသက် ချမ်းသာ။ အကျိုးက- ထင်ပေါ်လှစေပေတာ  
ကို။ ဂတိဟိုသည်အတိုင်း သွားဆပ်မှတော်ပါမည်။ ဦးမင်း  
ခင်ဘုရား။

သွားဆို-သည်လိုကွဲ့။ ငါတို့သားမယား အခြေအခံ  
များပါ။ မောင်တို့က သားသီးမယားများပါ။ ပျော်ပျော်  
ပါးပါး သွားလိုသည်။ မောင်တို့ သားမယားများကို ခေါ်  
နိုင်ကြမည်မဟုတ်လား။



ဘယ့်နှယ်မခေါ် နိုင်ဘဲးယှိမလဲး။ သဘော သူကြီးက  
ခေါ်တယ်ဆို။ သားမလား များက၊ ဝမ်းမြောက် လွန်းလို့  
က-တောင် က-ကြပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်ရက်ဘယ်နေ့ထွက်  
မည်ကိုသာ အမိနဲ့ယှိတော်မူပါခင်ဘုရား။

ကဆုန်လပြည့်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သည်။ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ  
သော။ မင်္ဂလာ-အခါရက်နေ့ဖြစ်သည်။ ဤရက်၌နေ့မျိုး  
အတော်ကြိုကြိုက်ခဲသည်။ ဘုရား ဖြစ်တော် မူသောရက်  
မြတ်မင်္ဂလာကို ဦးထိပ်ထား၍ ထွက်ကြရမည်။ ပတ္တလျား  
အငြိမ့်၊ စောင်းအငြိမ့်၊ မိကျောင်း အငြိမ့်များကို၊ တပါ  
တည်း စားနတ် ရိက္ခာပေး၍ ခေါ်လာ ကြရမည်ဟု-ပြော  
လိုက်လေ၏။

ကောင်းပါပေ! ခင်ဘုရား။ အမိနဲ့ ပေးသမျှကို တလုံး  
တဝတည်း ပြည့်စုံအောင်။ ဆောင်ရွက်စီမံပါမည်။ ချမ်း  
သာစွာ ရှိစေလိုပါ ကြောင်းပါ-အစီရင်ခံ၍။ သဘောမျှား  
လည်း အိမ်သို့ ပြန်လာပြီးလျှင်။ အာရင်ရပ်ဆောင်ရွက်ရန်  
ယှိသောကိစ္စကို မိမိကိုယ်တိုင် စီမံ ဆောင်ရွက်ချက်ယှိ  
လေ၏။

စည်သည် ဘုရင်မင်းတို့မှ မပိုင်ဘဲး ချန်ထုပ် ထားရ  
သော။ သမ္ပန္န-အမည်ရှိသော ကျွန်းကြီးစာကျွန်း ယှိလေ  
သည်။ ၎င်းကျွန်းသည် ဆိပ်ကမ်း- အကြီးအကျယ် ဖြစ်  
သည်။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်မှလာကြသောသဘော

မှန်သမျှ။ ဤဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ကပ်ပြီးမှသာ။ လိုရာအ  
ရပ်ကို သွားကြရသည်။ ထိုကျွန်းသည်ခရီးလမ်း ပတိုရ်  
ဖြစ်ချေသည်။

တက္ကသိုလ်ပြည်က။ မဏိကုဏ္ဍလ- ဆရာကြီးလည်း  
တပည့်ပေါင်း ၅၀-နှင့်သဘောလွှင့်လာရာ။ လမ်းခရီးနှိုက်  
ဆိပ်ကမ်းတည်ရာ။ မြို့များသို့ ဝင်ရောက်။ သားကိုစုံစမ်း  
ရာ မတွေ့။ သတင်းလည်း မရယှိချေသည်။ ဆိုက်ကပ်ရာ  
ပြည်ရှင်မင်းတို့က။ စုံ စမ်း ထောက်တွမ်း ပေးပါမည်ဟု။  
ဝန်ခံလိုက် ကြပြီးလျှင်။ ဆရာကြီးအားကန်တော့ လက်  
ဆောင်များကို ပူဇော်လိုက်ကြလေ၏။

ဆရာကြီးလည်း။ ကန်တော့ လက်ဆောင်များကို ခံယူ  
ပြီးလျှင် သဘောလွှတ်ခဲ့ရာ။ တလတိုင်တိုင် ယှိလာသဖြင့်။  
သမ္ပန္န-ကျွန်းကြီး၏ ဆိပ်ကမ်းနှိုက်။ သဘောဆိုက်ကပ်နား  
နေ စုံစမ်းလျက်ယှိလေ၏။

### အခန်း-၆။

သဘောသူကြီးနှင့်တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး တွေ့ဆုံခဏ်း။

ဇယနုမြို့။ ပါဝန သဘောသူကြီးသည်လည်း။ မိမိအ  
မြွေအရံသဘောသားတို့နှင့်သဘောလွှင့်လာရာ။ သဘော

မို့က် ပါသော အငြိမ် သတင်သည် တို့က။ သမုဒ္ဒရာနှင့် ဆိုင်ရာ။ ရာသီနှင့်ဆိုင်ရာ။ တေးတွဲ။ တေးဖွဲ့။ တောလယ် ပတ်ပျိုး။ သိချင်းခန့်ကြီး။ ယိုးဒယား။ သိချင်းများကိုဆို၍ ပတ္တလျားတစုည့်။ စောင်းတစုည့်။ မိကျောင်း တစုည့်စီ တီး၍ သီဆိုဖြေပျော်လျက် ပျော်ပျော်ပါးပါးလိုက်လာကြ ကုန်၏။

၇-ရက်တိုင်ရောက်ခဲ့သော်။ သမ္ပန္န-ကျွန်းကြီး၏။ ဆိပ် ကမ်းသို့။ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်နားလေ၏။

ထိုအခါ။ တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးက သင်္ဘော ဆိုက်ကပ် သည်ကို မြင်သော အခါ။ သင်္ဘောကို သွား၍။ ရံစမ်း သည်မှာ-

ဘယ်မြို့ကလာသော သင်္ဘောဖြစ်ပါလိမ့်။

ဇယန-မြို့ကထွက်လာပါတယ်ဟု ပြောလေ၏။

ဇယနမြို့ဆိုဒါ အောင်ခြင်း သဘောကို ရသည်။ သဒ္ဓ နိမိတ်ကောင်းသော မင်္ဂလာကိုကြားရပေတယ်။ မှီအမောင် သင်္ဘောသူကြီးအမည်ကတော့။

သင်္ဘောသူကြီးမင်း အမည်ကတော့-ပါဝနဆိုခေါ်ပါ တယ် ခင်ဘုရား။

အင်း-ပါဝန အဓိပ္ပါယ်က ဖြူစင်သူဆိုသည်။ ကောက် ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း မဟုတ်။ စိတ်သဘော ဖြူစင်သူဟု-ဆိုပေ သည်။ မြို့အမည်-သင်္ဘော သူကြီးအမည်ကတော့ သုတီ

ဩတာ ကောင်းသောနိမိတ် မင်္ဂလာကြီးဖြစ်ပေတယ်။ မှီ- မောင်ရယ်။ သင်္ဘောသူကြီးမင်းနှင့်။ တဆိတ်ထွေရန်အ ခွင့်များမရနိုင်ပေဘူးလား။

ထွေနိုင်ပါတယ်-ထွေရပါတယ် ခင်ဘုရား။ သရက္ခန် တော်သွား၍။ ကြားပြောပါမည်ဆို၍။ သင်္ဘောသူကြီး ထံသွားလေ၏။

ဘာအကြောင်းဟိုပါလဲ။ သင်္ဘောမှူး။

ခေါင်းပေါင်းဖြူ ဖေါ့လုံးနှင့်။ ထိုင်မသိမ်း အင်္ဂါနှင့်။ ပန်းကွက်ပုခိုးဝတ်လျက်။ ဘုရားတကာတယောက်ဦးမင်း နှင့်ထွေလိုကြောင်းမြေလာပါ.....

ဘယ်ကလာသောဘုရားတကာလဲကွဲ့။

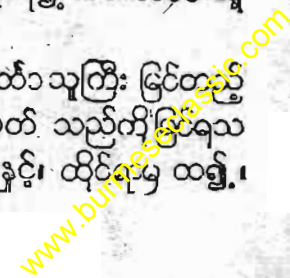
ဟောဟို အရှေ့ဘက်က-ဆိုက်ကပ်နေသော သင်္ဘော က ဆင်းလာသည်ကိုမြင်ရပါတယ်။

ကောင်းပါကွယ်-သွားပင့်ပါ-ပင့်ဖိတ်ပါ။ ရိုရို သေသေ နော်.....

အိုခင်ဘုရား။ ဘုရားတကာ သင်္ဘောသို့ကြွပါမည့် အ ကြောင်းဖိတ်ကြားလိုက်ပါသည်။

ကောင်းပါပြီမောင် သာဓု-သာဓုဆို၍ သင်္ဘောပေါ်သို့ လိုက်သွားလေ၏။

ဆရာကြီး လာသည်ကို သင်္ဘောသူကြီး မြင်တည့် သျှင်။ ရှစ်ရှစ်ပ တင့်တယ် လျောက်ပတ်။ သည်ကိုမြင်ရသ ဖြင့်။ ကြည့်ညှိ သောစိတ် ဖြစ်သည်နှင့်။ ထိုင်ရာမှ ထ၍။



လာရောက် ဆီးကြို-ကြွပါခင်ဘုရား၊ ကြွပါခင်ဘုရား ဟု  
ခေါ်လေ၏။

ကျန်းမာတော်မူပ-သဘောသူကြီးမင်း။

မှန်ပါ-မေတ္တာ တော်ကြောင့်။ ကိုယ်မိတ် ၂ ပါး ချမ်း  
သာခြင်းနှင့် ငြိည့်စုံပါကြောင်းပါ။ ဟောသည် ဖိုပေါ်ခိုက်  
ထိုင်စောင့်မူပါ။ လက်ဖက်ရေ သောက်တော် မူပါ။ ကွမ်း  
ဆေးလက်ဖက်။ အချို အချဉ်များကို သုံးဆောင်တော်မူပါ။  
ဘုရားတကာ။

ကောင်းပေ ဗျာ။ သာဓု-သာဓု.....ဘာကုန်များတင်စွာ  
ပါသလဲ။ မည်သည့်မြို့သို့ သွားမည်ဖြစ်ပါသလဲ။ အငြိမ့်  
တူရိယာ-အပျော်အဖြေတေနှင့်ကိုး.....

ကျွန်တော်များမှာ၊ ရောင်းရန်ကုန် မပါဘာ။ ညောင်  
ရွက်ရောင်းသူကိုကျေးဇူးဆပ်-သွားရန် ဖြစ်ပါကြောင်းပါ။  
ညောင်ရွက်အတွက်ဘယ်လိုကျေးဇူးကြီးထိုပါလိမ့်-  
ညောင်ရွက်ကျေးဇူးအကြောင်းကို အစ အဆုံးပြောပြ  
လေ၏။

ညောင်ရွက်ကိုတဆိတ်လောက် မကြည့်ရပေဘူးလား  
ခင်ဗျာ။

သဘောသူကြီးက၊ ကြည့်ရပါတယ် ကြည့်ရပါတယ်  
ဆို၍ ယူပီးတော့ပြလေ၏။

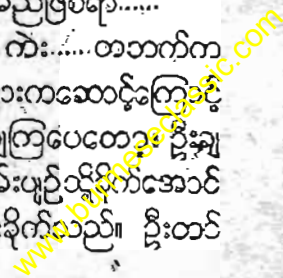
လည်ညောင်ရွက်ခိုက် စီရင်သော အက္ခရာ မျိုးသည်၊  
ဤဇမ္ဗူဗွတ်ကျွန်းတွင်၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်သားမှ တပါး၊ အ

ခြားသူတို့မစီရင်နိုင်ချေ၊ ကျွန်ုပ်သား၏ အတတ်ပညာ ဖြစ်  
ပါတယ်။ ဤသားကလေးကိုကျွန်ုပ်လိုက်၍ ရှာနေပါတယ်။  
ဘုရားတကာကတယ်မြို့ကပေလဲခင်ဘုရား။

တက္ကသိုလ်ပြည်က၊ မဏိကုဏ္ဍလ ဆရာကြီး ဆိုတာ  
ကျွန်ုပ်ပါဘဲ။ ဆရာကတော် ကတော့ မဏိရတနာပုံ ပါ  
ထဲ။ သားကလေး ကတော့ ဝိစက္ခဏပါတဲ့။ သဘော သူ  
ကြီး၏ ညောင်ရွက်ကို စီရင်သော အက္ခရာသည်။ မောင်  
ဝိစက္ခဏ-အတတ်ဖြစ်ကြောင်းပြောပြလေ၏။

ဒို-သည်လိုလား၊ မဏိကုဏ္ဍလ ဆရာကြီးဆိုတာအ  
တိုင်းတိုင်းအဖြည့်ပြည်က၊ မင်းတို့၏ အပူဇော်ကိုခံသော။  
နာမကျော်ကြားသောဆရာကြီးရယ်ထိုအသံသာကြားဘူး  
တယ်။ ယခုကုသိုလ် ကောင်းထို ဆရာကြီး ကိုယ်တိုင်ကို  
ဖူးတွေ့ရခြင်းသည်။ အကျွန်ုပ်တို့ အလွန် အကျိုးကြီးထွပါ  
တယ်။ ကိုင်းကိုင်းသဘောသူကြီး ကတော်ရေးအားလုံးအ  
မြွေအရံ တွေကိုခေါ်ပါ ခေါ်ပါ။ ဝတ်စုံတစုံ- ကလပ်ပေါ်  
တင်၍ ယူခဲ့နိုင်င် ကျော်ကြားသောဆရာကြီးကိုကန်တော့  
ကြရအောင်ဆို၍ ပူဇော်ကန်တော့ကြမည်ဖြစ်ရာ.....

အင်း.....ကောင်းပေ ကောင်းပေ ၊ ကဲ.....တဘက်က  
လေးများယှိရင်တင်ကြ။ ယောက်ျားများကဆောင့်ကြောင့်  
ထိုင်၊ မိန်းမ များကကြိုကြို ထိုင်၊ ဦးချကြပေတော့ ဦးချ  
သည်ဆိုဒါ မိမိတို့ နှာဖူးခဲ့ သဘောကျမ်းပျဉ်သို့နိုက်အောင်  
ဦးချ ရတယ်။ ဆဲတာ ဦးချသည်။ ဦးချိုက်သည်။ ဦးတင်



သည်အဓိပ္ပါယ်ရတယ်။ ဤလို ဦးချဒါဟာ၊ ကာယကံ ဆို  
တယ်။ ဝစီကံက လိုပေ သေးတယ်။ လိုက်၍ ဆိုကြ ပေ  
ထော့.....မှန်ပါ။

ဩကာသ၊ ဩကာသ။ ဩကာသ။ ဣဇာကံ။ ဝစီကံ  
မနောကံ။ ထိုကံသုံးပါးတို့ဖြင့်၊ ဖြစ်မှားခဲ့သည် ယိုသော်၊  
ထိုအဖြစ်တို့မှပျောက်ပါစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဋ္ဌမ-ဒုတိယ  
တတိယ-တကြိမ် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ဖြောက်အောင် ရှိခိုး  
ပူဇော်ကန်တော့ပါ၏။ ဆရာကြီးခင်ဘုရား။

နားထေခင်ကြအုန်း။ ကာယကံ ဆိုတာက။ ကိုယ်ဖြင့်  
ထိခိုက်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်း၊ ပုတ်ခပ်ခြင်း၊ လူကြီးများထိုင်နေ  
စဉ်မတ်တတ်ရပ်နေခြင်း၊ လူကြီးများအနီးသို့မကုန်းမမျိုး  
ဘဲ ဘိနပ်စီး၍ သွားခြင်း၊ လူကြီးများ အထက် အမြင့်ပေါ်  
ကထိုင်၍ နေခြင်း စသည်တို့သည်။ ကာယကံဖြစ်တယ်။

ဝစီကံဆိုသည်မှာ။ မိဖု လူကြီး ဆရာများကိုဆဲးခြင်း၊  
တိုင်းထွာခြင်း။ အော်ခြင်း။ ငေါက်ခြင်း ပြုသည် များကို။  
ဝစီကံဆိုတယ်။

မနောကံဆိုသည်မှာ။ မိမိတို့ဝမ်းတွင်းစိတ်နှိုက်၊ သူတ  
ပါးမဆိုအောင်ဒေါသ ထားခြင်း၊ မထေရှ်မဲ ပြုခြင်းတို့ကို  
ဆိုတယ်မှတ်ထားကြနော်..... မှန်ပါ။

ထိုဖော်ပြသော ကံသုံးပါး တို့ဖြင့် ကြူးလွန်မိသည် ယို  
သော်၊ အပြစ်မှပျောက်စေရန်၊ တောင်းပန်ဝန်ချ ကန်တော့  
ခြင်းဖြစ်တယ်။ ယခုပစ္စက္ခန္တိကံ ဆရာကြီးနှင့်ယခုမှ ထွေ

ကြိုရတယ်။ ထိုကံမျိုးကိုဆရာကြီးအား ငါတို့ ပြစ်မှားဘူး  
သည်မဟုတ် ဆိုလိုက ဆိုနိုင်၏။ သို့သော် နောက်နောက်  
သောတဝတို့က ကံကြွင်းတရားယှိခွဲမပါ။ ထိုအပြစ်တို့မှ  
ယနေ့ကစ၍ ပျောက်ပျက်ရန်ပူဇော်ကန်တော့သည်ဟုမှတ်  
ကြရမယ်နော်.....မှန်ပါ။

ဆဲး.....အသက်ဖြင့် ကြီးသောသူ။ သိလရုဏ်ဖြင့်ကြီး  
သောသူ။ ပညာ ရုဏ်ဖြင့် ကြီးသောသူ။ သိက္ခာ ရုဏ်ဖြင့်  
ကြီးသောသူတို့အား။ အရိုအသေ အလေးအမြတ်ပြု၍ ၊ ရှိ  
ခိုးပူဇော်ကန်တော့ကြရသောအကျိုးအားကြောင့်၊ ဘုရား  
အစပွင့်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ တောင့်တစံပျော်ရာ  
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမြတ်ကို၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေ။ နိဗ္ဗာန်  
ကိုမရမီအကြားအဆင်းရဲနှင့်ငှဲကင်း၍ ၊ မိမိတို့လိုအပ်  
သောစန္ဒနှင့်၊ တလုံးတဝတည်းပြည့်စုံကြပါစေ။ သူတော်  
ကောင်းနှင့် ပေါင်းကြရပါစေ။ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်  
မာနဲ့လွဲကြပါစေ။ ထိမဲ ခလုတ်-ဆုတ်ပါစေ။ လာမဲ ဘေး  
နဲ့ဝေးပါစေ။ မကောင်းမှုကိုပယ်၍၊ ကောင်းမှုကို ပွားများ  
အားထုတ်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

ပေးသောဆုနှင့်တလုံးတဝတည်းပြည့်စုံရပါလို၏ ခင်  
ဘုရား။

အင်း သာရ-သာဓုသာဓု။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အစ ဆိုတာ  
သိကြရဲ့လား.....မထိ ပါဘူး ခင်ဘုရား။ အင်း မှတ်ထား  
ကြနော်။



၁၀၂

ခွန်းစဏ္ဍားနှင့်မင်းဆိုးပြားဝံ့။

ဗုဒ္ဓဘာသာ၏အစဆိုတာ။ သုံးပါးသော သရဏဂုံကို ဆိုလိုတယ်။ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ရန်တံခါးပေါက်သည်။ သရဏဂုံ သုံးပါးကိုဆိုတယ်။ ၎င်းသရဏဂုံသုံးပါး မတည်ခဲ့သော်၊ သရဏဂုံသီလ ပျက်သည်ဆို ဆိုတယ်။ ယခုလူတို့ ခါး ဝက်ပဆိုးကဲ့သို့လုံခြုံအောင် ကာကွယ်ဆည်းရသော အ ဆင်တန်ဆာသည်။ ဂဓမ္မ ခေါ်သောငါးပါးသီလကိုဆိုလို တယ်။ ၎င်းငါးပါး သီလကို ခါးဝတ် ပဆိုးကဲ့သို့ လုံခြုံ အောင် ဆည်းကာ နိုင်ပါသော်၊ လောကဘေး သံသရာ ဘေး။ ပပျောက်ကင်းကွာနိုင်ပေတယ်နော်..... မှန်ပါ။

ကျောင်း၏ ပရဂဏ် ခေါ်ဆိုသည်မှာ။ အပြင်ကျောင်း ၏ နယ်နိမိတ် အစပ်တို့ရှိကပ်စွာညီပတ်ကာရံခြင်း၊ တံတိုင်း မီးတား ပြုလုပ်ခြင်းတို့သည်။ အကာအကွယ် ဆိုသည်။ အ ကာအကွယ်၏ အတွင်း။ ကျောင်းတလင်း ခြေပြင် သည်။ ပရဂဏ်ခေါ်၏။ အကာအကွယ် အဆည်းအတားမယိက ပရဂဏ် ပျက်စီး တတ် သည်။ ကျောင်းထိုင် သတင်းသုံး သော ဘုန်းကြီး၏ အကာအကွယ် အဆည်းအတားကား။ ဝိနည်းတရား ဥပဒေတော်အရ (၂၂၇) ပါးသော သိက္ခာ တော်ကို ဆိုတယ်။ ထိုသိက္ခာတော် လုံခြုံက။ အကာအ ကွယ် အဆည်း အတားနိုင်ခန့်တယ်ဆို ခေါ်တယ်။ မလုံခြုံ က။ ပျက်စီးတတ်တယ်နော်မှတ်ထားကြ..... မှန်ပါ။

လူတို့၏ နေထိုင်သော အကာ အကွယ် အဆည်း အ တားမှာ။ စည်းခြံပြုလုပ်ခြင်း။ ခိုင်မာသော သစ်တို့ဖြင့်ကာ

ကွယ် ထားခြင်းတို့သည်။ စည်းတားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို စည်းခြံ မလိုက။ အန္တရာယ် များ၍။ အိမ်၏ ဥပဇာပျက် စီးတတ်တယ်။ အိမ်နှိုက်နေထိုင်သော။ ယောက်ျားမိန်းမတို့ ၏ အဆည်းအတား အကာအကွယ်ကား။ သရဏဂုံသုံးပါး နှင့်ငါးပါးသီလတို့ဖြစ်တယ်။ ၎င်းတို့ကို အကာအကွယ်မ ပြုလုပ်နိုင်ပါက။ လောကဘေး သံသရာဘေးဝင်ရောက်ထိ ခိုက်သဖြင့်။ ပျက်စီးတတ်တယ်။ ကြပ်ကြပ်နဲ့လုံးသွင်း၍။ ကာကွယ်နိုင်ကြရမယ်နော်..... မှန်ပါ။

အနို့-သင်္ဘောသူကြီး။ ဤညောင်ရွက်ကို ဘယ်မြို့က ဝယ်ယူခဲ့ရပါသနည်း။

နာယက- မြို့ဆိပ်ကမ်းတွင်။ ဣပယဉ်ကျေးသော-သူ ငယ်မတယောက်။ ဝှာ၍ ရောင်းပါသည်ဆရာကြီး။

နာယက- မြို့ဆိုဒါ။ အကြီးအမှူး။ ခေါင်းဆောင်ပြုလုပ် သောမြို့ဟု ဆိုပေသည်။ မြို့နာမည်ကဖြင့်အလွန်တင့်တယ် ပေသည်။ နို့-အုပ်မိုးထုံမင်း၏အမည်ကိုတော့.....

အုပ်မိုးထုံ ဘုရင်၏ အမည်ကတော့။ မိတ်မန္တ-ဟု ပြောကြပါတယ်ဆရာကြီး။

မိတ်မန္တ၊ အဓိပ္ပါယ်က။ သဘော ဖြောင့်စဉ်း တည် ကြည်သော မင်းဟုဆိုပါတကား။ ကြားရခြင်းသည် ကြက် သရေ မင်္ဂလာနှင့် ဖြည့်စုံသဖြင့်။ သားကလေးကို တွေ့ရ တော့မည်-ဟု စိတ်ချသည်နှင့်။ နို့- သင်္ဘောသူကြီးမင်း။ နာယက- မြို့ဆိုဒါ။ သည်ကခရီးဘယ်မျှကွာဘာထိ.....

သည်က လေ မြောင့်မြောင့်နှင့် ရှက်တင် ထွင့်ရပါလျှင်၊ ခု ရက်ခရီးနှင့်ရောက်နိုင်ပါကြောင်း။

ကျွန်ုပ်မှာ-သဘော သူကြီးမင်းနှင့် ထွေဆုံရသည်မှာ။ သမာ ဒေဝနတ်များ ကူညီ ပေးသည်-ဟု ထင်မှတ် ဝမ်းမြောက်ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သားကလေးကို ထွေဘိုရန်ကို အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သည်သဘောဆိုက်သောဆိပ်ကမ်းကျွန်းကြီးအမည်ကလည်း၊ သဗ္ဗန္ဓ-အမည်ဖြစ်တော့။ အဓိပ္ပါယ်မှာ- စေ့စပ်ခြင်း သဘော ဖြစ်ပေတယ်။ တဦးနှင့်တဦးကို စေ့စပ်ပေးသော ကျွန်းကြီး-ဟု ဆိုပါတယ်။ နိမိတ် ကောင်းသော ကျွန်းကို ဆိုက်ကပ်ရသဖြင့်၊ နိမိတ်ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို ထွေရပေတယ်။ အလွန်ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း၊ သို့သော်သဘော သူကြီးကတော် အမည်-သားကလေး အမည်များ-ဘယ်လိုခေါ်ပါ.....

အော်-ကျွန်တော်များ ဇနီးအမည်က ပရဒပါတဲ့၊ သားကလေးက-ပဓိနာပါတဲ့။

ပရဒ-ဆိုဒါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသဘောကို ရပေတယ်။ မည်သည့် အရာကို လုပ်ကိုင် စီမံရ သော်လည်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖိတ်သာ ရှိသော၊ အိမ်သူဟု ဆိုလိုသည်။ ပိဗုနာ-အမည်ကတော့။ လိမ္မာသူထို့ ဆိုပေတယ် ဟုတ်ပါစ.....

ဆရာကြီး မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ မယားရေး၊ သား

ရေး၊ အမှန်ဟုတ်ပါကြောင်းပါ- သို့သော်၊ နက်ဖြန်- နံက်နေ ထန်းတ ဗျားခန့် အချိန်၊ သင်္ဘော ထွက်ရန် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ကောင်းပါပြီ။ သဘောသူကြီးမင်း၊ သည်ကထွက်လျှင် နောက်က လိုက်ဖို့ရန် ယှိပါတော့။ နို့-သဘောသို့ပြန်၍၊ တပည့်များနှင့် တိုင်ပင်ရန်ယှိပါသေး-အခွင့်ပြုပါမည်။

ကောင်းပါပီ-ကောင်းပါပီ။ ကြွတော်မူ ပါအုန်း။ ကျွန်တော်များ၏ အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်၏၊ ဖခင် ကြီးပေကွယို.....အမောင်တို့၊ ဟောသည်ကကန်တော့ကြသော- ပဆိုး-ပဝါနှင့်။ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်များကို ဆရာကြီး သဘောသို့လိုက် ပို့လိုက်ကြကွယ်။

သဘောသားများလည်း၊ ဆရာကြီးနောက်ကလိုက်၍ ပို့ကြသည်။ သဘောပေါ်ရောက်သည့်အခါ၊ ဆရာကြီးက ဟောဟိုခံပေါ်တင်ခဲ့ကြပေတော့မောင်တို့။

သဘောသားတို့လည်း၊ ဆရာကြီးပြသော ခံပေါ် နှိုက်တင်ထားပြီးသော်၊ ဆရာကြီး ခင်ဘုရား၊ ကျွန်တော်များ ဦးတင်ပါသေး.....

ဇေးဇေးကောင်းပီမောင်တို့၊ ချမ်းသာကြပါစေ ချမ်းသာကြပါစေ၊ သွားကြပေအုန်းတော့။ မောင်တို့ သဘောသူကြီးကိုပြောပါ။ အလွန်မှကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့။

သဘောသားများ သွားကြပြီးနောက်၊ မိမိတပည့်များကိုခေါ်၍၊ တပည့်တို့-ဆရာ၏၊ သားကို ထွေရတော့မည်။

www.burmeseclassic.com

သားကလေးယှိရာမြို့ကိုလည်းထိရပေပြီ။ ညောင်ရွက်ဝယ်  
 သော သင်္ဘော သူကြီးနှင့်တွေ့၍ အကြောင်းမျိုးပုံကိုဖြန့်  
 ပြောပြီးလျှင်ဟောဟိုအပေါ်-သင်္ဘောသူကြီးက ကန်တော့  
 လိုက်သောပခိုးပဝါစားဖွယ်သောဖွယ်များရှိတယ်။ ပခိုး  
 ပဝါကို ထိမ်းထား။ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို စားကြ  
 ပေတော့။ နက်ဖြန်ခါ နေထန်းတဖျားခန့် အချိန်။ သင်္ဘော  
 ထွက်ရမည်။ ဟိုသင်္ဘောထွက်လျှင် ငါတို့သင်္ဘောလည်း  
 ထွက်၍။ နောက်က လိုက်ရ စီမံမယ်ဟု ပြော၍ နေကြ  
 လေ၏။

နံက်မိုးသော်၊ နေထန်းတဖျားခန့်ရှိသောအခါ၊ သင်္ဘော  
 ၊ စင်းမသံလင်းယဉ်ထူ၍၊ ရွက်ဖွင့်လာကြရာ၊ ဥ ရက်  
 တိုင်ရှိခဲ့သော်၊ နံနက်တချက် တီးအချိန်၊ နာယကမြို့ ဆိပ်  
 ကမ်းကိုရောက်၍ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်ပြီးလျှင်၊ တက္ကသိုလ်  
 ဆရာကြီး၏ သင်္ဘောက၊ အထိမ်းအမှတ်ပြု၍ အမြောက်  
 ၃ ချက်ပစ်ဖောက်လေ၏။

မိတ်မန္တ၊ မင်းကြီးလည်း၊ အမြောက်သံ ကြားလျှင်၊  
 ဣတ်တော် မင်းကြီး ၄ ပါးတို့ကို၊ လင်ကျော်စေလွှတ်၍  
 ခေါ်စေရာ၊ သမဂ္ဂသေနာပမိ၊ သမ္မတညသေနာပမိ၊ ပဝေဏီ  
 ရသေနာပမိ၊ သံသဠသေနာပမိ၊ ဝန်ကြီး ၄ ပါးတို့ရှေ့တော်  
 သို့ဝင်၍ ဆိုင်ရာက၊ ခစားလျက်ယှိကြလေ၏။

သေနာပမိတို့။ အမြောက်သံ ကြားကြ၍ မဟုတ်လား။  
 အဝေးတိုင်းပြည်က မဟာမိတ် အကြည်တော်တို့၊ ဆိုက်

ရောက်မည်ဖြစ်ပါက၊ ကြိုတင်၍ သဝန်လွှာများကို၊ ဝိုမြီး  
 အစဉ်ယှိသည်။ ယခုသဝန်ရှေ့ပေ၊ မရောက်ဘဲလျက်၊ အ  
 မြောက်သံပေးခြင်းသည်၊ အကြောင်းအသို့ဖြစ်ပေသနည်း။

မှန်ပါ-အမြောက်သံပေးသော အကြောင်းကိုဝန်တို့က  
 အမှန်ကို မထိရ သေး ဖြစ်ပါကြောင်း။ ဆိုင်ရာ မြို့ဝန် ကို  
 ထောက်ထမ်းစေပြီးမှ အကြောင်းကိုတင်လျှောက်ရပါမည်  
 ဖြစ်ပါကြောင်း။

ကောင်းပြီ သေနာပမိတို့ဟု၊ မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ အ  
 ထွင်းတော်သို့ဝင်တော်မူလေ၏။

သမဂ္ဂဝန်မင်းက၊ သမ္မတညဝန်မင်း အမိန့်တော်မြတ်အ  
 ထိုင်း၊ ဆိုင်ရာမြို့ဝန်သို့ ဣတ်တော်ဆိုင်ရာလုပ်ကိုစေလွှတ်  
 ပေရော့အမတ်မင်း။

သမ္မတညသေနာပမိဝန်ကြီးလည်း၊ ဣတ်တော်ကိုမြို့ဝန်  
 ထံ စေလွှတ်လေသည်။ မြို့ဝန်လည်း ဣတ်တော်မင်းကြီး  
 များအမိန့်အရ၊ အဆောင်ကိုင်များနှင့် သင်္ဘောဆိပ်သို့၊  
 ဆင်စီး၍ သွားလေ၏။

သင်္ဘောဆိပ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ဆင်ပေါ်မှ ဆင်း၍  
 တယ် သင်္ဘောက အမြောက်သံ ပေးပါ သနည်းဟု-မေး  
 လေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးက၊ သည်တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးသင်္ဘော  
 ကပစ်ကြောင်းကိုပြောလေ၏။

မြို့ဝန်သည်။ သင်္ဘောသို့သွား၍ အမြောက်သံပေးခြင်း သည်အကြောင်းအသို့ယှိပါသနည်းဟုမေးရာ။

ကျွန်ုပ်လာကြောင်းသိရန်အတွက်အထိမ်းအမှတ်ပြုပါကြောင်းပါ။

မည်သည့်ကိစ္စနှင့်ကြုံလာပါသနည်း။

လာရခြင်းအကြောင်းမှာ၊ သည်က သင်္ဘောသူကြီးနှင့် ၂ ယောက်ရှင်းကြရမှ။ ထင်လင်းစွာသိရပါမည်အကြောင်းပါခင်ဗျား။

ကိုင်း-သင်္ဘောသူကြီးမင်းက ပြောပြပါအုန်း။

ကျွန်ုပ်သည်။ ဤဆိပ်ကမ်းက။ ဝှပယဉ်ကျေးသောသူ ငယ်မတယောက်ထံမှ။ ညောင်ရွက် လေးချပ်ကိုအသပြာ လေးထောင် နှင့် ဝယ်ယူသွားရာ၊ ညောင်ရွက်ကျေးဇူးများ ပါသောကြောင့်၊ ယခုညောင်ရွက်မီးဖွား၍ ဆပ်ပါကြောင်း။

ဟယ်-ပေါ်ဘယ့် ပေါ်ဘယ့်ထို့ အားရဝမ်းသာအော် လိုက်ရာ။

(သင်္ဘောသားအပေါင်းလည်း။ ထိပ်ထိပ်ပြာပြာ ဣန္ဒြေ မရ။ အောက်ကြည့် အထက်ကြည့်နှင့်ယှိကြလေ၏။)

သည် ညောင်ရွက် ရောင်းထဲသူငယ်မ ဆိုဒါ အခြားမ ဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ရင်သွေးတော်-ပသာဒ စန္ဒီမင်းသိမ်းဗျ။ မှီ-ဆရာကြီးကအမိန့်ယှိပါအုန်း။

သည်ညောင်ရွက်မှာအကွရာကိုစိရင်သူကား အခြားမ ဟုတ်။ အကျွန်ုပ်၏ သား-ဝိစက္ခဏာဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ကိုအ

ပြစ်ယှိ၍၊ ဥပဒေစည်းကမ်းအတိုင်း ခွန်းစဉ်းအဖြစ်နှင့်၊ ခွက်လက်စွဲ၍၊ ၃ နှစ်အတွင်း တောင်းရမ်းစားရန်၊ တိုင်း ပြည်ကနှင့်ထုတ်လိုက်ရာ၊ ၃-နှစ်က ကျော်လွန်၍ ပြန်မ လာသောကြောင့် ယခုလိုက်လာရပါကြောင်း။

ဟယ်-ပေါ်ပြန်ဒီ ပေါ်ပြန်ဒီထို့ အားရ ဝမ်းသာ အော် ပြန်လေ၏။

(သင်္ဘောသားတို့လည်း ထိုင်ရာမှထ၍ ခုန်ကြပြီးလျှင်၊ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်ယှိ၍ သင်္ဘောပေါ်သို့ အပြေးတက်ကြ လေ၏။)

သင်္ဘောသူကြီး။ ။ဘာများပေါ်ပြန်ဒါလဲ-ပန်မင်း ကြီး။ ၂ ကြိမ်တိုင်အားရဝမ်းသာအော်ဟစ်ပေတယ်။

မြို့ဝန်က-ဖြစ်ပျက်သည့် အကြောင်းကို၊ ပြန်ပြောပြီး လျှင်၊ ဆရာကြီးနှင့် သင်္ဘောသူကြီးတို့ ရှေ့တော်ဝင်ရပါ မည်။ ရထားယဉ်တော်ကိုစီး၍ နန်းတော်သို့ဝင်ရန် ကျွန်ုပ် ထွတ်တော်သို့ လှလင်စေလွှတ်တောင်းပါဦးမည်ဆို၍၊ လှ လင်စေလွှတ်လိုက်လေ၏။



### အခန်း-၇။

#### နန်းတော်ဝင်ခင်းစား။

ဝန်ကြီးများလည်း၊ မြို့ဝန် လျှောက်စာအရ၊ သင်္ဘော  
ဆိပ်သို့ရထားထွက်လိုက်လေ၏။

မြင်း ကသော-ရထား ရောက်လျှင်၊ ဆရာကြီး နှင့်  
သင်္ဘော သူကြီးတို့ကို၊ ရထား ပေါ်သို့ ထက်စေ၍၊ နန်း  
တော်သို့မြို့ဝန်နှင့်အတူဝင်ကြလေ၏။

ထွတ်တော်ရှေ့ ရောက်လျှင် ရထား ရပ်လေသည်။ ရ  
ထားရပ်လျှင်၊ ထွတ်တော်မင်းကြီးများ၊ ထွတ်တော်ပေါ်မှ  
ဆင်းယှာ ကြသည် အခါ။ မြို့ဝန်က-ယာ ဘက်က တက္က  
သိုလ်ဆရာကြီး၊ ဝဲဘက်က သင်္ဘောသူကြီး ဖြစ်ကြောင်း  
ကိုလျှောက်လေ၏။

ဝန်ကြီးများက၊ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီးကို၊ ကျန်းမာ  
တော်မူပါလားဟု အရိအသေပေး၍၊ နှုတ်ခွန်းများ ဆက်  
ကြလေသည်။ နောက်-သင်္ဘောသူကြီးကိုလည်း နှုတ်ခွန်း  
ဆက်ကြလေသည်။

ဆရာကြီးက၊ ဟုတ်ကဲ့ဝန်မင်းကြီးတို့ပျံသင်္ဘော  
မေတ္တာတော်ကိုခံယူရလျက်၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူး  
ကြောင့် မထောင်းတာ ဖြစ်ပါကြောင်းပါ။

သင်္ဘောသူကြီးက၊ ဝန်မင်း ကြီးများ မေတ္တာနှင့်  
ကျန်းခန့်ပါကြောင်းပါ။

ဝန်ကြီးများက၊ ရထားပေါ်မှဆင်း၍ ထွတ်တော်  
ပေါ်သို့ကြွတော်မူကြရန်ဖြစ်ပါ.....

ဆရာကြီးနှင့်သင်္ဘောသူကြီးတို့၊ ထွတ်တော် ပေါ်သို့  
လိုက်ကြရာ၊ ဝန်ကြီးများက သည်ခံမှာထိုင်တော်မူကြပါ  
ဟုနေရာပေးကြပြီးသော်၊ ထွတ်တော်သံတော်ဆင့်ကိုခေါ်  
၍၊ မြီးတိုက်တော် အတွင်းဝန်များထံ စေထွတ်သည်။ အ  
တွင်းဝန်များက၊ အဝေးရောက်ဝန်သို့ လိုက်နာရန် ကြား  
လေသည်။ အဝေးရောက် ဝန်က မြီးတိုက် သံဆင့်ကို၊ အ  
တွင်းတော်-သံတော်ဆင့်ကြီးထံ စေထွတ်လိုက်သည်။ သံ  
တော်ဆင့်ကြီးက အမိန့်တော်ခံ၍၊ ဝင်စေ အမိန့်ကို၊ မြီး  
တိုက်သို့ ပို့သည်။ မြီးတိုက်တော် အဝေးရောက် မင်းက၊  
ထွတ်တော်သို့ပို့လိုက်လေသည်။

မင်းကြီးလည်း နေရာတော် များကို၊ စနုဆောင် ရွှေဖ  
ထိုင်ပေါ်တွင် ကတ္တီပါစိမ်းဖိုကို ခင်းထား စေသည်။ ရွှေဖ  
ထိုင်တော် ယာဘက်က ရွှေယက်ပြားသပ်ခု တတောင်ယို  
သောဖုံတော်ကို ခင်းစေသည်။ ဝဲဘက်က ကတ္တီစိမ်းကွပ်  
သော သင်ဖြူးကိုခင်းစေသည်။ လက်ဖက် ရေတော်၊ ကွမ်း  
ရေတော်များကို အသင့်ပြင်စင် ခင်းကျင်းစားရန် အမိန့်  
မှတ်တော်မူလေ၏။

ထွတ်တော် ဝန်ကြီးတို့က၊ ဟော-အတွင်းတော်က၊  
ဝင်စေ အမိန့်ရောက်ပါပြီ၊ ရှေ့တော်သို့ ဝင်ကြရန် ဖြစ်ပါ  
ကြောင်းဆိုပြီးလျှင်၊ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီးနှင့် သင်္ဘောသူ

ကြီးတို့ကို ခေါ်၍ ။ မြီးတိုက်ထောင်၊ မြီးတိုက်တော်က-အ  
ထွင်းဝန်များနှင့်ရှေ့တော်သို့ဝင်ကြလေ၏ ။

ဝန်ကြီးများနှင့် အထွင်းဝန်များ ထွာကြ သည်ကို၊ သံ  
တော်ဆင့်ကြီးကမြင်၍၊ သူငယ်ထောင်ကို အထွင်းတော်  
သို့စေလွှတ်လိုက်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း ထွက်တော်မူ  
၍ ကြည့်တော်မူလျှင်၊ သမဂ္ဂ သေနာပမိ ဝန်ကြီးက ပြော  
ပြသည်အတိုင်း၊ အဝေးရောက်စန်က သံတော်ဆင့်ကြီးကို  
ပြောပြရာ။ သံတော်ဆင့် ကြီးက ဘုရင်မင်းမြတ် အပါး  
တော် ချဉ်း၍၊ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီးကို ညွှန်ပြ ရလေ  
သည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း၊ အားရဝမ်းသာ ကြိုဆို၍ ။ ဆ  
ရာကြီးကြွတော် မူပါဟု- ဂါရဝေါစ-နိဝါတောစ မင်္ဂလာ  
ကိုခံယူထုက်။ လက်ကို ဆွဲပြီးလျှင်၊ ရွှေဖထိုင် ပေါ်နှိုက်  
ထိုင်ရန်အရိအသေပြုလေ၏ ။

သင်္ဘောသူကြီးကို ဝဲဘက်။ ကတ္တီပါမိမ်း ကွပ်သော။  
သင်ဖြူးနှိုက်ထိုင်ရန် အခွင့်ပေးလေ၏ ။ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ  
ခုတတောင်ယှိသောရွှေယာက်ပြားသပ်။ ယာဘက်ဖုံတော်  
ပေါ်နှိုက်စံပယ်တော်မူလေ၏ ။

ဝန်ကြီး။ အထွင်းဝန်၊ သံတော်ဆင့်၊ နာခံတော်၊ အ  
ထွင်းစာရေး တော်ကြီး တို့လည်း၊ နေရာချထား သည့်အ  
တိုင်း၊ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ သင်ဖြူးပေါ်နှိုက် ပျပ်ဝပ်ခါ စား  
လျက်ယှိကြလေ၏ ။

မင်းကြီးက။ ဆရာကြီးကျန်းခန့်သာပါ၏.....  
ဆရာကြီးက။ ဗုန်းတော်ကြောင့်၊ မြတ်အာလာယ်ကို  
ရယှိပါကြောင်းပါ.....

တက္ကသိုလ်တိုင်းပြည်၊ မဏိကုဗ္ဗလ ဆရာကြီးရယ်  
ထို၊ မွေးကြိုင်သော သတင်းနဲ့ကို ခံယူရ ပါသည်။ ယခု  
မခေါ်မပင့်ဘဲ၊ ဤတိုင်းပြည်သို့ ကြွရောက်ထွာ၍ ထွေဆုံရ  
သည်မှာ၊ အလို ဆန္ဒကို ပေးစွမ်း နိုင်သောမနောမရ  
ကျောက်ကောင်း ရတနာကြီးကို နတ်များထွာဆက်သ၍၊  
ရဘိသကဲ့သို့၊ အလွန်မ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်းပါ။

ဗုန်းတော်ကြောင့်၊ လောက-သမ္မုတိ-နတ် ဖြစ်သော၊  
ဘုရင်ဧကရာဇ်မင်းမြတ်ကြီးနှင့်ထွေဆုံရသည်မှာ၊ မထွေ  
မကြွရဘူးသော စည်းစိမ်ကို ရဘိသကဲ့သို့၎င်း၊ ကန္တာရီး  
သူတို့ တောင့်တသည် အတိုင်း၊ ထွက်ပေါ်ထွာသော ဆန္ဒ  
အမည်ယှိသော(လ)မင်းကြီး၏ အရောင်ကိုခံယူရဘိ သ  
ကဲ့သို့၎င်း၊ အလွန်မ ကိုယ်စိတ် ၂ ပါး၊ ငေးမြခြင်း ဖြစ်ပါ  
ကြောင်းပါ။

ထို-ဤတိုင်းပြည်သို့ ရောက်ထွာရခြင်း အကြောင်းကို  
ပြောပြမှဆိုရမည်ဖြစ်ပါ.....

မြောပြရန်အစကို၊ သင်္ဘောသူကြီးကဦးစွာဖော် ပြီးမှ၊  
အကျွန်ုပ်ကဆက်ရန်ယှိပါကြောင်းပါ။

ဟုတ်ပါပေ သင်္ဘောသူကြီးကပြောပြရန်ဖြစ်ပါပေ.....  
ထုန်ခဲသောနှစ်၊ တပေါင်း လက၊ ဤမြို့ ဆိပ်ကမ်းသို့



သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်သောအခါ၊ အဆင်းသန္တာန်ကြွန်အင်  
 လက္ခဏာနှင့်ညီသော၊ သူငယ်မတပယာက်၊ ညောင်ရွက်  
 လေးချပ်ကိုရောင်းလာပါကြောင်း၊ သူ့အဆိုမှာ၊ ပဋ္ဌပကိစ္စ  
 ယှိလျှင် ပဋ္ဌမ ညောင်ရွက်၊ ဒုတိယ ကိစ္စယှိလျှင် ဒုတိယ  
 ညောင်ရွက်၊ တတိယကိစ္စယှိလျှင် တတိယ ညောင်ရွက်။  
 စတုတ္ထ ကိစ္စယှိလျှင်၊ စတုတ္ထ ညောင်ရွက်ကို ကြည့်ပါ။  
 ညောင်ရွက်က ပေါ်တာသော အက္ခရာအရ၊ နားထောင်ပါ  
 လျှင်၊ ချမ်းသာခြင်းဆို ချောက်ပါလိမ့်မည်။ ညောင်ရွက်တ  
 ချပ်လျှင် သပြာ(တထောင်)ကျ ပေးရပါမည်။ နောင်သော  
 အခါ။ ညောင်ရွက်၏ အကျိုးကိုထိမှ၊ အဖိုးကိုထာ၍ ဆပ်  
 ပါ။ ယခုအသပြာ (လေးထောင်)သည် စရန်မျှသာ ဖြစ်ပါ  
 သည်ဟုပြောသည်အတိုင်း။ ထူးဆန်းသောကုန်တမျိုးဖြစ်  
 ၍၊ အသပြာ (လေးထောင်) ပေး၍ ဝယ်ယူ သွားပါ  
 ကြောင်း.....

(၎င်းညောင်ရွက်၏ အကျိုးသိပုံ၊ ခံစားခဲ့ရပုံ။ နောက်  
 ကတွေ့ကြုံခဲ့ရသည်အတိုင်းပြန်ပြောပြီးသော်.....)

ညောင်ရွက် ၂ ချပ်က၊ ဝယ်ရင်းငွေ-ကြေပါရော။ တ  
 ချပ်က ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ပါရော။ တချပ်က သားမယား မသေ  
 ဘဲးချစ်းသာပါရော။ သို့အတွက် ညောင်ရွက်၏ အကျိုး  
 ကျေးဇူး အလွန်မှ များသောကြောင့်၊ အဖိုးဆပ်ရန် လာ  
 ရောက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

သင်္ဘောသူကြီးက ပြောပြချက်ကို နှစ်သက်တော် မူရ  
 ပေပြီ။ ဆရာကြီးက ဆက်ရန်လိုပါသေး.....

(ထိုအခါ တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးကလည်း၊ မိမိသားက  
 လေးသည်။ မကောင်းသော တပည့်တို့၏ စကားကို၊ နား  
 ထောင်မိသည်အတွက်၊ အဖေကိုလုပ်ကြံရန် အမူအကျင့်  
 တို့ကိုထိရသဖြင့်၊ ဥပဒေ ထုံးစံယှိသည် အတိုင်း စီရင်ပုံ  
 များကို အထက်က ဖော်ပြသည်နှင့် အညီ.....ပြောပြပြီး  
 သော်.....

အက္ခန့်တို့တက္ကသိုလ်ပြည် စည်းတမ်း ဥပဒေ အရ၊  
 တိုင်းပြည်မှ ၃ နှစ်တိုင်ထွက်ခွာ၍၊ ခွန်းစဉ္ဇာအဖြစ်နှင့်  
 တပါးနိုင်ငံမှာ ခွက်လက် စွဲ၍ တေခင်းစားစေ ဟု စီရင်  
 လိုက်ရာ၊ သားကလေး ထွက်သွားသည်မှာ ၃ နှစ်ကကျော်  
 လွန်သဖြင့်၊ တိုင်းပြည်သို့ ပြန် မရောက် သော ကြောင့်၊  
 ကျွန်ုပ်သည် တိုင်းပြည်က ထွက်ပြီးလျှင်၊ စုံစမ်းရှာဖွေတာ  
 ရာ၊ သင်္ဘောသူကြီးနှင့် တွေ့သည်အခါ၊ ညောင်ရွက် အ  
 ကြောင်းကို ပြောပြသဖြင့်၊ ထိုညောင်ရွက်ကို စီရင်သော  
 နည်းသည်၊ ကျွန်ုပ်သားမှတပါးအ ခြားသူတို့မတတ်ပါ။ သို့  
 အတွက် ညောင်ရွက် စီရင်သော သူသည်။ အက္ခန့်သား  
 ဖြစ်ကြောင်းအမှန်ဝန်ခံနိုင်ပါကြောင်း.....

ကြားကြလား-၄။ တော်မတ်တော်အပေါင်းတို့၊  
 မှန်ပါ။ အမှားက-အမှန်၊ အကောက်က-အဖြောင့်၊  
 အရှုတ်က-အရှင်းကိုထင်လင်းစွာပေါ်ပါကြောင်းပါ။



ထိုအခါမင်းကြီးက သံတော်ဆင့်ကြီးကိုကြည့်တော်မူလေ၏။

သံတော် ဆင့်ကြီးက။ သံတော့ခံကို မြို့ဝန် ထံသို့စေလေ၏။ သံတော်ခံ ပြောချက်အရ မြို့ဝန်က ထောင်မှူးကို အမိန့်ပေးရာ။ ထောင်မှူးက ခွန်းစဏ္ဍား မောင်နှံတို့ကိုခေါ်၍ ရှေ့တော်သို့သွင်းရလေ၏။

မင်းကြီးက။ နေရာတော် ခင်းများကို။ နေရာ ၂ ခုချထားစေ၏။

မောင်မယ် ၂ ပါးဦးခေါင်းညွှတ်လျက်။ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင်။ ရှေ့တော်သို့ဝင်လာသည်အခါ.....

သင်္ဘော သူကြီးက။ လက်ချတ် တီးပြီးလျှင်။ ဟောဟော-သူဘဲ-သူဘဲ- ဟုတ်တယ်-ဟုတ်တယ်-ညောင်ရွက်ရောင်းဒါ။ ညောင်ရွက် ရောင်းဒါဟု-အလန့် တကြားအော်ဟစ်၍။ မင်းသိမ်းကိုလက်ညှိုးထိုးပြရာ.....

မင်းကြီးလည်းပြီးတော်မူရလေ၏။ များမတ်အပေါင်းတို့လည်း။ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်။ ရယ်မောကြလေ၏။

မင်းကြီးက။ သားတော်-သိမ်းတော်တို့။ ဤနေရာက စားကြလေဟု-ညွှန်ပြလေ၏။

ဝိဝက္ခဏလည်း။ အဖ-ဆရာကြီးကို ဦးစွာဦးခိုက်ပြီးမှ။ မင်းကြီးကို ဦးခိုက်၍။ ပြီးကြည့်သော မျက်နှာဖြင့် စားလေ၏။

ပသာဒစန္ဒီလည်း။ အဖ-ခမည်းတော်ကို ဦးစွာဦးခိုက်ပြီးမှ။ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီးကို။ ဦးခိုက်၍။ ပြီးကြည့်သော မျက်နှာဖြင့်စားလေ၏။

ဝိဝက္ခဏလည်း။ ကျေးဇူးရှင်ဖခင်-ကျန်းမာတော်မူပါ၏လော။ ကျေးဇူးရှင်မိခင် ကျန်းမာတော်မူပါ၏လော။ တပည့်မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ကျန်းမာတော်မူပါ၏လား။

အင်း-အားလုံး ကျန်းမာ-ချမ်းသာ လျက် ယှိကြပေကြောင်း.....

သားတော်မောင်။ အကျဉ်းနှိုက်ခံနေရသည်မှာ။ မကြည်သောစိတ်များယှိပေသလား။

မကြည် မကောင်းသော စိတ်တို့သည် အလျဉ်းမယှိပါကြောင်း။ အသက်ကိုချမ်းသာပေးထားသော ကျေးဇူးဂုဏ်ကိုအောက်မေ့လျက်ယှိပါကြောင်းပါ.....

အစက-တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး၏။ သား ဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်ပါလျှင်။ ဤမျှလောက်ဗုဒ္ဓမဖြစ်တန်ရာ.....

မှန်ရာလျှောက်ပါက။ အဖအာဏာကို လွန်ဆန်ရာရောက်ပါကြောင်း။ မိဖတို့အာဏာ သားသိမ်းမှာ တည်စေရမည်ဆိုသည့်အတိုင်း။ အသက်ကိုစွန့်ရပါမည်။ မိဖအာဏာကိုမစွန့်ရပါ။ မိဖအာဏာ စွန့်ပါယ်ပါက။ ဖုန်းမကြီး-သက်မနည်း။ အနာရောဂါများ၍ ဆင်းရဲတွင်းသို့ ကျတတ်ပါသည်။ ဤတိုင်းပြည်နှိုက်။ မိမိဂုဏ်ကိုထိသူမှရှိ။ အညတရ-ခွန်းစဏ္ဍား အလုပ်နှင့်ဖြစ်ပါ၍။ ဂုဏ်မရှိသောကြောင့် မှန်ရာပြောသော်

လည်း။ယုံနိုင်စွယ်မဟုတ်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော်။  
ညောင်ရွက်ကသက်သေခံလျက်ယှိပါကြောင်း.....

အင်း-ဟုတ်ပါပေတယ်။ စဉ်းစား ဆင်ခြင်။ စုံစမ်းခြင်း  
သဘောကိုမရောက်သဖြင့်။ ခမည်းတော်-ခမည်းတော် မှား  
ချေပြီသားတော်မောင်။

ချစ်သိမ်း-ခွန်းစဉ်းအမှတ်နှင့် ပေါင်းဖော်နေရသည်မှာ  
ယုတ်ညံ့သောအမျိုးနှင့် ဆက်ဆံ ရပေတယ်ဟု။ ညစ်ညူး  
သောစိတ်များမလှိပေဘူးလား။

ခမည်းတော်ဘုရား၏ အာဏာကို ခံယူလျက်ဖြစ်ပါ၍၊  
မကောင်းသောစိတ်-မဝင်စားပါကြောင်းပါဖခင်။

ဥပမာတခုမှာ-ပျားတို့ မည်သည်၊ ခွေးထောက် တမာ  
ပခိုင်းပင်တို့နှိုက်လည်း စွဲတတ်ကြပါသည်။ ထိုတမာခွေး  
ထောက်ပင်တို့ကိုစွဲသော ပျားကအရေသည်လည်း။ အပင်  
ကို အမှီပြု၍၊ ခါးသည်ဟူ၍၊ မယ့်ပါ။ ချိုမြိန် အတိုင်းက  
မဖောက်ပြန်ပါ။ ပခိုင်းပင်နှိုက် စွဲသောပျားက-အရေသည်  
လည်း။ တည်ရာအပင်ကိုစွဲ၍၊ ပူသည်-ရှူးသည်ဟူ၍၊ မယ့်  
ပါ။ ချိုမြိန်အတိုင်း ချိုပါသည်။ သို့လိုမိမိတို့၏ ခိုရာ၊ အမျိုး  
ယုတ်သည်။ အမျိုးညံ့သည်ဟူ၍၊ စွဲလမ်းစရာမဟုတ်ပါ။  
ချိုသော အရသာကိုမစွန့်သော၊ ပျားရေနှင့်တူသော၊ ဖြောင့်  
မတ် တည်ကြည်သော၊ တရားတည်းဟူသော အရသာကို  
ခံယူလျက်ယှိပါကြောင်းပါ-ဖခင်။

အင်း-ကောင်းပေဗျာကောင်းပေ။ သာဓု-သာဓု-သာဓု။

သားတော် သိမ်းတော်တို့။ အထွင်းတော်ဆိုဝင်၊ သား  
တော်မှာ၊ မင်းသားတို့ အဆင် တန်း ဆာကို ဆင်ယင်သိမ်း  
တော်မှာ။ ယခင်အတိုင်းဆင်ယင်စားကြစေ ..... ဟုအမိန့်  
တော်မှတ်ပြီးနောက်.....

မှူးတော်မတ်တော်တို့။ ကံကောင်းထောက်မသည် အ  
ထွက်၊ သားကောင်းရတနာ ထွန်းကား လာသည်ကို၊ အ  
လွန်မ ဝမ်းမြောက်တော်မူသည်။ သို့လို ဖုန်းပညာနှင့် ပြည့်  
စုံသောသားတော်ကို။ ထီးနန်းပေးအပ်တော်မမည် .....

သင်္ဘောသူကြီးက။ ။ ထီးနန်းပေးအပ်ခြင်း ကိုသည်း  
ခံတော်မူပါဦး။ အကျွန်ုပ်၏ အသက်သခင် ဖြစ်ပါ၍။ ရရှိ  
သော သန္တရပြည်ကို အုပ်ချုပ်တော်မူရန်။ ညောင်ရွက်မိုးဆပ်  
ရပါမည့်အကြောင်း.....

သင်္ဘောသူကြီး တင်ချက်မှာလည်း မငြင်းသာပေ ဖြစ်  
တော့သည်။ သို့သော်တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး၏ စီရင်ရာကို  
သာ လိုက်နာရန်သင့်မည်။

ဆရာကြီးက။ ။ ဘုရင် မင်းမြတ်မှာ။ ရင်သွေးတော်  
ဖြစ်၍၊ ထီးနန်းအပ်နှင်းလိုသည်ကား။ အလွန်မှ ချစ်မြတ်နိုး  
ခြင်းဖြစ်ပါပေတယ်။ သင်္ဘောသူကြီးမှာ ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်  
၍၊ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရန်၊ ညောင်ရွက်မိုး ဆင်ယင်  
ကားအလွန်မှ ဆုံကြစရာ-ပြောပြ၍ မကုန်နိုင်အောင် ပြောပါ  
တယ်။ ဘုရင် မင်းမြတ်မှာ။ ကျန်းခန့်တော် မူ၍ အသက်  
ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး။ ဤတိုင်းပြည်နှိုက် ဝမ်းစံသင့်ပါ

ကြောင်း၊ သားတော်ကို မိမိ ကိုယ်ပွား-ချနွှေရ တိုင်းပြည်  
ကြီးကိုအုပ်ချုပ်စေပါလျှင်၊ ခမည်းတော်သားတော်တို့ထီး  
ပြိုင်နန်းပြိုင်စံစားတော်မူကြသည်ကား၊ အလွန်မှဖုန်းတော်  
တိုးတက်မြင့်မြတ်ကြောင်းဖြစ်ပါ.....

တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးစီရင်ချက်အတိုင်းတည်စေမည်၊  
သို့သော်သားတော်နှင့် ထီးတော်တို့ကို လက်ထပ် မင်္ဂလာ  
အခမ်းအနားကြီးကို ကျင်းပတော်မူမည်၊ အခါလရက်ကို၊  
အခါတော်ကြားပုဏ္ဏားပညာသို့တို့ကဆက်သွင်းစေ၊

လယ်ထပ်မင်္ဂလာ အခမ်းအနား ကျင်းပရန်၊ မင်္ဂလာ  
မဏ္ဍပ်တော် ဆိုင်ရာဝန်တို့က၊ စီမံဆောင်ရွက်စေ၊လက်  
ထပ်မင်္ဂလာ အခမ်းအနား ကျင်းပပြီးမှ၊ သားတော် ကို၊  
သုန္ဒရတိုင်းပြည်သို့ကျွန်ုပ်ပါ သွားရောက်မင်းမြှောက်တော်  
မူမည်၊

ဆရာကြီးကလည်း၊ ဤလက်ထပ်မင်္ဂလာအခမ်းအနား  
ကိုမှီအောင်၊ ဆရာကတော် ကြီးကို၊ လူငယ်စေ ယွတ်ပင့်  
ခေါ်ရန်စီမံပါမည့်အကြောင်း၊

ဆရာကြီးက၊ ကောင်းစွာပါပြီ၊ မိခင်ဖြစ်သူကလည်း၊  
သားကလေး အထွက်၊ နှလုံးကျွတ်ကွဲ မတတ် ဖြစ်နေပါ  
ကြောင်း၊ ယခုထိုသံတင်းကောင်းကြားရပါက၊ ကိုယ်စိတ်  
ရွှင်လန်း၍ အားတမျိုး-တိုးတက်လာရန် ယှိပါကြောင်းပါ၊

ဆရာကြီးနှင့်၊ သင်္ဘောသူကြီးတို့၊ တနေ့တကြိမ်၊ နန်း  
တော်သို့ဝင်၍ ကျွန်ုပ်နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြရမည်၊ နန်း

တော်က၊ မြင်းကသောယဉ်တော်ရထားကိုထွတ်စေမည်၊  
နန်းတော်က၊ မနက်ညဉ့်တော် တအုပ်ကျစီ သင်္ဘောသို့ ပို့  
စေမည်ဆရာကြီးနှင့်သင်္ဘောသူကြီးတို့တွင်ပါဌာသော၊  
အခြေအရံ သားမယားနှင့် သင်္ဘောသားတို့ နန်းတော်သို့  
ဝင်၍ ကြည့်စေရွှေမျက်တော်ကိုဖူးမြော်ကြစေ၊ ၎င်းအခြေ  
အရံများကိုလည်းရွှေတိုက်ဝန်က ကြည့်ရှု၍ သင့်လျော်ရာ  
ရွှေငွေပဆိုးပဝါအင်္ကျီဝသည်များကိုထုတ်ပေး၍ ဆုတော်  
လပ်တော်များကိုခံယူကြစေ၊

ထိုသင်္ဘောကသူများတို့သည်၊ နန်းတော်သို့ အချိန်နှင့်  
ဝင်နိုင် ထွက်နိုင်စေ၊ အဆီးအတား အကန့်အကွက်မရှိစေ  
ရ၊ မြို့ဝန်ကစောင့်ရှောက်စေ ဟု၊ အမိန့်တော်မှတ်ပြီးသျှင်  
ညီလာစားလေ၏။

အမိန့်တော်မြတ်ကို၊ သံတော်ဆင့်ကြီးက အလုံးစုံရေး  
မှတ်ပြီးလျှင်ပြီးထိုက်သို့ပို့လေ၏၊ ပြီးတိုက်အထွင်းဝန်များ  
က၊ ရေးတူးပြီးလျှင်၊ ထွတ်တော်သို့ပို့လေ၏၊ ထွတ်တော်ဝန်  
ကြီးများက ဆိုင်ရာများတော်မတ်တော်တို့ စီမံဆောင်ရွက်  
ကြရန်၊ ထပ်ဆင့်အမိန့်တော်ထုတ်ပြန်လေ၏။



နိဂုံးစေးထပ်။

(ယု)လေးလုံးသရုပ်ခါတ်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိတစ်စဉ်ကာ၊ ယုတ်  
အမြတ်အင်္ဂါကို၊ ဆင်ခြင်ရာကိုယ်တို့၊ ကျမ်းဂန်ဟို၊ မှတ်  
ကြောင်းရာကို၊ ထပ်လောင်းခါ သွင်းလိုက်သမျှ၊ အမျိုး  
သား-ထိ-ရထွေ၊ ကြည့်ရှုလေ မချို၊ တည်တစင် ရှင်ပျို  
လျက်၊ မသွေကို ဖတ်ပါ၊ နည်းယူရန် အကျင့် ကောင်းတို့  
ကို၊ စာလမ်းကြောင်း ခင်းပြသေချာ၊ ယွင်းမခွ တည်ပါ  
လျှင်၊ ကြည်စရာ တိုးတက် တိုးမှာရှိ၊ ဂုဏ်မညှိ အခြေ  
တည်၊ ကဲမောက်လို့တည်၊ ကန္တာရီ၊ ဆန္ဒရည်သလို၊ စန္ဒ  
ခြည် ပေါ်ထွန်းသို့လေး။



လေးဆစ်ခွန်းထောက်။

ဤစာတမ်း၊ မှတ်ခန်းက ခုံ အခုံ၊ ကြည့်ရသူ ဗဟု  
ကျိုး၊ တိုးထိပ်ဖုံဖုံ၊ စာအုပ် ဖိုးကိုလ၊ ကျိုးထိမှ ဆပ်  
မကုန်၊ အနံ့ထိုမှတ်ပါနှင့်၊ လောကနိုက် ကိုလ၊ ဖေါ  
ပိုက်ရန် သရေမြင့်လိုက်ထယ်..... သုံးထို့အကျင့်။



စေးထပ်။

ဒုတိယထမန်ထုတ်ဂါ၊ မှန်အဟုတ်သံစွာ၊ သွင်သူ  
တို့တောင့်တရှာတယ်၊ ပေးစာနှင့်လူရောက်၊ ဝမ်းမြောက်  
ဦ တောင်းပန်တာကို၊ ပေါင်းများစွာ ပြည့်ဝဂုဏ်မောက်၊  
ပြန်ထပ်၍ ကြည့်ရှုရာ၊ လိအပ်တာ ပြင်ဖွဲ့တက်၊ ဖြည့်  
စွက်ခါမဖောက်၊ အထောက်ပကြည့်ရန်၊ ဖတ်ကြသူကျင့်  
ဘို့ထုံးကို၊ နှလုံးပိုက်ကြဘို့ရာ၊ အပါယ်ဘေး လွတ်မည်  
တာကို၊ ညွတ်ကြည်စွာ ချစ်စရာစိုက် က၊ ဖုံရိုက်ထို့ထုတ်  
ဝေပါ၊ ကောင်းမြတ်စေနာ၊ ရှုကြတော့မှ မှတ်တမ်းပါကို၊  
နတ်နန်းရှာရောက်ကြောင်းပလေး။

ခွေးချိုး။

မှတ်ရနှင့်မှတ်ရာ၊ သေချာပကျင့်သုံး။ ဘေးဘယ  
ရှောင်လေ့လွင့်အောင်၊ ကျင့်မှတ်ကြထုံး။



အမှာ။

ငင်းစာတမ်းကို သေချာစွာ ဖတ်ရှုပြီးသောအခါ၊ မည်  
သူကိုချိုးမွမ်းထိုက်ကြောင်း၊ စဉ်းစား၍ ဆုံးဖြတ်တော်မူ  
ကြရန်၊ တောင်းပန်ပါကြောင်း။

အချိုး။

ယုလေးလုံး ပုံပြင်စာ၊ သေချာပ ရှုထွေး၊ ချိုးခွမ်းရန်  
ဘယ်သူမြတ်တယ်လို့၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ပေး။